

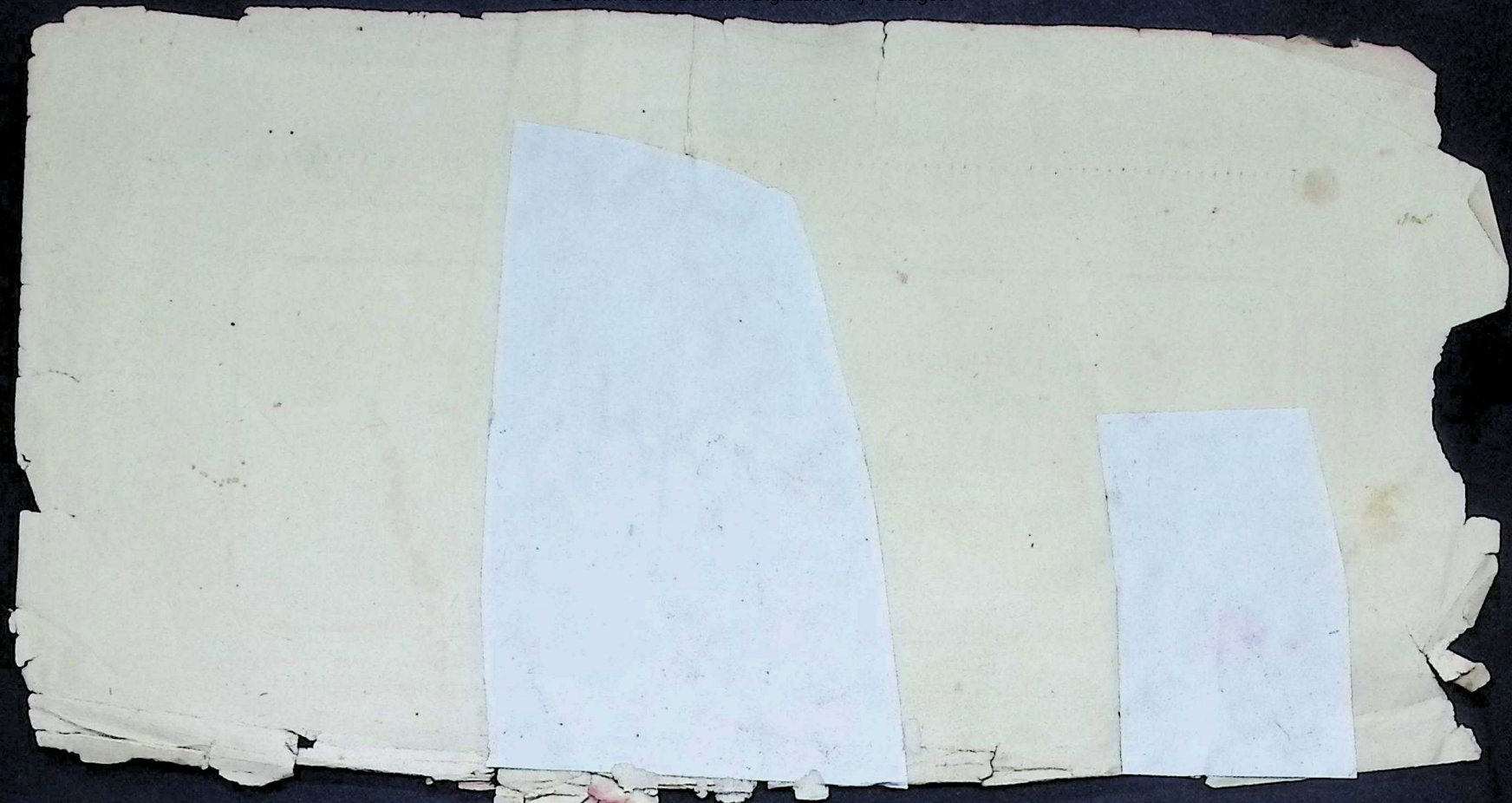
Almira 2
shelf 1
12

४००३

१११

॥ अथाचार्यः प्रारभ्यते ॥

१११
ने प्रकार
न माहाविद्यालय

॥ अथ ॥

॥ श्रीमङ्गलम् ॥

श्रीः अथ मङ्गलम् ॥ ॥ श्रीहयग्रीवाय नमः ॥ शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ॥
 प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ १ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ दे-
 वीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ २ ॥ व्यासं वसिष्ठं नृपारं शक्तेः पौत्रं मकलमेषम् ॥
 पराशरात्मजं वंदे शुकतातंतपोनिधिम् ॥ ३ ॥ व्यासाय विष्णुरूपाय व्यासरूपाय विष्ण-
 वे ॥ नमो वै ब्रह्मविधये वासिष्ठाय नमो नमः ॥ ४ ॥ अचतुर्वदनो ब्रह्मा द्विबाहुरपरो हरिः ॥
 अफाललोचनः शंभुर्भगवान् बादरायणिः ॥ ५ ॥

Acc 8002

आचारादर्शः

॥ ॐ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ दीक्षितोरणयज्ञेषुविबुधानंददायिषु ॥ हरिरब्धिसुतावक्र
 सोमपीतीपुनातुवः ॥ १ ॥ अहोरात्राश्रितोधर्मइहवाजसनेयिनाम् ॥ निबध्यतेनिबद्धो
 यो धर्मशास्त्रनिबन्धिभिः ॥ २ ॥ तत्रमनुः ॥ ॥ ब्राह्मेमुहूर्त्तेबुध्येतधर्मार्थौचानुचिन्तयेत्
 ॥ कायक्लेशांश्चतन्मूलान्वेदतत्त्वार्थमेवच ॥ ब्राह्मेमुहूर्त्तःसन्ध्यापूर्वदण्डद्वयात्मकः ॥ तन्मू
 लान्धर्मार्थहेतुक्रियानिमित्तकान् वेदतत्त्वार्थमिति तत्त्वपदमपन्यायप्रतीतार्थनिवारणा
 र्थं वेदतत्त्वार्थौब्रह्मेत्येके ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ ब्राह्मेमुहूर्त्तेसुस्थेचमानसेमतिमानृष ॥ विशुद्धश्चि
 न्तयेद्धर्ममर्थञ्चास्याविरोधिनं ॥ अपीडयातयोःकाममुभयोरपिचिन्तयेत् ॥ अथ मूत्रपुरी
 षोत्सर्गविधिः ॥ ॥ तत्रविष्णुपुराणे ॥ ततःकल्येसमुत्थायकुर्यान्मैत्रंनरेश्वरः ॥ नैर्ऋत्या
 मिषुविक्षेपमतीत्याभ्यधिकम्भुवः ॥ मैत्रंपुरीषोत्सर्गः मित्रदेवताकंपायुसंबंधात् ॥ नैर्ऋ
 त्यांशयनस्थानात् ॥ आपस्तम्बः ॥ मूत्रपुरीषेकुर्यादक्षिणांदिशंदक्षिणापरांवा ॥ गत्वेतिशे
 षःदक्षिणापरानैर्ऋती ॥ तथा ॥ अस्तमितेचबहिर्ग्रामादाराच्चावसथान्मूत्रपुरीषयोः कर्म

दर्श.

आ.

९

वर्जयेत् ॥ आरादूरे आवसथादृहात् ॥ वायुपुराणे ॥ शुष्कैस्तृणैस्तथाकाष्ठैः पत्रैर्वेणुदले
 नवा ॥ मृन्मयैर्भाजनैर्वापि अंतर्द्वायवसुंधराम् ॥ तृणैः कुशादिव्यतिरिक्तैः ॥ काष्ठैः पाला
 शादिव्यतिरिक्तैः तृणमयाज्ञिकं काष्ठमित्यापस्तंबवचनात् ॥ मनुः ॥ मूत्रोच्चारसमुत्सर्गदि
 वाकुर्यादुदङ्मुखः ॥ दक्षिणाभिमुखो रात्रौ संध्योश्च यथादिवा ॥ एवञ्च मनुना सर्वकाल
 व्यापिमुखनियमविधानात् ॥ प्रत्यङ्मुखस्तु पूर्वाह्णे सायाह्णे प्राङ्मुखस्तथा ॥ उदङ्मुख
 स्तु मध्याह्णे निशायां दक्षिणामुखः ॥ इतियमवचनम् ॥ सदैवोदङ्मुखः प्रातः सायाह्णे दक्षि
 णामुखः ॥ इति देवलवचनं चनादत्तव्यं ॥ मन्वर्थविपरीताया स्मृतिः सानप्रशस्यते इति च
 ह रूपतिवचनात् ॥ अथवा मानवंदिवापदं प्रातर्मध्याह्नपरमिति न विरोधः ॥ पुनर्मनुः ॥ छा
 यायामन्धकारे वारात्रावहनिवा द्विजः ॥ यथासुखमुखः कुर्यात्प्राणबाधाभयेषु च ॥ रात्राव
 हनिवेत्युक्तेः सन्ध्यायामुदङ्मुखत्वनियमएव ॥ अत्र सांख्यायनगृह्यम् ॥ यद्येकवस्त्रो यज्ञो
 पवीतं कर्णे दत्वा द्विवस्त्रतापक्षेतु नियम्यते यतो वाचं संवीतं संवीतं निवीतं अंसयोर्द्वयोर्मध्ये

यस्य आच्छादितशिरः नांसोऽवगुण्ठित इति मनुवचनान्निवीतमेवकर्तव्यं तच्च पृष्ठलंबि
 तं निवीतमापृष्ठदेशावलंबनं ग्राम्यधर्मेष्विति निगमपरिशिष्टे दर्शनात् ग्राम्यधर्मो मैथु
 नम् कडारा इति वद्वहुवचनमाद्यर्थे तेन मूत्रपुरीषोत्सर्गपरिग्रहः ॥ तत्र हारीतः ॥ घ्राणा
 स्यंवाससावेष्टयित्वा मृद्वात्रां कण्ठे समासज्य दक्षिणबाहुपार्श्वे कमण्डलुमादाय ॥ मृद्वात्रां
 मृत्तिकापात्रां ॥ यमः ॥ शिरः प्रच्छाद्य कुर्वीत शकृन्मूत्रविसर्जनम् ॥ मनुः ॥ नमूत्रं पथिकुर्वी
 त नभस्मनि न गोव्रजे ॥ न फालकृष्टे न जले न चित्यां न च पर्वते ॥ न जीर्णदेवाय तनेन बल्मीके
 कदाचन ॥ न ससलेषु गर्तेषु ॥ मूत्रमिति पुरीषस्याप्युपलक्षणम् ॥ चितिरग्निचयस्थानं चिता
 वा ॥ न जीर्णदेवाय तन इति दृष्टार्थं काष्ठेष्टकादिपातसंभवात् ॥ यमस्मृतौ च सर्वदेवाय तन इ
 ति निषेधो वक्ष्यते ससलेषु प्राणिमत्सु तथा ॥ न नदीतीरमासाद्य न च पर्वतमस्तके ॥ पर्वत
 निषेधादेव पर्वतमस्तकनिषेधे सिद्धे पुनस्तन्निषेधो यत्रापि पर्वतोऽशक्यपरिहारस्तत्रापि
 मस्तकवर्जनार्थः ॥ देवलः ॥ वापीकूपनदीगोष्ठचित्यं भः पथिभस्मसु ॥ अग्नौ काम्येश्म

आ.

२

शानेचविष्मूत्रंनसमाचरेत् ॥ वाप्यादिपदंजलरहितभागनिषेधार्थमम्भसःपृथगुपादा
 नात्॥कांम्येप्रकृष्टस्थाने ॥ अत्रचविष्णुः ॥ नोषरेनशाडूलेनपराशुचौनोद्यानोदकसमी
 पयोर्नाकाशे ॥ आकाशेऽसंवृतदेशे ॥ तदुक्तंवायुपुराणे ॥ यदाकाशःस्मृतोभीमस्तस्मा
 त्नासंवृतेकचित् ॥ कुर्यान्मूत्रंपुरीषंवानभुंजीतपिवेन्नवेति ॥ एवञ्चाकाशेअट्टालिकादि
 स्थितइतिव्याख्यानमशुद्धं ॥ अत्रयमः ॥ पल्वलानितडागानिनदीप्रस्त्रवणानिच ॥ नग
 गोमयभस्मानिफालकृष्टानिवर्जयेत् ॥ तुषाङ्गारकपालानिदेवतायतनानिच ॥ राजमा
 र्गश्मशानानिक्षेत्राणिचखलानिच ॥ उपरुद्धोनसेवेतछायांदृश्यञ्चतुष्पथं ॥ उदकंचोदका
 तञ्चपन्थानञ्चविवर्जयेत् ॥ वर्जयेद्दृक्षमूलानिचैत्यश्वभ्रंबिलानिच ॥ उपरुद्धोवेगी पन्थानमि
 त्यनेनैवनिषेधेसिद्धेराजमार्गचतुष्पथयोरुपादानंदण्डधारणरूपदृष्टप्रयोजनकं ॥ हलायु
 धनिबंधेतुसमीपलक्षणोक्ता ॥ चैत्योग्रामादिप्रसिद्धिहेतुर्महावृक्षः श्वभ्रंविदीर्णभूभागः ॥
 हारीतः ॥ नचत्वरोपद्वारयोर्मूत्रपुरीषेकुर्यान्नतीर्थेनसस्यसंपन्नेनयज्ञियानांवृक्षाणामध

दर्श.

२

स्तात् ॥ चत्वरं नाना जनावस्थानदेशः काकादिबलिस्थानमतिकेचित् ॥ उपद्वारं द्वारसमीपं
 तीर्थे पुण्यदेशे जलावतरणमार्गइत्येके ॥ आपस्तम्बः ॥ छायायां मूत्रपुरीषयोः कर्मवर्जये
 त्स्वांत्वमेहेत् ॥ छायायां पथिकाद्युपजीव्यच्छायायां नोपजीव्यच्छायायामिति स्मृत्यन्त
 रात् ॥ स्वान्त्वमेहेदिति अनुज्ञाबलाच्च पुरुषान्तरछायापि निषिद्धा ॥ तथा ॥ न सोपानत्को
 मूत्रपुरीषे कुर्यात् ॥ अत्रमनुः ॥ न गच्छन्वापि च स्थित इति ॥ स्थित ऊर्ध्वः ॥ शंखलिखितौ ॥ ना
 नंतर्वासाः कुर्यात् ॥ मूत्रपुरीषे इति शेषः ॥ गौतमः ॥ न वाय्वग्निविप्रादित्यापो देवतागा
 श्वपश्यन् मूत्रपुरीषामेध्यान्युदस्येत् ॥ देवताविष्ण्वादिप्रतिमाः अमेध्यानि श्लेष्मादीनि
 ॥ अत्र याज्ञवल्क्यः ॥ न प्रत्यर्काग्निगोसोमसन्ध्याम्बुस्त्रीद्विजन्मन इति ॥ अत्र सांख्या
 यनगृह्यं ॥ नादित्याभिमुखो न जघन्ये निंद्यस्थाने हन्ति मेहयतः प्रज्ञां प्रतिपन्थानमेव च ॥
 विष्णुपुराणे ॥ तिष्ठेन्नातिचिरंतत्र ॥ तत्र मूत्रपुरीषस्थाने ॥ हारीतः ॥ लोष्ठेन प्रमृजीत शु
 ष्ककाष्ठेन वा प्रमृजीत ॥ गुदलिंगे इति शेषः ॥ लोष्ठेनेति शुष्ककाष्ठाभावे ॥ न पर्णलोष्ठाश्म

आ.

३

भिमूत्रपुरीषापकर्षणंकुर्यादिति गौतमनिषेधात् ॥ व्यासः ॥ नाश्ममूलफलांगारैरुन्मृ
 जेत्रास्थिबर्हिषा ॥ आपस्तम्बः ॥ आर्द्रानोषधिवनस्पतीनाच्छिद्यमूत्रपुरीषयोः स्त्रंसन
 कर्मवर्जयेत् ॥ अथशौचम् ॥ मनुः ॥ गृहीतशिश्नश्चोत्थायमृद्भिरभ्युद्धृतैर्जलैः ॥ गंधलेप
 क्षयकरंशौचंकुर्यादतंद्रितः अतंद्रितोऽनलसः ॥ एतच्च ऋष्यन्तरविहितसंख्यानुवादार्थम्
 अतो गंधलेपक्षया देवशौचं ॥ संख्यादिनियमस्त्वदृष्टार्थ इति व्याख्यानमशुद्धं ॥ शुद्धिमभी
 प्सतेति श्रवणाच्च ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ उद्धृतोदकमादाय मृत्तिकां चैव वाग्यतः ॥ उदङ्मुखो दि
 वा कुर्याद्रात्रौ चेद्दक्षिणामुखः ॥ मृत्तिकाग्रहणं कण्ठासक्तमृद्वा त्रीतः हारीतानुसारात् ॥ तद
 संभवेन्यतोऽपि कुर्यात् ॥ शौचमिति शेषः ॥ यमः ॥ आहरेन्मृत्तिकां विप्रः कूलात्सप्तिकतां तथा
 नाखूत्कृष्टान्नवल्मीकात्पांशुलान्नच कर्दमात् ॥ नमार्गान्नोखराच्चैव शौचशिष्टापरस्यया ॥
 विप्र इति शौचकर्तृमात्रोपलक्षणं कूलादिति च शुद्धदेशोपलक्षणं ॥ विष्णुपुराणे ॥ वल्मीक
 मूषकोत्खातां मृदमन्तर्जलात्तथा ॥ शौचावशिष्टांगेहाच्च नादद्याल्लेपसंभवां ॥ अन्तःप्राप्य

दर्श.

३

वपन्नांचहलोत्खातांचपार्थिव॥ परित्यजेन्मृदस्वेताः सकलाशौचसाधने॥ अन्तःप्राण्यव
 पन्नांसकीटां॥ अथब्रह्मपुराणे॥ सुनिर्णिक्तेमृदंदद्यान्मृदंतेत्वापएवहि॥ सुनिर्णिक्तेकेवलज
 लप्रक्षालिते॥ तथाचगौतमः॥ गंधलेपापकर्षणे शौचममेध्यस्यतदद्भिः पूर्वमृदाचेति॥ एवं
 चसुनिर्णिक्तपदंकाष्ठादिप्रोज्झितगुदानुवादकमित्ययुक्तं व्यर्थत्वाच्च अतएवसुनिर्णिक्तेसु
 प्रक्षालितेपाद्यादाविति कल्पतरुव्याख्यातां॥ मनुः॥ एकालिंगेगुदेतिस्त्रस्तथैककरेदश॥
 उभयोः सप्तदातव्यामृदः शुद्धिमभीप्सता॥ एककरेवामे॥ शंखः॥ मृत्तिकातुसमादिष्ठात्रि
 पर्वापूयतेयया॥ अयंचपरिमाणविधिर्गुदंविहायबोद्धव्यः॥ अर्द्धप्रसृतिमात्रातुप्रथमामृत्ति
 कास्मृता॥ द्वितीयाचतृतीयाचतदर्द्धापरिकीर्तिता॥ इतिदक्षेणगुदेपरिमाणान्तरविधाना
 त्॥ अत्रच लिंगेमृत्तिकाद्वयं गुदेपंच सप्तवामकरे चतुर्दशविंशतिर्वात्रिंशद्वाहस्तद्वये चतु
 र्दश षोडशवामृत्तिकाः स्मृत्यंतरेविहितास्ताश्चलेपानुवृत्तिशंकायांबोद्धव्याः॥ अन्यथामा
 नवकल्पएव बहुभिः संवादान्मानवपक्षेऽपिवामकरपृष्ठेष्वमृत्तिकादेयाः॥ षट्पृष्ठतइति

आ.

४

हारीतवचनात् ॥ अत्रयमः ॥ तिस्रस्तुमृत्तिकादेयाः कृत्वा तु नखशोधनं ॥ हस्तयोरिति शेषः ॥ एवं च पुनः सप्तमृत्तिका इति ब्रह्मपुराणीयं लेपशंकायां ॥ पुनर्यमः ॥ तिस्रस्तु पादयोर्देयाः शुद्धिकामेन नित्यशः ॥ तिस्र इति प्रतिपादम् ॥ एतच्चात्यंतशंकायामन्यथा तु प्रतिपादमेकैका पादयोर्द्वे इति ब्रह्मपुराणात् ॥ मनुः ॥ एतच्छौचं गृहस्थानां द्विगुणं ब्रह्मचारिणां ॥ त्रिगुणं तु वनस्थानां यतीनां तु चतुर्गुणं ॥ इदं तु द्वैगुण्यादिसंख्यामात्रे तदनंतरमेवाभिधानात् न्यूनाधिकं न कर्तव्यं शौचं शृद्धिमभीप्सतेति दक्षोक्तं संख्यापरिमाणोभयपरं विशेषाभावात् ॥ एवं च ॥ यावत्साध्यति मन्येत तावच्छौचं विधीयते ॥ प्रमाणं द्रव्यसंख्यावानशिष्टैरुपदिश्यते ॥ इति देवलवचनं चातुराश्रम्यादन्यत्र तत्र संख्यादेरश्रवणात् उदकविषयं वा ॥ दातव्यमुदकं तावद्यावात्स्यान्मृत्तिकाक्षय इति दक्षेणोक्तत्वात् ॥ आपस्तम्बः ॥ अह्निशौचं यथा प्रोक्तं निश्चयं तु तदिष्यते ॥ पथि पादस्तु विज्ञेय आर्तः कुर्याद्यथा बलं ॥ ऋष्यशृंगः ॥ यस्मिन् स्थाने कृतं शौचं वारिणा तच्च शोधयेत् ॥ न शुद्धिस्तु भवेत्तस्य मृत्तिकां यो न शोधयेत् ॥ मूत्र

दर्श.

४

मात्तोत्सर्गेदक्षः ॥ एकालिंगेतुसव्येत्रिरुभयोर्मृद्वयंस्मृतं ॥ बौधायनः ॥ मूत्रवद्रेतसःसमु
 त्सर्गे ॥ देवलः ॥ धर्मविदक्षिणंहस्तमधःशौचेनयोजयेत् ॥ तथैववामहस्तेननाभेरुर्ध्वेन
 शोधयेत् ॥ प्रकृतिस्थितिरेषास्यात्कारणादुभयक्रिया ॥ कारणाद्रोगादेः उभयक्रिया द
 क्षिणहस्तेनाधःकायशोधनंवामहस्तेनऊर्ध्वकायशोधनम् ॥ शौचानंतरं ॥ हारीतः ॥ गोम
 येनमृदावाकमण्डलुंपरिमृज्यपूर्ववदुपस्पृश्यादित्यंसोममग्निंवावीक्षेत ॥ अत्रदिवाआ
 दित्यंरात्रौसोममुभयोरभावेऽग्निमितिबोद्धव्यम् ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ पादयोर्द्वेगृहीत्वाचसुप्रक्षा
 लितपाणिना ॥ त्रिराचम्यततः शुद्धःस्मृत्वाविष्णुंसनातनं ॥ अत्रशंखलिखितौ ॥ आचम्ये
 शानंमनसाध्यायेत् ॥ व्यासः ॥ शौचंकृत्वामूत्रोच्चारौनपश्येत् ॥ दृष्ट्वादित्यमग्निसोमंवाप
 श्येत् ॥ अत्रवसिष्ठेनगोब्राह्मणदर्शनमधिकमुक्तम् ॥ ॥ अथाचमनविधिः ॥ ॥ तत्र
 देवलः ॥ प्रथमंप्राङ्मुखःस्थित्वापादौप्रक्षालयेच्छनैः ॥ उदङ्मुखोवादैवत्येपैतृकेद
 क्षिणामुखः ॥ शिखांबद्धावसित्वा द्वे निर्णिक्तेवाससीशुभे ॥ एवमेतद्दर्शनात्प्रत्यक्पादाव

आ.

५

सेचनमित्यापस्तंबीयं पश्चिमाभिमुखत्वंकेवलपादप्रक्षालनविषयं॥तथा॥ इत्येवमाद्विरा
 जानुप्रक्षाल्यचरणौपृथक् ॥ हस्तौचामणिबंधाभ्यांपश्चादासीतसंयतः ॥ अथापःप्रथ
 मात्तीर्थादक्षिणात्रिःपिबेत्समम् ॥ अशब्दमनवस्त्रावमबाहिर्जान्वबुद्बुदम् ॥ आजान्विति
 अध्वभ्रमणादिनातत्पर्यंतमशौचे ॥ आजंघाभ्यां पादावितिहारीतोक्तेः ॥ अत्रभविष्य
 पुराणे ॥ समौतुचरणौकृत्वातथाबद्धशिखोन्मृप ॥ तथा ॥ घनांगुलिकरंकृत्वाएकाग्रः सु
 मनाद्विजः ॥ नरसिंहपुराणे ॥ दक्षिणंतुकरंकृत्वागोकर्णाकृतिवत्पुनः ॥ त्रिः पिबेद्वीक्षि
 तंतोयमास्यंद्विःपरिमार्जयेत् ॥ मनुः ॥ ब्राह्मेणविप्रतीर्थेननित्यकालमुपस्पृशेत् ॥ काय
 त्रैदशिकाभ्यांवानपित्र्येणकदाचन ॥ विप्रइतिआचमनकर्तृमात्रोपलक्षणम् ॥ आचम
 नोद्देशेनतीर्थाभिधानात् कायंप्राजापत्यं त्रैदशिकंदैवं अत्रसम्भवेब्राह्मतीर्थेनैवाचमनं
 नित्यकालमितिश्रवणात् ब्राह्मणादिनाब्राह्मतीर्थावरोधेकायत्रैदशिकाभ्यामिति व्यव
 स्थितोष्किकल्पःपित्र्यंतुसदानिषिद्धं ॥ नपित्र्येणकदाचनेत्यभिधानात् ॥ याज्ञवल्क्यः॥

दर्श.

५

कनिष्ठादेशिन्यंगुष्ठमूलान्यग्रंकरस्य च ॥ प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीर्थान्यनुक्रमात् ॥ दे-
 शिनीतर्जनी ॥ हारीतः ॥ अन्तरूर्वोर्हस्तौ कृत्वा त्रिरथाशब्दं पिबेत् ॥ याज्ञवल्क्यः ॥
 अद्भिस्तु प्रकृतिस्थाभिर्हीनाभिः फेनबुद्बुदैः ॥ हृत्कंठतालुगाभिश्च यथासंख्यं द्विजातयः ॥
 शुद्धेरन्स्त्रीचशूद्रश्च सकृत्स्पृष्टाभिरंततः ॥ अन्तत ओष्ठप्रांततः ॥ आपस्तम्बः ॥ भूमिगता
 स्वप्स्वाचम्यप्रयतो भवति ॥ यद्वा प्रयत आचामेद्भूमिगतास्विति उद्धरणस्थानमपेक्षितं उ-
 दृत्य परिष्कृताभिरद्भिरिति शंखवचनात् ॥ गौतमः ॥ शुचौ देशे आसीनो दक्षिणबाहुं जान्वं
 तरे कृत्वा यज्ञोपवीत्यामणिवन्धात्पाणी प्रक्षाल्य वाग्यतो हृदयस्पृशस्त्रिश्चतुर्वा अप आचा-
 मेत् ॥ पादौ चाभ्युक्षेत खानि चोपस्पृशेत् ॥ शीर्षण्यानि च मूर्ध्नि दद्यात् ॥ हृदयस्पृश इति
 ब्राह्मणपक्षे चतुर्वेति त्रिराचामतोऽपरितोषपक्षे एवं चतुर्वेति फलभूमार्थमिति व्याख्यानम-
 शुद्धं कल्पनाप्रसंगात् खानि इन्द्रियाणि उपस्पृशेदप इत्यन्वीयते ॥ तदुक्तं गोभिलगृह्ये
 इन्द्रियाण्याद्भिः संस्पृशेत् अक्षिणीनासिके कर्णाविति ॥ मनुरप्याह ॥ खानि चैवं स्पृशेद-

आ.
६

द्विरिति ॥ दक्षः ॥ प्रक्षाल्यहस्तौपादौच त्रिःपिबेदम्बुवीक्षितम् ॥ संवृत्यागुष्ठमूलेनद्विः
प्रमृज्यात्ततोमुखं ॥ संहत्यतिसृभिः पूर्वमास्यमेवमुपस्पृशेत् ॥ अंगुष्ठेनप्रदेशिन्याघ्राणं
पश्चादनंतरं ॥ अंगुष्ठानामिकाभ्यांचक्षुःश्रोत्रेपुनःपुनः ॥ कनिष्ठांगुष्ठयोर्नाभिंहृदयंतुत
लेनवै ॥ सर्वाभिश्चाशिरः पश्चाद्बाहूचात्रेणसंस्पृशेत् ॥ तिसृभिस्तर्जनीमध्यमानामिका
भिः अत्रघ्राणस्यचक्षुषः श्रोत्रस्यचस्पर्शनंपुटद्वये तदभिप्रायेणपुनःपुनरिति बाहुस्पर्शनं
चांसदेशे ॥ तथाचशंखः ॥ तर्जन्यंगुष्ठयोगेनस्पृशेन्नासापुटद्वयं ॥ अंगुष्ठमध्यमायोगेस्पृशे
न्नेत्रद्वयंततः ॥ अंगुष्ठानामिकायाश्चयोगेनश्रवणेस्पृशेत् ॥ कनिष्ठांगुष्ठयोगेनस्पृशेत्
स्कंधद्वयंततः ॥ इन्द्रियस्पर्शनानंतरं ॥ भविष्यपुराणे ॥ यद्भूमावुदकंवीरसमुत्सृजतिमान
वः ॥ वासुकिप्रमुखान्नागांस्तेनप्रीणातिभारत ॥ देवलः ॥ सोपानत्कोजलस्थोवामुक्तके
शोऽपिवाद्विजः ॥ उष्णीषीवापिनाचामेद्वस्त्रेणोद्वेष्ट्यवाशिरः ॥ नगच्छन्नशयानश्चनचलन्नप
रान्स्पृशन् ॥ नहसन्नैवसंजल्पन्नात्मानंचैववीक्षयन् ॥ केशान्नीवीमधः कायमस्पृशन्धरणी

दर्श.

६

मपि ॥ यदिस्पृशतिचैतानिभूयःप्रक्षालयेत्करम् ॥ आत्मानंहृदयंवीक्षयन्नितिस्वार्थेणिच ॥
 अधःकायोनाभ्यपेक्षया ॥ व्यासः ॥ शिरःप्रावृत्यकण्ठंवा मुक्तकक्षशिखोऽपिवा ॥ अकृत्वा
 पादयोःशौचमाचांतोऽप्यशुचिर्भवेत् ॥ अत्रब्रह्मपुराणे ॥ कण्ठंशिरोवाप्रावृत्यरथ्यापणग
 तोऽपिवा ॥ आपणःक्रयविक्रयभूमिः ॥ प्रचेताः ॥ नानंतर्वासानशब्दंकुर्वन्नचामेध्येअन
 न्तर्वासाअन्तर्वस्त्रशून्यः ॥ अत्रगोभिलः ॥ नांतरीयैकदेशेनकल्पयित्वात्तरीयकं ॥ बौधाय
 नः ॥ दानमाचमनंहोमंभोजनंदेवतार्चनम् ॥ प्रौढपादोनकुर्वीतस्वाध्यायंपितृतर्पणं ॥ आ
 सनारूढपादस्तुजानुनोर्जघयोस्तथा ॥ कृतावसिक्थिकोयश्चप्रौढपादः सउच्यते ॥ म
 रीचिः ॥ नबहिर्जानुर्नत्वरयानासनस्थोनचोत्थितः ॥ नपादुकास्थोनान्यचित्तःशुचिः प्रय
 तमानसः ॥ तथा ॥ भुक्तासनस्थोप्याचामेन्नान्यकालेकदाचन ॥ गोभिलः ॥ जानुभ्यामू
 र्ध्वमाचम्यजलेतिष्ठन्नदुष्यति ॥ पैठानसिः ॥ अन्तरुदकमाचान्तोऽन्तरेवशुद्ध्यति ॥ बहिरु
 दकमाचान्तोबहिरेवशुद्धोभवति ॥ तस्मादन्तरेकंपादंकृत्वाचामेत्सर्वशुद्धोभवति ॥ व्यासः

आ.

दर्श.

७

अपःपाणिनखाग्रेण आचामेद्यस्तुवैद्विजः ॥ सुरापानेन तत्तुल्यमित्येवमृषिरब्रवीत् ॥ बौ
 धायनः ॥ पादप्रक्षालनेनोच्छिष्टेन चनाचामेत् यद्याचामेत्किंचितुभूमौ स्त्रावयित्वाचामेत् ॥
 आपस्तम्बः ॥ नाशुदकशेषेण तथा कर्माणि कुर्वीत ॥ आचामेद्वापाणिना संक्षुब्धेन नैकपा
 ण्याऽऽवर्जितेन नाचामेत् ॥ तथा ॥ नवर्षधारास्वाचामेत् ॥ न प्रदरोदकेन न तप्ताभिश्चाका
 रणात् ॥ प्रदरो विदीर्णभूभागः ॥ अकारणात् रोगादिव्यतिरिक्तेन ॥ अतएव वसिष्ठः ॥ प्र
 दरादपि योग्यास्ता गोतर्पणायाः स्युः ॥ नवर्णरसदुष्टाभिर्याश्च स्युरशुभागमाः ॥ अत्र शंख
 लिखितौ ॥ नशूद्राशुच्येकपाण्यावर्जिताभिः ॥ अत्राशुचिना एकपाणिना परेणावर्जितं ज
 लं निषिद्धं शूद्रसाहचर्यात् ॥ मूत्रपुरीषे कुर्वन् दक्षिणहस्ते गृण्हाति सव्य आचमनीयमिति बौ
 धायनेन वामकरेकमण्डलुधारणविधानाच्चेति प्रपञ्चितं छंदोगाह्निके ॥ अथाचमननिमित्ता
 नि ॥ तत्र पैठीनसिः ॥ उच्छिष्टरेतो विष्मूत्रं संस्पृश्योन्मृज्या चम्यप्रयतो भवति त्रिः प्रक्षाल्य
 चतंदेशं ॥ आचमनप्रक्षालनयोरर्थक्रमेण पाठक्रमबाधः ॥ मनुः ॥ वसाशुक्रमसृङ्मज्जा

७

मूत्रं विट्कर्णविण्णखाः ॥ श्लेष्माश्रुदूषिकास्वेदाद्वादशैतेनृणांमलाः ॥ बौधायनः ॥ आददी
 तमृदोऽपश्चषट्सुपूर्वेषुशुद्धये ॥ उत्तरेषुचषट्स्वद्विः केवलाभिर्विशुध्यति ॥ अत्रप्रक्षालना
 नंतरमाचमनं ॥ तथाचदेवलः ॥ उच्छिष्टं मानवंस्पृष्ट्वाभोज्यंवापितथाविधं ॥ तथैवहस्तौपा
 दौचप्रक्षाल्याचम्यशुध्यति ॥ यदंभःशौचनिर्मुक्तंक्षितिंप्राप्यविनश्यति ॥ प्रक्षाल्याशुचि
 लिप्तंचसंस्पृश्याचम्यशुध्यति ॥ यदंभइत्यादिशौचइत्यादिजलार्द्रितभूभागंसंस्पृश्याशु
 चिलिप्ताङ्गंच प्रक्षाल्याचम्यशुध्यतीत्यर्थः ॥ बौधायनः ॥ नीवींविस्त्रस्यपरिधायोपस्पृशे
 त् ॥ आपस्तम्बः ॥ स्वप्नेक्षुवथौसिंहाणिकायाअश्रुलंभेलोहितस्यकेशानामग्नेर्गवांब्राह्म
 णस्यस्त्रियाश्चालंभेमहापयंगत्वाऽमेध्यंचोपस्पृष्ट्वाऽप्रयतंचमनुष्यं नीवींपरिधायोपस्पृशे
 त् ॥ क्षुवथौहिक्कायांसिंहाणिकायाअश्रुणश्चस्पर्शे ॥ तथा रिक्तपाणिर्वयसउद्यम्योपस्पृ
 शेत् ॥ शक्तिविषयेनमुहूर्तमप्यप्रयतःस्यात् ॥ रिक्तपाणिःशून्यपाणिर्वयसःपक्षिणः उद्य
 म्य पाणिमितिशेषः ॥ विष्णुः ॥ पञ्चनखास्थितिःस्नेहंस्पृष्ट्वाचामेत् ॥ चांडालम्लेच्छसंभा

आ.

८

षणेच॥ हारीतः॥ स्त्रीशूद्रोच्छिष्टाभिभाषणेमूत्रपुरीषोत्सर्गदर्शनेदेवतामभिगन्तुकामआ
 चामेत् ॥ तथारथ्यामाक्रम्यसुषुप्सुः॥ तथाजलानुवृत्तोनोत्तरेदनुपस्पृश्य॥ यमः॥ उत्तीर्यो
 दकमाचम्यावतीर्योपस्पृशेत्ततः॥ य एवं श्रेयसायुक्तोवरुणश्चैव पूजितः॥ मन्वद्भिरोबृहस्प
 तयः॥ सुह्वाक्षुत्वाचमुक्त्वाचनिष्ठीव्योक्तानृतं वचः॥ पीत्वाचयोध्येष्यमाणश्चाचामेत्प्रयतो
 पिसन् ॥ संवर्तः॥ चर्मारंजकं वेणुं धीवरं नटमेव च॥ एतान्स्पृष्ट्वानरोमोहादाचामेत्प्रयतो
 पिसन् ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ अधमवर्णस्य संलापे सुप्ते वा दन्तधावने ॥ आचम्य प्रयतो भूत्वा त
 तः शुद्धो भवेन्नरः ॥ अधमवर्णश्चाण्डालादिः ॥ वायुपुराणे ॥ निष्ठीवने तथाभ्यङ्गे तथा पा
 दावसेचने ॥ उच्छिष्टस्य च संभाषादशुच्युपहतस्य च ॥ संदेहेषु च सर्वेषु शिखां मुक्त्वा तथैव
 च ॥ विनायज्ञोपवीतेन नित्यमेव मुपस्पृशेत् ॥ उच्छिष्टस्यापि संस्पृशेदर्शने चान्त्यज
 न्मनाम् ॥ सर्वेषु आचमनानाचमननिमित्तेषु विनायज्ञोपवीतेनेति यज्ञोपवीतमोचनमा
 चमननिमित्तमुक्तं ॥ अत्र स्नानमध्यपतितान्याचमननिमित्तान्यग्रे वक्ष्यामः ॥ ॥ अथ द्विरा

दर्श.

८

चमननिमित्तानि ॥ ॥ अत्रयाज्ञवल्क्यः ॥ ॥ स्नात्वापीत्वाक्षुतेसुप्तेभुक्त्वारथ्योपसर्पणे ॥
 आचांतःपुनराचामेद्वासोऽपिपरिधायच ॥ पैठीनसिः ॥ कलिलकासश्वासोपगमेरथ्याच
 त्वरश्मशानान्निष्क्रम्याचांतः पुनराचामेत् ॥ कलिलंकठिनश्लेष्मा श्वासोऽत्रविकृतः ॥ अ
 न्यस्यसदातनत्वात् ॥ यमः ॥ सकर्दमेतुवर्षासुप्रविश्यग्रामसंकरं ॥ जंघाभ्यामृत्तिकास्ति
 स्रः पद्भ्यामुद्विगुणाः स्मृताः ॥ एतत्प्रक्षालनं रथ्याक्रमणनैमित्तिकाचमनात्प्राक् ॥ वसिष्ठः ॥
 आचांतःपुनराचामेद्वासोऽपिपरिधायच ॥ ओष्ठौ संस्पृश्यचतथायत्रस्यातामलोमकौ ॥
 ॥ आपस्तंबः ॥ भोक्ष्यमाणस्तुप्रयतोऽपिद्विराचामेत् द्विः प्रमृजेत् ॥ शंखलिखितौ ॥ मूत्र
 पुरीषष्ठीवनादिषुचशुक्लवाक्याभिधानेषुचपुनरुपस्पृशेत् ॥ शुक्लं परुषं ॥ अत्रद्विराचमनेपा
 णिपादप्रक्षालनं सकृदेवदृष्टैक्यात् ॥ आस्यमार्जनं पुनरावर्तते दृष्टभेदात् ॥ आस्यस्पर्शा
 दिकमप्यावर्तते अदृष्टार्थत्वात् ॥ आचांतस्यपुनराचमनविधानात् सांगस्यैवावृत्तिः ॥ अ
 तएवत्रिरभ्यस्तमाचमनमावर्तते ॥ नतुद्विरित्यनेनत्रिरित्यस्यबाधः ॥ ॥ अथाचमना

आ.

९

नुकल्पविधिः ॥ ॥ तत्रमार्कण्डेयपुराणे ॥ ॥ कुर्यादाचमनंस्पर्शगोष्ठस्यार्क
 दर्शनं ॥ कुर्वीतालंभनंवापिदक्षिणश्रवणस्यच ॥ यथाविभवतोह्येतत्पूर्वाभावेततःपरम् ॥
 नविद्यमानेपूर्वेस्मिन्नुत्तरप्राप्तिरिष्यते ॥ पराशरः ॥ क्षुतेनिष्ठीवितेचैवदंतश्लिष्टेनृतेतथा ॥
 पतितानांचसम्भाषेदक्षिणंश्रवणंस्पृशेत् ॥ अत्रबौधायनः ॥ आर्द्रतृणंभूमिं गोमयंचोप
 स्पृशेत् ॥ तत्रापस्तंबः ॥ आर्द्रवाशकृत् ओषधिंवाभूमिंवा ॥ शकृद्गोमयं ॥ अथाचमना
 पवादः ॥ तत्रापस्तंबः ॥ नश्मश्रुभिरुच्छिष्टोभवति अंतरास्येसद्भिर्यावन्नहस्तेनस्पृशति ॥
 ॥ वसिष्ठः ॥ नश्मश्रुगतोलेपः अशुचिरितिशेषः ॥ गौतमः ॥ दन्तश्लिष्टेदंतवत् ॥ अन्यत्र
 जिह्वाभिमर्षणात् ॥ प्राक्च्युतेरित्येके ॥ च्युतेरास्त्राववद्विद्यान्निगिरन्नेवतच्छुचिः ॥ प्राक्
 च्युतेरित्येकइतिजिह्वाश्लिष्टमपिदन्तलग्नंयदिनच्यवते तदाशुद्ध्यतीत्यर्थः ॥ तेनदन्तलग्नं
 जिह्वास्पृष्टमाचमनार्थमाकर्षणीयं ॥ यदिनच्यवतेतदादन्तलग्नेसत्याचमनंनकर्तव्यम् ॥
 ॥ तथादेवलः ॥ भोजनेदन्तलग्नानिनिर्हत्याचमनंचरेत् ॥ दंतलग्नमसंहार्यंलेपंमन्येत

दर्श.

९

दंतवत् ॥ नतत्रवहुशः कुर्याद्यत्नमुद्धरणे पुनः ॥ भवेदशौचमत्यर्थं तृणवेधाद्गणेकृते ॥ च्यु
 तेरित्यादि यद्वन्तलघ्नमाचमनोत्तरं च्यवते तदास्त्राववल्लालावन्निगिरन्नेव शुध्यति ॥ तथा व
 सिष्ठः ॥ दंतवद्वन्तलघ्नेषु यच्चाप्यंतर्मुखे भवेत् ॥ आचांतस्यावशिष्टस्यान्निगिरन्नेव तच्छुचिः ॥
 यच्चापीति दंतच्युतमप्यन्नकणादियत् प्रमादावशिष्टमाचमनोत्तरमुपलभ्यते तदपि नि
 गिरन्नेव शुध्यतीत्यर्थः ॥ शंखः ॥ दंतवद्वन्तलघ्नेषु रसवर्जं ॥ मनुः ॥ नोच्छिष्टं कुर्वते मुख्या वि
 षुषोऽङ्गं नयंतियाः ॥ अस्यायमर्थः मुखच्युता जलबिंदवो भूमिपतिताः स्पृष्टा अपिशुचयः
 अंगलघ्नास्तुरोमद्वयक्लेदसमर्था आचमनहेतवः ॥ तथा च पैठीनसिः ॥ भूमिगता बिंदवः प
 रामृष्टाः पूता विषुषः शुद्धाः द्विलोमक्लिन्नेष्वामेत् ॥ तथा ॥ स्पृशंति बिंदवः पादौ य आचा
 मयतः परान् ॥ भूमिगैस्ते समाज्ञेयान्तैरप्रयतो भवेत् ॥ अत्र्यंगिरसौ ॥ मधुपर्कचसो मे च
 अप्सु प्राणाहुतीषु च ॥ नोच्छिष्टस्तु भवेद्विप्रो यथात्रेर्वचनं तथा ॥ अप्सु उच्छिष्टतानि षेधात्
 पीत्वा पइति नैमित्तिकमाचमनं ॥ प्रयतो पीति श्रवणाच्च ॥ एवं च पीत्वा पइत्याचमनविधिभया

आ.

१०

दप्स्वित्यपोशनविषयं प्राणाहुतिसन्निकर्षादितिकल्पतरुकारादीनां व्याख्यानमशुद्धम् ॥
 शातातपः ॥ दंतलग्नेफलेमूलेभक्ष्येस्नेहेतथैवच ॥ तांबूलेचक्षुखंडेचनोछिष्टोभवतिद्विजः ॥
 फलेकटुतिक्तकषायेजातीफलादौसमाचारादित्याहुः भक्ष्येकटुकषाये ॥ तथाचात्रलघुहा
 रीतः ॥ कषायकटुताम्बूलेभुक्तस्नेहानुलेपने ॥ मनुः ॥ उच्छिष्टेनतुसंस्पृष्टोद्रव्यहस्तः कथंच
 न ॥ अनिधायैवतद्रव्यमाचांतःशुचितामियात् ॥ द्रव्यमन्नपानादिव्यतिरिक्तं ॥ तथाच
 बृहस्पतिः ॥ प्रचरंश्चान्नपानेषुयदोच्छिष्टमुपस्पृशेत् ॥ भूमौनिधायतद्रव्यमाचम्यप्र
 चरेत्पुनः ॥ अरण्येऽनुदकेरात्रौचौरव्याघ्राकुलेपथि ॥ कृतमूत्रंपुरीषंचद्रव्यहस्तो नदुष्य
 ति ॥ शौचंतुकुर्यात्प्रथमंपादौप्रक्षालयेत्ततः ॥ उपस्पृश्यतदभ्युक्ष्यगृहीतंशुचितामियात्
 द्रव्यहस्तोगृहीतद्रव्यः द्रव्यपदंचासंकुचितमेव ॥ कृतमूत्रंपुरीषंचद्रव्यहस्तः कथंचन ॥
 भूमावन्नंप्रतिष्ठाप्यकृत्वाशौचंयथाविधि ॥ तत्संयोगात्तुपक्वान्नमुपस्पृश्यततःशुचिरित्याप
 स्तंबवचनात् ॥ प्रक्षाल्यपादौनिक्षिप्यआचम्याभ्युक्षणंपुनः ॥ पुष्पादीनांतृणादीनां

दर्श.

१०

प्रोक्षणं हविषां तथेति वायुपुराणवचनाच्च ॥ निक्षिप्य द्रव्यं भूमौ धृत्वेत्यर्थः ॥ ॥ अथ दं
 तधावनं ॥ ॥ तत्र दक्षः ॥ ॥ उषः काले तु संप्राप्ते शौचं कृत्वा यथाविधि ॥ ततः स्नानं प्रकुर्वीत
 दंतधावनपूर्वकं ॥ उषः कालः संध्यातः पूर्वं प्राची प्रकाशवान् ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ प्रातः संध्या
 मुपासीत दंतधावनपूर्वकं ॥ अत्र स्नाने संध्यायां च दंतधावनस्य नाङ्गत्वं ॥ मुखे पर्युषिते नि
 त्यं भवत्यप्रयतो नरः ॥ तस्मात्पूर्वं प्रयत्नेन भक्षयेदंतधावनमिति वृद्धशातातपेनाऽऽचमनव
 त्स्वतंत्रस्यैव शुद्धिहेतुतयाभिधानात् ॥ एवं च दंतान् प्रक्षाल्य स्नायादिति छंदोगपरिशिष्टेऽपि
 कालार्थः संयोगः ॥ छंदोगपरिशिष्टे ॥ उत्थाय नेत्रे प्रक्षाल्य शुचिर्भूत्वा समाहितः ॥ परिज
 प्य च मंत्रेण भक्षयेदंतधावनं ॥ आयुर्बलं यशो वर्चः प्रजाः पशुवसूनि च ॥ ब्रह्म प्रज्ञां च मे
 धां च तन्नो धेहि वनस्पते ॥ शुचिर्भूत्वा च म्येत्यर्थः ॥ मंत्रेणायुर्बलमित्यादिनावक्ष्यमाणेन
 भक्षयेदिति दंतघर्षणाभिप्रायं ॥ तदुक्तमत्रैव ॥ नारदाद्युक्तवार्क्षेयमष्टांगुलमपाटितं ॥
 स त्वचंदंतकाष्ठं स्यात्तदग्रेण प्रधावयेदिति ॥ अत्र नृसिंहपुराणे ॥ प्रादेशमात्रमपि वावस्वं

आ.

११

गुलमथापिवा ॥ विष्णुः ॥ कनीन्यग्रसमस्थौल्यंसकूर्चद्वादशांगुलं ॥ प्रातर्भुक्ताचयतवा
 भक्षयेदंतधावनं ॥ सकूर्चचूर्णिताग्रं भुक्ताचेतिभोजनोत्तरं दंतलग्ननिर्हरणार्थंदंतधावन
 मित्यर्थः ॥ भोजनेदंतलग्नानिनिर्हृत्याचमनंचरेदितिदेवलवचनात् ॥ एवंचात्रदंतधावने
 कालादिनिषेधोनादत्तव्यः सामर्थ्यात् ॥ हलायुधनिबंधेतु ॥ भुक्तेतियतिविषयतयाव्या
 ख्यातां ॥ तथा अद्यादुदङ्मुखः प्राङ्मुखोवा ॥ महाभारतेतथा ॥ प्रक्षाल्यपादौहस्तौचमुखं
 चसुसमाहितः ॥ दक्षिणंबाहुमुद्धृत्यकृत्वाजान्वंतरंततः ॥ प्राङ्मुखश्चोपविष्टश्चभक्षयेदं
 तधावनं ॥ दक्षिणंबाहुमुद्धृत्यउपवीतीभूत्वेत्यर्थः ॥ विष्णुः ॥ प्रक्षाल्यभुक्तातज्जह्याच्छुचौ
 देशेप्रयत्नतः ॥ नरसिंहपुराणे ॥ तस्माच्छुष्कमथार्द्रंवाभक्षयेदंतधावनं ॥ खदिरश्चकदं
 बश्चकरंजश्चवटस्तथा ॥ तित्तिणीवेणुपृष्ठञ्चास्रनिम्बौतथैवच ॥ अपामार्गश्चबिल्वश्च
 अर्कश्चोदुंबरस्तथा ॥ एतेप्रशस्ताः कथितादंतधावनकर्मणि ॥ दन्तकाष्ठस्यवक्ष्यामिसमा
 सेनप्रशस्ततां ॥ सर्वेकंटकिनःपुण्याःक्षीरिणश्चयशस्विनः ॥ अत्रविष्णुः ॥ वटासनार्क

दर्श.

११

खदिरकरंजकरवीरसर्जारिमेदापामार्गमालतीककुभविल्वानामन्यतमं कषायंकटुतिक्तं
 वा ॥ असनःआसनइतिप्रसिद्धः सर्जःशालः अरिमेदोविट्खदिरः ॥ अत्रहारीतः ॥ बि
 ल्वखदिराम्रपौलासशिरीषापामार्गाणामेकतमं पौलासःआम्रातकः तथापालाशकोवि
 दारश्लेष्मातकतिल्वकशाकवृक्षनिर्गुण्डीशिखंडिवेणुवर्जं ॥ तिल्वकःचील्हइतिप्रसिद्धः
 शिखंडीमयूरशिखा वेणुनिषेधस्त्वंगिरविषयः शाकवृक्षःसगमनइतिप्रसिद्धः प्लक्षमाष
 करवीरकरंजशमीशिशपाइत्येके दधित्थहरीतक्यऽश्वत्थशालामलकानिइत्यपरे एकेप
 रेइत्युभयत्रवर्जयित्वेतिशेषः॥तथानार्द्रनाशुचिनातिशुष्कंनातिस्थूलमपोथिताग्रमनोष्ठ
 ग्रंथि ॥अनार्द्रमितिसद्यश्छिन्ननिवृत्त्यर्थम् विधिस्तुपूर्वमीषदार्द्रस्य अपोथिताग्रम् अचू
 षिताग्रम् अनोष्ठग्रंथि ओष्ठस्पर्शिग्रंथिरहितं ॥ विष्णुः ॥ नश्लेष्मातकारिष्टविभीतकध
 वधन्वनजलकोविदारशमीपीलुपिप्पलंगुदीगुग्गुलुजं नबर्वूरनिर्गुण्डीशिग्रुतिलकतिंदु
 कजं नपारिभद्राम्लिकामोचकाशाल्मलीशणजम् नमधुरंनाम्लंनोर्द्धशुष्कंनसुषिरंनपू

आ.

१२

तिगंधिनपिच्छलं॥धन्वनःधामनिरितिप्रसिद्धः निर्गुंडीसिंदुवारः ॥ महाभारते ॥ त्याज्यं
 सपत्रमज्ञातमूर्द्धशुष्कंचपाटितं ॥ तग्विहीनंग्रंथिमुखंतथापालाशशांशिपं ॥ ऋजुवित
 स्तिमात्रंचकीटाग्निभिरदूषितं ॥ ऋजुमित्यादिनाविधिः ॥ ॥ उशनाः ॥ ॥ नांगुलीभि
 र्दंतान्प्रक्षालयेत् ॥ अत्रचशौचार्थदंतधावनेविहितखदिरादिद्रव्यविशेषाभावेसामान्य
 शास्त्रानुग्रहायसर्वशक्तिन्यायात्द्रव्यांतरोपादानशक्तौपालाशादिनिषेधाः सार्थकाः॥अ
 त्रमहाभारते ॥ पर्वस्वपिचवर्जयेत् ॥ नृरसिंहपुराणे ॥ प्रतिपदर्शषष्ठीषुनवम्यांचैवसत्त
 माः ॥ दंतानांकाष्ठसंयोगोदहत्यासप्तमंकुलं ॥ अलाभेदंतकाष्ठानांप्रतिषिद्धादिनेतथा ॥
 अपांद्वादशगंडूषैर्मुखशुद्धिर्विधीयते ॥ ॥ अथप्रातःस्नानादि ॥ ॥ तत्रछंदोगपरिशिष्टे
 ॥ कात्यायनः यथाहनितथाप्रातःस्नायान्नित्यमनातुरः॥ दंतान्प्रक्षाल्यनद्यादौगेहेचेत्तद
 मंत्रवत्॥ अल्पत्वाद्वोमकालस्यबहुत्वात्स्नानकर्मणः॥प्रातर्नतनुयात्स्नानंहोमलोपोविग
 र्हितः ॥ गेहेइत्युद्धृतजलस्नानोपलक्षणं नद्याद्यभावेविधानात् ॥ विष्णुः ॥ प्रातःस्नाय्यरु

दर्श.

१२

णकरग्रस्तांप्राचीमवलोकयस्नायात् ॥ अरुणकरग्रस्तामितिसंध्यापूर्वकालपरंसंध्यायां
 निषेधादितिहरिहरः ॥ तदयुक्तं ॥ संध्यापूर्वकालेऽपिरात्रित्वेननिषेधात् ॥ तस्मादरुणकर
 ग्रस्तामित्यसंकुचितमेव ॥ अतएवतत्रतत्रसंध्यास्नानकीर्त्तनम् ॥ अत्रचउदयात्प्राक्प्रातः
 स्नानविधानात् ॥ सूर्योदयंविनानैवस्नानदानादिकाः क्रियाइति मार्कण्डेयपुराणमितर
 विषयं ॥ तथा ॥ अलक्ष्मीः कालकर्णीचदुःस्वप्नंदुर्विचिंतितं ॥ अम्मात्रेणाभिषिक्तस्थनश्यंत
 इतिधारणा ॥ कालकर्णीराक्षसी अम्मात्रेणेतिमंत्रादिकंविनापीत्यर्थः धारणानिश्चयः
 ॥ दक्षः ॥ प्रातःस्नानंप्रशंसंतिदृष्टादृष्टकरंहितं ॥ सर्वमर्हतिपूतात्माप्रातःस्नायीजपादिकं ॥
 दृष्टंकर्माधिकारः अदृष्टंजपादिद्वारापरलोकसिद्धिः ॥ एतच्चसर्वमर्हतीत्यनेनैववक्तव्यम् ॥
 अदृष्टंपापक्षयइतिकेचित् ॥ नरसिंहपुराणे ॥ पूर्वासंध्यांसनक्षत्रामुपासीतयथाविधि ॥ गा
 यत्रीमभ्यसेत्तावद्यावदादित्यदर्शनम् ॥ अनुदितहोमीतरविषयमेतत् ॥ दक्षः ॥ सन्ध्याक
 र्मावसानेतुस्वयंहोमोविधीयते ॥ तत्रानुकल्पमाह ॥ ऋत्विक्पुत्रोगुरुर्भ्राताभागिनेयोथवि

आ.

१३

ट्पतिः ॥ एतैरेवहुतंयन्तुतद्भुतंस्वयमेवहि॥विट्पतिर्जामाता॥वराहपुराणे ॥ उदयान्निःसृ
 तंसूर्ययस्तुभक्त्यानरोद्विजः ॥ दध्यक्षतांजलिभिस्तुतिसृभिःपूजयेच्छुचिः ॥ तस्यभावप्र
 पन्नस्याशुभंयत्समुपार्जितम् ॥ तत्क्षणादेवनिर्दग्धंभस्मीभवतितस्यतत् ॥ मनुः ॥ मैत्रं
 प्रसाधनंस्नानंदन्तधावनमंजनम् ॥ पूर्वाण्हएवकुर्वीतदेवतांनाञ्चपूजनम् ॥ पूर्वाण्हएवे
 तिपुरीषोत्सर्गेसतिसम्भवेनियमः॥केशप्रसाधनेचोत्सवादिनिमित्ताभावे दन्तधावनेभो
 जनोत्तरविहितेतरे अंजनेभेषजेतरेसौवीरांजनादौ स्नानेदेवपूजनेचमध्याह्नादिविहि
 तेतरे ॥ विष्णुपुराणे ॥ आचान्तश्चततःकुर्यात्पुमान्केशप्रसाधनम् ॥ आदर्शांजनमङ्ग
 ल्यदूर्वाद्यालम्भनानिच ॥ छन्दोगपरिशिष्टे ॥ श्रोत्रियंसुभगाङ्गाञ्चअग्निमग्निचितंतथा॥
 प्रातरुत्थाययः पश्येदापद्मयः सविमुच्यते॥ तथा ॥ पापिष्ठंदुर्भगांमद्यंनग्नमुत्कृतनासिक
 म् ॥ प्रातरुत्थाययः पश्येत्तत्कलेरुपलक्षणम् ॥ अष्टभागांदिनंविभज्यप्रथमभागकृत्ये
 ॥ दक्षः ॥ देवकार्यन्ततःकृत्वा गुरुमङ्गलवीक्षणम् ॥ गुरुःपित्रादिःमङ्गलंश्रोत्रियादिः ॥

॥ मनुः ॥ देवतामभिगच्छेत्तु धार्मिकांश्चद्विजोत्तमान् ॥ ईश्वरञ्चैवरक्षार्थं गुरुमेव च पर्वसु ॥
 ॥ छागलेयोयमोऽपि द्वितीये ॥ यतीनान्दर्शनञ्चैव स्पर्शनम्भाषणन्तथा ॥ कुर्वाणः पूयते
 नित्यं तस्मात्पश्येत्तु नित्यशः ॥ अग्निचित्कपिलासत्री राजा भिक्षुर्महोदधिः ॥ दृष्टमात्राः पु
 नन्त्येते तस्मात्पश्येत्तु नित्यशः ॥ सत्री अन्नादिसत्रशीलः कृतसत्रयाग इत्येके ॥ भिक्षुर्यतिः
 ॥ महाभारते ॥ यज्वामिष्टान्नदः सत्री शतायुर्धार्मिकः शुचिः ॥ ज्ञानसिद्धांस्तपःसिद्धान्
 दृष्ट्वा पापात्प्रमुच्यते ॥ वराहपुराणे ॥ ब्राह्मणं वामनं दृष्ट्वा वराहञ्च जलोत्थितम् ॥ नमस्ये
 च्चैव यो भक्त्या सपापेभ्यः प्रमुच्यते ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ स्वमात्मानं घृते पश्येद्यदीच्छेच्चिरजी
 वितुं ॥ आत्मानं शरीरम् ॥ नारदः ॥ लोकेऽस्मिन्मङ्गलान्यष्टौ ब्राह्मणो गौर्हुताशनः ॥ हिर
 ण्यं सर्पिरादित्य आपो राजा तथा षष्ठः ॥ एतानि सततं पश्येन्नमस्येच्चार्चयेच्च यः ॥ प्रदक्षिणं
 च कुर्वीत तथा स्यायुर्न हीयते ॥ वामनपुराणे ॥ कृत्वा शिरः स्नानमथाह्निकं च सम्पूज्य तोयेन
 पितृन्सदेवान् ॥ होमञ्च कृत्वा लभनं शुभानां ततो बहिर्निर्गमनं प्रशस्तम् ॥ दूर्वादधिसर्पिर

आ.

१४

थोदकुम्भं धेनुं सवत्सां वृषभं सुवर्णम् ॥ मृद्धो मयं स्वस्तिकमक्षतानि लाजामधुब्राह्मणक
 न्यकाश्च ॥ श्वेतानि पुष्पाणि तथा शर्मा च हुताशनञ्चन्दनमर्कविंबम् ॥ अश्वत्थवृक्षञ्च स
 मालभेत ततस्तुकुर्यान्निजजातिधर्मम् ॥ देशानुशिष्टकुलधर्ममग्र्यं स्वगोत्रधर्मं न हि स
 न्त्यजेच्च ॥ आह्निकमहःस्नानम् एतच्चाभ्युदयादौ ॥ अरुग्दिवाचरेत्स्नानं मध्याह्नात्प्राग्वि
 शेषत इति वसिष्ठवचनात् ॥ यदित्वाह्निकं सर्वमहःकृत्यमुच्येत तदा सम्पूज्येत्यादिव्यर्थ
 स्यात् ॥ सम्पूज्यतोयेनेति तत्पर्पणपरं ॥ आलभनं स्पर्शनं ॥ शुभानां वक्ष्यमाणदूर्वादीनाम् ॥
 स्वस्तिको भवनप्रभेदः ॥ अर्कविम्बसमालभनम् निरीक्षणे पर्यवसितम् ॥ दक्षः ॥ द्वितीये च
 तथाभागे वेदाभ्यासो विधीयते ॥ वेदस्वीकरणम् पूर्वविचारोऽभ्यसनं जपः ॥ तद्दानं चैव
 शिष्येभ्यो वेदाभ्यासो हि पञ्चधा ॥ समित्पुष्पकुशादीनां सकालः समुदाहृतः ॥ स्वीकर
 णमभ्ययनम् ॥ एतच्च ब्रह्मचारिणः ॥ ग्रहस्थस्याप्यनधीतवेदादिभागे ॥ तथाच आ
 पस्तम्बः ॥ यया विद्यया च विरोध्येत तां पुनराचार्यमुपेत्य साधयेदिति ॥ याज्ञवल्क्यः ॥

॥ वेदार्थानधिगच्छेच्चशास्त्राणिविविधानिच ॥ यमः ॥ दानेनतपसायज्ञैरुपवासव्रतै
 स्तथा ॥ नतांगतिमवाप्नोतिविद्ययायामवाप्नुयात् ॥ विद्ययाब्रह्मविद्ययेति व्याख्या
 नमशुद्धं शास्त्रानुक्रमेणाभिधानात् ॥ दक्षः ॥ तृतीयेचतथाभागेपोष्यवर्गार्थसाधनम् ॥
 ॥ गौतमः ॥ योगक्षेमार्थमीश्वरमधिगच्छेत् ॥ ॥ अथस्नानविधिः ॥ ॥ तत्रदक्षः ॥
 चतुर्थेचतथाभागेस्नानार्थमृदमाहरेत् ॥ शातातपः ॥ शुचौदेशेतुसाग्राह्याशर्कराश्मादिव
 र्जिता ॥ रक्तागौरीतथाश्वेतामृत्तिकात्रिविधास्मृता ॥ नमृदंनोदकंवापिननिशायांतुगो
 मयं ॥ नगोमूत्रंप्रदोषेतुगृण्हीयाद्बुद्धिमान्नरः ॥ निशायामिति नमृदंनोदकमित्यत्रापिसंब
 ध्यते ॥ तथा ॥ बल्मीकाखूत्कराल्लेपाज्जलाच्चपथिवृक्षयोः ॥ कृतशौचावशिष्टाचनग्राह्याः
 सप्तमृत्तिकाः ॥ आखूत्करोमूषकोत्कीर्णमृत्तिकास्थानं ॥ लेपः कुड्यादीनाम् ॥ दक्षः ॥ मृत्ति
 काः सप्तनग्राह्यावल्मीकेमूषकोत्करे ॥ अन्तर्जलेऽमशानेचवृक्षमूलेसुरालये ॥ परस्नानाव
 शिष्टाचश्रेयस्कामैः सदाबुधैः ॥ व्यासः ॥ स्नानंमध्यदिनेकुर्यात्सुजीर्णेऽन्नेनिरामग्नः ॥ एवंचा ॥

आ.

१५

स्वप्नमध्ययनंस्नानमुच्चारंभोजनंहुतिं ॥ उभयोःसंध्योर्नित्यंमध्याह्नेचविवर्जयेत् इतिदे
 वलीयोनिषेधोरागप्राप्तस्नाने ॥ मध्यान्होत्राभिजिद्वेला ॥ पंचमभागेभोजनस्यवक्ष्यमाण
 त्वात् ॥ योगियाज्ञवल्क्यः ॥ उभेसंध्येचस्नातव्यंब्राह्मणैर्गृहमाश्रितैः ॥ तिसृष्वपिचसंध्या
 सुस्नातव्यंचतपस्विना ॥ उभेसंध्येचप्रातर्मध्यान्हेचतपस्विनावनस्थेनयतिनाच ॥ बौधाय
 नः ॥ अम्भोवगाहनंस्नानंविहितंसार्ववर्णिकम् ॥ विष्णुः ॥ उद्धृताद्भूमिष्ठमुदकंपुण्यंस्थाव
 रात्प्रस्त्रवंतस्मान्नादेयंतस्मादपिसाधुगृहीतंसर्वतएवगाङ्गम् ॥ शंखः ॥ अद्भिर्गात्राणिशुध्यं
 तितीर्थस्नानाद्भवेत्फलं ॥ मनुः ॥ नदीषुदेवखातेषुतडागेषुसरःसुच ॥ स्नानंसमाचरेन्नित्यं
 गर्तप्रस्त्रवणेषुच ॥ देवखातेषुसूर्यादिदेवसमीपखातेषुप्रस्त्रवणेषुनिर्झरेषु नित्यमित्यु
 क्तेर्जीवदधिकारः ॥ सवस्त्रोऽहरहराह्वतेतिसारूयायनगृह्यात् ॥ अथातोनित्यस्नान
 मितिकात्यायनाच्च ॥ एवंचनित्यस्नानेनद्यादीनामंगत्वं ॥ त्रिरात्रफलदानद्यइत्यपिनित्य
 स्नानप्रकरणस्थवचनाद्गुणफलतापि ॥ प्रकरणान्तरोक्ततीर्थस्नानंस्वर्गादिफलकंसाधि

दर्श.

१५

कारमेवेति ॥ छन्दोगपरिशिष्टे ॥ धनुःसहस्राण्यष्टौचगतिर्यासांनविद्यते ॥ नतानदीशब्द
 वहागर्तास्ताःपरिकीर्तिताः ॥ धनुर्हस्तचतुष्कं ॥ तथा ॥ पव्यद्वयंश्रावणादिसर्वानद्योरजस्व
 लाः ॥ तासुस्नानंनकुर्वीतवर्जयित्वासमुद्रगाः ॥ उपाकर्मणिचोत्सर्गेप्रेतस्नानेतथैवच ॥
 चंद्रसूर्यग्रहेचैवरजोदोषोनविद्यते ॥ पव्योमासः ॥ मनुः ॥ नस्नानमाचरेद्भुक्तानातुरो
 नमहानिशि ॥ नवासोभिःसहाजस्त्रंनाविज्ञातेजलाशये ॥ नभुक्तानमहानिशीतिनिषेध
 श्चांडालादिस्पर्शनिमित्तकस्नानेनास्ति ॥ नाप्रयतःक्षणमपितिष्ठेदितिबोधनात् ॥ महानि
 शारात्रिमध्यस्थप्रहरद्वयं ॥ नातुरइतिरोगस्यस्नानसंवर्द्धनीयत्वेनदृष्टार्थत्वात् ॥ अविज्ञाते
 ऽगाधतयानक्रादिरहिततयाच ॥ कृत्रिमेप्रतिष्ठिताप्रतिष्ठितत्वाभ्यामपि ॥ देवलः ॥ राहुदर्श
 नसंक्रांतिविवाहात्ययवृद्धिषु ॥ स्नानदानादिकंकुर्यान्निशिकाम्यव्रतेषुच ॥ अत्ययोमृ
 तकंवृद्धिः पुत्रजन्मादिः ॥ वामनपुराणे ॥ स्नायाच्छिरःस्नानतयाननित्यंनाकारणंचैवस
 दानिशासु ॥ ग्रहोपरागंस्वजनातियातंमुक्त्वाचजन्मर्क्षगतंशशाङ्कम् ॥ शिरःस्नानतया

आ.

१६

शिरोनैक्यार्थं वैधंतु नित्यस्नानं कर्तव्यमेव ॥ अकारणमित्यनेन रागप्रयुक्तजलक्रीडादि
 निवृत्तिः ॥ आपस्तंबः ॥ सशिरोवमज्जनमप्सु वर्जयेदस्तमिते च स्नानं ॥ सशिरोवमज्जनं शि
 रो नैक्यार्थं हरिहरेण अशिरोवमज्जनमिति पठितं ॥ गात्रप्रक्षालनमात्रमपि जलं प्रविश्य न
 कर्तव्यमिति व्याख्यातम् ॥ अत्र चास्तमितमात्रे स्नाननिषेधात् ॥ नरात्रौ न महानिशीतिदो
 षातिशयार्थं दृष्टार्थं वा ॥ तत्र विष्णुः ॥ न संध्यायां रागप्राप्तजलक्रीडादिस्नाननिषेधो यं वैध
 स्य संध्यायां विधानात् ॥ हारीतः ॥ न च त्वरोपहारयोः स्नायात् ॥ शंखलिखितौ ॥ न नग्नः
 स्नायात् ॥ अत्र नग्नस्नाननिषेधात् पूर्वचनवासोभिरिति वस्त्रबहुत्वनिषेधात् ॥ एकवस्त्र
 त्वे द्विवस्त्रत्वं चाविरोधि ॥ नार्द्रमेकं च वसीतेति पुरुषार्थत्वात् न स्नानविधौ दोषमावहति ॥ अ
 थवा ॥ होमदेवार्चनाद्यासु क्रियास्वाचमने तथा ॥ नैकवस्त्रः प्रवर्त्तते द्विजवाचनिके जपे ॥ इ
 ति विष्णुपुराणे एकवस्त्रतानिषेधाद्विवस्त्रतानियम एव ॥ अत्र व्यासः ॥ न भुक्कालंकृ
 तो रोगी ॥ शंखलिखितौ ॥ अमेध्योदकं परिहरेत् तथा न समुद्रोदकं मवगाहेत् ॥

योगियाज्ञवल्क्यः ॥ प्रभूतेविद्यमानेतुविमलेतुमनोहरे ॥ नाल्पोदकेद्विजःस्नायान्नदीं
 चोत्सृज्यकृत्रिमे ॥ विष्णुः ॥ नपरनिपानेषुस्नानमाचरेत् ॥ आचरेद्वापञ्चपिण्डानुधृ
 त्यापदि ॥ परनिपानेषुपरकृतजलाशयेषु ॥ पञ्चपिण्डाननुद्धृत्यनस्नायात्परवारिणि ॥
 निपानकर्तुःस्नात्वातुदुष्कृतांशेनलिप्यतइतिमनुस्मरणात् ॥ पञ्चपिण्डानिति सेतुकूप
 व्यतिरिक्तजलाशये ॥ निरुद्धासुचमृत्पिण्डान्कूपात्तुत्रीन्घटांस्तथेतिबौधायनदर्शनात् ॥
 निरुद्धासुचनस्नायादंशभाक्तत्रसेतुकृत् ॥ तत्रप्राञ्चः ॥ अप्रतिष्ठितमात्रेतुपिण्डोद्धारस्त
 स्यैवपरकीयत्वादित्याहुस्तन्नेतिहरिहरादयः ॥ अप्रतिष्ठितजलत्वेनतत्रस्नानाभावात् प
 रस्वोपयोगेचौर्यापत्तेर्मन्वादौपरकृतस्वरूपस्यपरकीयत्वावगमाच्च॥योगि याज्ञवल्क्यः॥
 अग्राह्याआगताआपोनद्याःप्रथमवेगिकाः ॥ प्रक्षोभिताश्चकेनापियाश्चतीर्थाद्विनिःसृ
 ताः ॥ गंगादिप्रवाहाद्विच्छिन्नाः ॥ तथा पादेनपाणिनावापियष्ट्यावस्त्रेणचोदकम् ॥ ना
 पहन्यान्नापवदेन्नचप्रक्षोभयेद्बुधः ॥ शंखलिखितौ ॥ नाप्सुमेहेन्नोद्धर्षणंकुर्यात् ॥ उ

आ.

१७

हर्षणंगात्रमलप्रक्षालनम् ॥ बौधायनः ॥ आपोदेवगृहंगोष्ठंयत्रसन्तिचब्राह्मणाअप्रा
 क्षाल्यपादौनांतः प्रवेष्टव्यम् ॥ देवलः ॥ ननदीषुनदींब्रूयात्पर्वतेषुचपर्वतं ॥ नान्यत्प्रशं
 सेत्तत्रस्थस्तीर्थेष्वायतनेषुच ॥ अंगिराः ॥ विनादर्भैश्चयत्स्नानंयच्चदानंविनोदकम् ॥
 असंख्यातंतुयज्जप्तंतत्सर्वंनिष्फलंभवेत् ॥ नस्नानवर्णकयोरग्रंप्रयच्छेतान्यत्रदेवगुरुब्रा
 ह्मणेभ्यः ॥ जाबालिः ॥ त्रयोदश्यांतृतीयायांदशम्यांचविशेषतः ॥ शूद्रविट्क्षत्रियाःस्ना
 नंनाचरेयुः कथंचन ॥ यथासंख्यमत्र ॥ आपस्तंबः ॥ अस्पृश्यस्पर्शनेवांतेअश्रुपातेक्षुरे
 भगे ॥ स्नानंनैमित्तिकंकार्यंदैवपित्र्यविवर्जितम् ॥ दैवपित्र्यविवर्जितमिति नित्यंनैमित्ति
 कंकाम्यंत्रिविधंस्नानमुच्यते ॥ तर्पणंतुभवेत्तस्यअंगत्वेनप्रकीर्तितमितिब्रह्मपुराणवच
 नात्सामान्यतः प्रसक्तस्यतर्पणस्यचव्यावृत्तिः ॥ यमः ॥ अजीर्णेऽभ्युदितेवांतेऽश्मश्रुकर्म
 णिमैथुने ॥ दुःस्वप्नेदुर्जनस्पर्शेस्नानमात्रंविधीयते ॥ अभ्युदितेऽशुद्धोद्धारादिनाभिव्य
 क्ते एतच्चोत्तरकालस्नानप्राप्त्यर्थं अजीर्णावस्थायांनिषेधात् अभ्युदितेवांतेइतिसंबंधेप

दर्श.

१७

युषितेवांतेइतिविशेषः ॥ दुर्जनोत्रचांडालादिःमात्रपदेनसर्वांगव्यावृत्तिः तस्मादप्रायत्य
 निमित्तेस्नानेमज्जनमात्रेणशुद्धिः ॥ गौतमः ॥ पतितचांडालसूतिकोदकयाशवरुष्टित
 त्स्पृष्टयुपस्पर्शनेसचैलोदकोपस्पर्शनाच्छुद्धोभवति ॥ अत्रचशवस्पर्शिनस्तत्स्पर्शिनश्च
 स्पर्शेस्नानविधानात् ॥ उपस्पृष्टयाशुचिस्पृष्टंतीयंवापिमानवः॥हस्तौपादौचतोयेनप्र
 क्षाल्याचम्यशुद्ध्यतीतिदेवलवचनंपतितादिस्पर्शिस्पर्शेसंकोचनीयं तत्स्पृष्टिपदंपतिता
 दिस्पर्शिनोप्याहेतिकेचित्तदयुक्तं द्वंद्वद्वयगौरवात् एकद्वंद्वेचसन्निहितपरत्वमेवभेदः॥उ
 दकोपस्पर्शनंस्नानं॥बौधायनः॥चांडालेनसहाध्यगमनेसचैलस्नानं॥पराशरः॥चैत्यवृक्ष
 श्रितिर्यूपश्चांडालः सोमविक्रयी॥एतांस्तुब्राह्मणःस्पृष्ट्वासचैलोजलमाविशेत्॥सचैलोय
 द्वस्त्रधरःसन्स्पृष्टस्तद्वस्त्रसहितइत्यर्थः ॥ जलमाविशेदितिवारुणस्नानोपलक्षणं ॥ तथा
 श्वकाकैरवलीढस्यनखैर्विदलितस्यच॥ अद्भिःप्रक्षालनंशौचमग्निनाचोपचूडनम् ॥ इयंच
 स्नानंविनैवशुद्धिः शिरोव्यतिरिक्तगात्रोपघाते॥उपचूडनंज्वाल्यास्पर्शनं॥च्यवनः॥ श्वा

आ.

१८

नंश्वपाकंप्रेतधूमंदेवद्रव्योपजीविनं ग्रामयाजकं यूपंचित्तिंचितिकाष्ठं मद्यं मद्यभाण्डं सस्नेहं
मानुषास्थि शवस्पृष्टं रजस्वलां महापातकिनं शवं स्पृष्ट्वा सचैलमंभो वगाह्य उत्तीर्य अग्निमुप
स्पृशेद्वायत्र्यष्टशतं जपेत् घृतं प्राश्य पुनः स्नात्वा त्रिराचामेत् ॥ अग्निस्पर्शनादिकामकृते
स्मृत्यन्तरे स्नानमात्रविधानात् ॥ आपस्तंबः ॥ एकांशाखां समाकूटश्चांडालादिर्यदा भवेत् ॥
ब्राह्मणस्तत्र आसीनः स्नानेन शुचितामियात् ॥ कालिकापुराणे ॥ स्पृष्ट्वा रुद्रस्य निर्माल्यं
सवासाह्याहृतः शुचिः ॥ एतदपनीत निर्माल्ये बोद्धव्यं ॥ व्यासः ॥ भासवानरमार्जारिखरो
प्राणांशुनां तथा ॥ सूकराणाममेध्यं च स्पृष्ट्वा स्नायात् सचैलकम् ॥ लघुहारीतः ॥ श्वविष्टां
काकविष्टां वा कंकगृध्रनरस्य च ॥ अधोच्छिष्टं तु संस्पृश्य सचैलोजलमाविशेत् ॥ अधोच्छि
ष्टं मूत्रोत्सर्गेणाशुद्धम् ॥ देवलः ॥ मानुषास्थिवसां विष्टामार्तवं मूत्रं रेतसी ॥ मज्जानं शोणितं
वापि परस्य यदि संस्पृशेत् ॥ स्नात्वा पमृज्य लेपादीनां च म्यशुचितामियात् ॥ तान्येव स्वानि
संस्पृश्य पूतः स्यात्परिमार्जनात् ॥ तदनंतरमाचमनं प्राप्तमेव ॥ विष्णुः ॥ नाभेरधस्ता

दर्श.

१८

त्रबाहुषुचकायिकैर्मलैः सुराभिर्मद्यैर्वाचोपहतोमृतोयैस्तदंगप्रक्षाल्यातंद्रितः शुद्धोभव
 ति अन्यत्रोपहतस्तदंगमृतोयैः प्रक्षाल्यस्नानेन शुद्धोभवति चक्षुष्युपहते उपोष्यस्नात्वा
 पंचगव्येन शुद्ध्यति दशनच्छदोपहतश्च ॥ प्रबाहुर्हस्तः ॥ अतंद्रित इत्याचमनप्राप्त्यर्थम् ॥
 अन्यत्र उपहत उक्तेतरकाये स्पृष्टः ॥ अंगिराः ॥ इंद्रियेषु प्रविष्टं स्यादमेध्यं यदि कर्हिचित् ॥
 मुखेऽपि संस्पर्शगतं स्नानं तत्र विधीयते ॥ शंखः ॥ रथ्याकर्दमतोयेन शोवनाद्येन चाप्यथ ॥
 नाभेरूर्ध्वं नरः स्पृष्टः सद्यः स्नानेन शुद्ध्यति ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ उच्छिष्टेनाथ विप्रेण विप्रः स्पृ
 ष्टस्तु तादृशः ॥ उभौ स्नानं प्रकुरुतः सद्य एव समाहितौ ॥ तथा ॥ मानुषास्थितु संस्पृश्य द
 ग्धं सस्नेहमेव वा ॥ स्नायाद्गांसं स्पृशेत्सूर्यं पश्येद्विष्णुमनुस्मरेत् ॥ दग्धस्पर्शं कामकृते
 स्नानं आचम्यैव च निःस्नेहमिति मनुवचनात् ॥ मनुः ॥ वांतो विरक्तः स्नात्वा तु घृतप्राश
 नमाचरेत् ॥ आचामे देवभुक्त्वा न्नं स्नानं मैथुनिनः स्मृतम् ॥ भुक्त्वा न्नं वांत इत्यर्थः ॥ तेन सद्यो
 वमने आचमनमात्रम् ॥ एवकारेण स्नाननिवृत्तिः ॥ मैथुनिनः ऋताविति शेषः ॥ बृहस्पतिः ॥

आ.

१९

पतितं सूतिका मृत्यंशवं स्पृष्ट्वा तु कामतः ॥ स्नात्वा सचैलं स्पृष्ट्वा भिंघृतं प्राश्य विशुद्ध्यति ॥ म
 नुः ॥ अनुगम्येच्छया प्रेतं ज्ञातिमज्ञातिमेव वा ॥ स्नात्वा सचैलः स्पृष्ट्वा भिंघृतं प्राश्य विशु
 द्ध्यति ॥ शुद्धयेदित्यनुवृत्तौ विष्णुः ॥ सर्वस्यैव प्रेतस्य बांधवैः सहाश्रुपातं कृत्वा स्नानेन
 अकृतेऽस्थि संचयने सचैलं स्नानेन ॥ देवलः ॥ श्वपाकं पतितं व्यंगमुन्मत्तं शवहारकम् ॥
 सूतिकां सूयिकां नारीं रजसा च परिप्लुताम् ॥ श्वकुक्कुटवराहांश्च ग्राम्यान् संस्पृश्य मानवः ॥
 सचैलं सशिरः स्नात्वा तदानीमेव शुद्ध्यति ॥ श्वादिभिः शिरःस्पर्शे स्नानं गात्रांतरस्पर्शे क्षा
 लना च मनमात्रम् ॥ तथा च शातातपः ॥ रजकश्चर्मकृच्चैव व्याधजालोपजीविनौ ॥ चैल
 निर्णेजकश्चैव नटः शैलूषकस्तथा ॥ मुखे भगस्तथा श्वाचवनिता सर्ववर्णगा ॥ चक्री ध्वजी
 वध्यघाती ग्रामकुक्कुटशूकरौ ॥ एभिर्यदंगं संस्पृष्टं शिरोवर्जं द्विजातिषु ॥ तोयेन क्षालनं कृ
 त्वा आचांतः शुचितामियात् ॥ चक्री तैलिकः ध्वजी शौण्डिकः ॥ विष्णुः ॥ भक्ष्यवर्जं पंचन
 खं शवंतदास्थि सस्नेहं ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ उदक्यां सूतिकां चैव श्वानमं त्यावसायिनं ॥ नग्ना

दर्शः

१९

दीन्मृतहारांश्चस्पृष्ट्वाशौचंविधीयते ॥ स्नात्वासचैलोमृद्भिस्तुशुद्धयेद्वादशभिर्नरः ॥ एत
 देवभवेच्छौचंमैथुनेवमनेतथा ॥ नग्नादयःपाखंडाः मृद्भिःसूतिकादिभिःस्पृष्टमंगंप्रक्षाल
 येदितिशेषः ॥ एतदनंतरंस्नात्वेति योज्यम् ॥ मार्कंडेयपुराणे ॥ अभोज्यंसूतिकांपंडमा
 जारारखुश्वकुक्कुटान् ॥ पतिताविद्धचाण्डालमृतहारांश्चधर्मवित् ॥ संस्पृश्यशुद्ध्यतिस्ना
 नादुदकयाग्रामशूकरौ ॥ अत्रमार्जारस्पर्शेस्नानविधानान्मार्जारश्चसदाशुचिरितिवि
 ण्णुस्मृतिर्भांडादिविषया ॥ अथवा मार्जारकर्मकेस्पर्शेस्नानविधिः ॥ मार्जारकर्तृके
 स्पर्शेदोषाभावइतिव्यवस्था ॥ चाण्डालादिस्पर्शेतुनदोषविशेषव्यवस्था प्रमाणाभावा
 त् द्वैविध्याश्रवणाच्चेति ॥ लघ्वास्तम्बः ॥ यद्विष्टितंकाकबलाकिकाभ्याममेध्यलिप्तं
 तुभवेच्छरीरम् ॥ श्रोत्रेमुखेनप्रविशेतसम्यक्स्नानेनलेपोपहतस्यशुद्धिः ॥ अस्यायमर्थः ॥
 काकबलाकिकाभ्यांयदुपरिविष्ठाकृतातच्छरीरमशुचिलिप्तंभवति तच्चाशुचियदिश्रोत्र
 मुखयोर्नप्रविशतितदास्नानेनैवशुद्ध्यति ॥ एवंमुखादिप्रवेशेप्रायश्चित्तान्तरंसूचितम् ॥

आ.
२०

॥ व्याघ्रपादः ॥ चाण्डालादिनासंस्पृष्टः स्नानं कृत्वा विशुद्ध्यति ॥ हारीतः ॥ श्वपचमूषक
प्रेतहारकशवान्संस्पृश्य देवीरापइत्येताभिरन्तर्जले स्नातः पूतो भवति ॥ अजीर्णवान्त
श्मश्रुकर्मायोनिपशुदिवामैथुने च ॥ सुमन्तुः ॥ अनुदकमूत्रपुरीषकरणेन खकेशरुधिरप्रा
शने सद्यः स्नानं घृतकुशहिरण्योदकप्राशनञ्च ॥ शातातपः ॥ अशुचिं संस्पृश्य शब्दस्तु एक ए
व सदुष्यति ॥ तं स्पृष्ट्वान्योन दुष्येत सर्वद्रव्येष्वयं विधिः ॥ द्रव्येषु मध्वादिषु ॥ अशुचिनर
स्पृष्टस्पर्शिनस्तत्स्पर्शिनश्चाचमनं पूर्वोक्तम् ॥ यमः ॥ आतुरस्नानसंप्राप्तौ दशकृत्वस्त्वनातु
रः ॥ स्नात्वा स्नात्वा स्पृशेत् क्षिप्रं ततः शुध्येत् स आतुरः ॥ पाराशरः ॥ अस्तंगते यदा सूर्ये चांडा
लंपतितं स्त्रियम् ॥ सूतिकां स्पृशतश्चैव कथं शुद्धिर्विधीयते ॥ जातवेदः सुवर्णे च सोममार्गं त
थैव च ॥ ब्राह्मणानुमते चैव दृष्ट्वा स्नात्वा च शुद्ध्यति ॥ आचांतमनुगर्तैवानि शिस्नानं न विद्य
ते ॥ स्नानमाचमनं प्रोक्तं दिवोद्धृतजलेन च ॥ जातवेदाः अग्निः सोममार्गं आकाशम् ब्रा
ह्मणानुमते स्नात्वाऽऽद्यादिकं स्पृष्ट्वा शुद्ध्यतीत्यर्थः ॥ आचांतमाचमनं अनुगर्तं जलाशयम्

दर्शः

२०

प्रविश्यनिशीत्युभयत्रयोज्यम् ॥ शंखः ॥ नित्यं नैमित्तिकं चैव क्रियांगं मलकर्षणम् ॥ ती
 र्थाभावेऽपि कर्तव्यमुष्णोदकपरोदकैः ॥ नित्यं प्रातःस्नानपरं नैमित्तिकं चांडालादिस्पर्श
 निमित्तं क्रियांगं जपादिकर्माधिकारहेतुः मलकर्षणमभ्यंगपूर्वकं ज्योतिःशास्त्रोक्तपुण्य
 स्नानादिकाम्यं ॥ नद्याद्याधारकफलार्थं क्रियास्नानं चादाय शंखेन षोढास्नानमुक्तं अत्र
 क्रियास्नान एव तेन धर्माविहिताः ॥ प्रातःस्नाने यथाह नितथा प्रातरित्यतिदेशाद्धर्मा अह
 रहःस्नाने कात्यायनेनोक्ताः ॥ स्नानांतराणि निमज्जनमात्ररूपाणि धर्मसंबंधे प्रमाणाभा
 वात् ॥ न चातिदेशः सर्वेषां सधर्मकृत्येषोद्देशेन धर्मविधिवैफल्यात् ॥ न च गुणफले विशेष
 स्तदभावात् ॥ अपि च नैमित्तिके धर्माभाव उक्त एव ॥ काम्यपुण्यस्नानादिमलापकर्षणयो
 स्तुलौकिकयोर्नालौकिककर्मांगमिति दक्षसूत्रे साधितत्वात् नालौकिकांगसंबंधः ॥ क्रियांग
 स्नानेऽप्यद्विरेव शुद्ध्यभिधानाद्धर्माभावः ॥ अत एव हेतुंतरप्रयुक्ते निमज्जनमात्रेऽपि क्रिया
 स्नानस्य पृथगनुष्ठानं ॥ हरिहरोऽपि क्रियास्नानप्रातःस्नानयोरेव धर्मानाह ॥ क्रियास्नानं

आ.
२१

किंत्विदंफलार्थितयाकथितमप्यहरहःस्नानादभिन्नं तत्रापिपापक्षयरूपस्यसत्वादिति
भट्टनयेनविशेषमाह ॥ एवंस्नानानुकल्पेपिश्रुतमात्रमनुष्ठेयं ॥ स्नानानुकल्पमाहयोगि
याज्ञवल्क्यः ॥ कालदोषादसामर्थ्यान्नशक्नोतियदाह्यसौ ॥ तदास्मृत्वाऋषिभ्यस्तुमंत्रै
र्दृष्टुमार्जनम् ॥ शन्न आपस्तुद्रुपदा आपोहिष्ठाघमर्षणम् ॥ एतैश्चतुर्भिर्मंत्रैस्तुमंत्रस्ना
नमुदाहनं ॥ कालदोषोऽतिवृष्ट्यादिः ॥ तेनरोगहीनोप्यतिवृष्ट्यादौस्नानजनयितव्यरो
गसंभावनायामाह्वंस्नानंनकुर्यात् ॥ असामर्थ्यमुत्पन्नरोगत्वम् ॥ अप्रायत्येसमुत्पन्ने
स्नानमेवसमाचरेत् ॥ स्नानमेवेतिवारुणस्नानपरम् ॥ जाबालिः ॥ अशिरस्कंभवेत्स्नानं
स्नानाशक्तौतुर्कर्मिणां ॥ आर्द्रेणवाससावापिमार्जनंदैहिकंविदुः ॥ हारीतः ॥ आग्नेयंभ
स्मनास्नानमद्भिर्वारुणमुच्यते ॥ आपोहिष्ठेतिचब्राह्मवायव्यंगोरजःस्मृतं ॥ यत्तुसातपव
र्षेणस्नानंदिव्यमिहोच्यते ॥ एतैस्तुमंत्रतः स्नात्वातीर्थानांफलमाप्नुयात् ॥ मंत्रतइतिन
पंचस्वपिस्नानेषुमंत्रविधायकं ॥ ब्राह्मवारुणयोर्मंत्रस्यप्राप्तत्वात् ॥ किंतुतदनुवादकमेवफ

दर्शः

२१

लसंबंधपरत्वात् ॥ अत्रयोगियाज्ञवल्क्येनमृदालंभस्तुपार्थिवमितिमानसंविष्णुचिंतन
 मितिचस्नानद्वयमधिकमुक्तं ॥ कात्यायनः ॥ अथातो नित्यस्नानं नद्यादौ मृद्वो मयकुशति
 लसुमनस आहत्योदकांतंगत्वा शुचौ देशे प्रतिष्ठाप्य प्रक्षाल्य पाणिपादं कुशोपग्रहो बद्धशि
 खीयज्ञोपवीत्याचम्य उरुः हीतितोयमामंत्र्यावर्तयेद्येतेशतमिति सुमित्रियान इत्यपोज
 लिमादाय दुर्मित्रिया इति द्वेष्यं प्रतिनिषिंचेत्कटिं वस्त्यूरुजंघे चरणौ करौ मृदा त्रिस्त्रिः प्र
 क्षाल्याचम्य नमस्योदकमालभेदंगानि मृदेदं विष्णुरिति सूर्य्याभिमुखो निमज्जेदापो अ
 स्मानिति स्नात्वादिदाभ्य इत्युन्मज्ज्योन्मज्ज्याचम्य गोमयेन विलिंपेन्मानस्तोक इति ततो
 भिषिंचेदिमं मेवरुण इति चतसृभिर्माप उदुत्तमं मुंचं त्ववभृथेत्यंते चैतन्निमज्ज्योन्मज्ज्याचम्य
 दमैः पावयेदापो हिष्ठेति तिसृभिरिदमापो हविष्मतीर्देवीराप इति द्वाभ्यामापो देवाद्रुपदा
 दिवशन्नो देवीरपाः रसमपो देवीपुनंतुमेति नवभिश्चित्पतिर्मेत्योङ्कारेण व्याहृतिभिर्गाय
 त्र्यादावंते चांस्तर्जलेऽघमर्षणं त्रिरावर्तयेद्गुपदांवा आयंगौरिति वातृचं प्राणायामंवा स

आ.
२२

शिरओमितिवाविष्णोर्वास्मरणं ॥ अथेतितृतीयभागानंतर्ग्यार्थं ॥ यतः स्नानेनकर्माधि
कारःअतो नित्यमहरहःस्नानंकर्तव्यमित्यर्थः॥ यदाहविष्णुः॥ स्नातोऽधिकारीभवतिदै
वेपित्र्येचकर्मणि ॥ पवित्राणांतथाजप्येदानेचविधिदर्शिते॥नन्वहरहःस्नानस्यनित्यत्वब
लादेवकर्तव्यतासिद्धौअतइति हेत्वभिधानंव्यर्थं॥मैवं प्रासंगिकीकर्माधिकारसिद्धिरित्ये
वंपरत्वात् ॥ नचनित्यस्नानंप्रातःस्नानं अस्नातोहिपुमान्नाहो जप्याग्निहवनादिषु॥प्रा
तःस्नानंतदर्थेतु नित्यस्नानमुदाहृतमितिशंखस्मरणादितिवाच्यं ॥ स्नानोत्तरंकात्यायने
नमध्याह्नकृत्यस्याभिधानात् ॥ अतएवकामधेन्वादौचतुर्थभागकृत्येलिखितं ॥मृदादौऋ
ष्यंतरोक्तविशेषः प्रयोगादेवाधिगंतव्यः ॥ अत्रयोगियाज्ञवल्क्येनत्रिधास्थापितमृद्धोम
याभ्यामध्यमाधमोत्तमांगप्रक्षालनमुक्तंतत्कात्यायनसूत्रविरोधान्नग्राह्यं ॥एवमन्यदप्य
धिकमत्रकल्पोक्तंत्यक्तव्यं॥आचमननिमित्तपातेतुनसौत्रक्रमविरोधइतिदर्शितंशिष्टाको
पे॥ कुशोपग्रहःकुशहस्तःउपगृह्यतेऽनेनेत्युपग्रहोहस्तः॥यज्ञोपवीतीतिपुरुषार्थविधिप्रा

दर्शः

२२

स्तेयज्ञोपवीतित्वेयज्ञोपवीतीति द्वितीयवस्त्रधारणार्थमिति कात्यायनभाष्यं तदयुक्तं परि
 संख्यापत्तेः ॥ तस्मात्कल्वर्थश्रवणं प्रकरणात् ॥ तेन देवा द्विनष्टेऽपियज्ञोपवीतेतदुत्पाद्य
 स्नानमिति सिद्धयति ॥ एवमनियतकेशवेशाः सर्वेषां मुक्तशिखावर्जनमिति निषेधात्पुरुषा
 र्थतः शिखाबंधनलाभे बद्धशिखीति कल्वंगतालाभार्थं ॥ द्वेष्ट्यं प्रतिनिषिचेत् द्वेष्ट्यंबुद्धिस्थी
 कृत्ययस्यांदिशि द्वेष्ट्यस्तिष्ठतितस्यांक्षिपेदित्यर्थः ॥ नमस्य नमस्कृत्य आलभेत्स्पृशेत् ॥ न
 द्यादावित्युपक्रम्य सूर्याभिमुख इत्यभिधानात् नद्यांस्त्रवत्सुचस्नायात्प्रतिस्त्रोतः स्थितो द्वि
 जइति नरसिंहपुराणे विषयांतरे स्नात्वेति श्रवणात् पुनर्निमज्जनं निमज्ज्योन्मज्ज्येति चाऽपर
 मिति मज्जनत्रयासिद्धिः ॥ अभिषिचेत् हस्तेन शिरसि जलं क्षिपेत् अंते चैतद्वक्ष्यमाणमार्ज
 नांतेऽपि उक्तमंत्रकरणाभिषेककर्म कुर्यादित्यर्थः तथैव प्रकृतत्वात् ॥ नत्वेतन्मंत्रजातं वक्ष्य
 माणमार्जनांते मार्जन एवेति कल्पना ॥ तत्राभिषेको मार्जनं च प्रत्यृचमेवेति लिङ्गात् ॥ चत
 सृभिस्ति सृभिरित्यादित्वनेकत्वप्राप्त्यर्थमवनतुमिलितविनियोगार्थमपि ॥ दध्मैरिति बहुत्वं

आ.

२३

त्रित्वपर्यवसितंकपिंजलन्यायात् ॥ पावयेन्मार्जनंकुर्यात् मार्जनमुदकविंदूनांशिरसि
 निक्षेपः ॥ चित्पतिर्मेतिप्रतिप्रतीकेनचित्पतिर्मापुनात्वित्यस्याच्छिद्रेणेतिवाक्यसहितस्यैक
 स्यैवमंत्रग्रहणं द्वित्वादिसंख्याया अश्रवणात् ॥ कल्पसूत्रेतुचित्पतिर्मेतिपावयतिप्रतिमंत्र
 मच्छिद्रेणेतिसर्वत्रेतिदीक्षितपावनेविशेषश्रवणान्मंत्रत्रयग्रहणं ॥ श्रुतावपिप्रत्येकमेव
 मन्त्रपाठात् व्याहृतिभिस्तिसृभिर्लाघवात् प्रणवोभूर्भुवःस्वरित्यादौश्रवणाच्च ॥ गाय
 त्र्यादौअन्तेचआपोहिष्ठेत्यादिमन्त्रसाध्यमार्जनाद्यन्तयोर्गायत्र्यामार्जनमितियद्यपिप्र
 तिभाति संनिहितसम्बन्धेनैवोपपत्तेः ॥ तथाप्यादावोंकारव्याहृत्यनुष्ठानदर्शनात्तत्सम्ब
 न्धेपिकात्यायनाशयउन्नीयते ॥ प्राणायामःकर्तव्यइतिशेषः ॥ सशिरइतिक्रियाविशेष
 णत्वान्नपुंसकत्वमार्षत्वाच्च ॥ ओमितिचानुवर्तयेदितिव्यवहितसम्बन्धः ॥ आवर्तयेद्वाप्रण
 वमितियोगियाज्ञवल्क्यदर्शनात् ॥ विष्णोर्वास्मरणंकर्तव्यमितिशेषः ॥ गौतमः ॥ अन्त
 र्जलेवाघमर्षणं त्रिरावर्त्य सर्वस्मादेनसोमुच्यते ॥ मनुशंखयोगियाज्ञवल्क्याः ॥ यथाश्व

दर्शः

२३

मेधः क्रतुराट्सर्वपापप्रणोदनः ॥ तथा घर्मर्षणं सूक्तं सर्वपापप्रणोदनम् ॥ बृहस्पतिः ॥ द्रुप
 दादिवयोमंत्रो वेदेवाजसनेयके ॥ अंतर्जले त्रिरावर्त्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ अंतर्जले ऋष्या
 दिकं स्मर्त्तव्यम् ॥ अविदिता तु यः कुर्याद्वाजनाध्यापनं जपं ॥ होममंतर्जलादीनि तस्य चा
 ल्पं फलं भवेदिति योगियाज्ञवल्क्यदर्शनात् ॥ अथ कातीयस्नानप्रयोगः ॥ ॥ यथोक्तमृ
 त्तिकामार्द्रगोमयंकुशान्कृष्णतिलान्सुरभिपुष्पाप्यादाय सुमनानद्यादिकंगत्वा तत्तीरे
 शुचौ देशे पृथक् स्थापयेत् ॥ ततः पाणिपादं प्रक्षाल्य कुशहस्तो बद्धशिखी उपवीत्याचामे
 त् ॥ ॐ उरु ॥ हिराजावरुणश्चकार सूर्याय पंथामन्वेत वा ॥ अपदे पादा प्रतिधातवे कुरुता
 पवक्ता हृदया विधश्चित् ॥ नमो वरुणायाभिष्टितो वरुणस्य पाश इति तोयमामंत्र्य ॐ येतेश
 तं वरुणये सहस्रं यज्ञियाः पाशाविततामहांतः ॥ तेभिर्नो अद्य सवितोत्तविष्णुर्विश्वमुंचंतु म
 रुतः स्वर्का इति त्रिः प्रदक्षिणं जलमावर्त्तयेत् ॥ ततः ॐ सुमित्रियान आप ओषधयः संतु इति
 जलांजलिमादाय ॐ दुर्मित्रियास्तस्मै संतु योऽस्मान् द्वेष्टियं च वयं द्विष्म इति द्वेष्ट्यं प्रतिनिषिं

आ.
२४

चेत् ॥ ततः कटिबस्त्यूरुजंघेचरणौकरौप्रत्येकंमृतोयाभ्यांत्रिस्त्रिःप्रक्षाल्य एकंपादंजले
 ५परंचस्थलेनिधायाचामेत् ॥ ततउदकंनमस्कृत्यॐइदंविष्णुर्विचक्रमेत्रेधानिदधेपदं ॥
 समूढमस्यपांसुरेइतिमृत्तिकयांगानिसंस्पृश्य नाभिमात्रंजलंप्रविश्य ॐआपोअस्मा
 न्मातरःशुंधयंतुघृतेननोघृतप्वःपुनंतु ॥ विश्वंहिरिप्रंप्रवहंतिदेवीरितिमंत्रेणसूर्या
 भिमुखोनिमज्जेत् ॥ ततः स्नात्वा ॐउदिदाभ्यःशुचिरापूतएमिइतिनिमज्ज्योन्मज्ज्याचम्य
 ॐमानस्तोकेतनयेमानआयुषिमानोगोषुमानोअश्वेषुरीरिषः ॥ मानोव्वीरानुद्रभामितो
 व्वधीर्हविष्मंतःसदमित्वाहवामहेइतिमंत्रेणगोमयेनांगानिविलिंपयेत् ॥ ततः ॐइमंमेव
 रुणश्रुधीहवमद्याचमृडय ॥ त्वामवस्युराचके ॥ ॐतत्त्वायामिब्रह्मणाव्वंदमानस्तदाशा
 स्तेयजमानोहविर्भिः ॥ अहेडमानोव्वरुणेहबोध्युरुशस्मानआयुःप्रमोषीः ॥ ॐत्व
 न्नोअग्नेव्वरुणस्यविद्वान्देवस्यहेडोअवयासिसीष्ठाः ॥ यजिष्ठोव्वह्नितमःशोशुचानोवि
 श्वाद्वेषांसिप्रमुमुग्ध्यस्मत् ॥ ॐसत्त्वन्नोअग्नेव्वमोभवोतीनेदिष्ठोअस्याउषसोव्युष्टौ ॥

दर्शः

२४

अवयक्ष्वनोव्वरुण०रराणोव्वीहिमृडीक०सुहवोनएधि ॥ ॐ मापोमौषधीर्हि०सीर्दाम्नो
 धाम्नोराजंस्ततोव्वरुणनोमुञ्च यदाहुरद्वयाइतिव्वरुणेतिशपामहेततोव्वरुणनोमुञ्च ॥
 ॐ उदुत्तमं०व्वरुणपाशमस्मदवाधमंविमध्यम०श्रथाय ॥ अथाव्वयमादित्यव्रतेतवाना
 गसोअदितयेस्याम ॥ ॐ मुञ्चन्तुमाशपथ्यादथोव्वरुण्यादुत ॥ अथोयमस्यपङ्कशा
 त्सर्वस्माद्देवकिल्विषात् ॥ ॐ अवभृथनिचुंपुणनिचेरुरसिनिचुम्पुणः ॥ अवदेवैर्देवकृत
 मेनोयासिषमवमर्त्यैर्मर्त्यकृतम्पुरुषाव्णोदेवारिषस्याहि ॥ इत्यष्टभिर्मन्त्रैर्हस्तेनप्रत्येकंशि
 रसिजलम्प्रक्षिपेत् ॥ ततोवहतियजलेप्रवाहाभिमुखःस्थिरःसूर्याभिमुखोमौनीशरवत्रिर्नि
 मज्जेत् ततआचम्य ॐ कारव्याहतिगायत्रीभिरापोहिष्ठेत्यादितिसृभिः ॥ ॐ इदमापः
 प्रवाहतावद्यञ्चमलञ्चयत् ॥ यच्चाभिदुद्रोहानृतंयच्चशेषेअभीरुणम् ॥ आपोमातस्मादे
 नसःपवमानश्चमुञ्चतु ॐ हविष्मतीरिमा आपोहविष्माँआविवासति॥हविष्मान्देवोअ
 ध्वरोहविष्माँअस्तुसूर्यः ॥ ॐ देवीरापोअपान्नपाद्योवऊर्मिर्हविष्यइन्द्रियावान्मदितमः

आ.
२५

॥ तन्देवेभ्यो देवत्रादत्तशुक्रपेभ्यो येषां भागस्थस्वाहा ॥ ॐ कार्ष्णिशसिसमुद्रस्य त्वाक्षित्या
उन्नयामि ॥ समापो अद्भिरग्मतसमोषधीभिरोषधीः ॥ ॐ अपो देवामधुमतीरगृभ्ण
नृर्जस्वतीराजस्वश्चितानाः ॥ याभिर्मित्रावरुणावभ्यषिचन्याभिरिन्द्रमनयन्नत्यरातीः ॥
ॐ द्रुपदादिवमुमुचानः स्विन्नः स्नातो मलादिव ॥ पूतं पवित्रेणेवाज्यमापः शुन्धन्तुमैन
सः ॥ ॐ शन्नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये ॥ शंयोरभिस्त्रवन्तु नः ॥ ॐ अपा रसमु
द्वयस रसूर्ये सन्त रसमाहितम् ॥ अपा रसस्य योरसस्तं वो गृण्हाभ्युत्तमम् ॥ ओं अपो दे
वीरुपसृजमधुमतीरयक्ष्माय प्रजाभ्यः ॥ तासामास्थानादुज्जिहतामोषधयः सुपिप्पलाः
॥ ॐ पुनन्तुमापितरः सोम्यासः पुनन्तुमापितामहाः पुनन्तुप्रपितामहाः ॥ पवित्रेण श
तायुषा ॥ पुनन्तुमापितामहाः ॥ पुनन्तुप्रपितामहाः ॥ पवित्रेण शतायुषा ॥ विश्वमायुर्व्य
श्रवै ॥ ओं अन्न आयू षिपवस आसुवोर्जमिषञ्चनः ॥ आरेबाधस्वदुछुनाम् ॥ ॐ पुन
न्तुमादेवजनाः पुनन्तुमनसाधियः ॥ पुनन्तुविश्वाभूतानि जातवेदः पुनीहि मा ॥ ॐ पवि

दर्शः

२५

त्रेण पुनीहिमाशुकेण देवदीद्यत् ॥ अग्नेकृत्वा क्रतुं रनु ॥ ॐ यत्ते पवित्रमर्चिष्यग्ने विवततमं
 न्तरा ॥ ब्रह्म तेन पुनातु मा ॥ ॐ पवमानः सो अद्य नः पवित्रेण विचर्षणिः ॥ यः पोता स
 पुनातु मा ॥ ॐ उभाभ्यां देव सवितः पवित्रेण सवेन च ॥ मां पुनीहि विवश्वतः ॥ ॐ वै
 श्वदेवी पुनती देव्या गाद्यस्यामि मा बद्धयस्तन्वो वीत पृष्ठाः ॥ तया मदन्तः साधमा देषु वय
 ः स्याम पतयोरयीणाम् ॥ ओं चित्पतिर्मा पुनातु वाक्पतिर्मा पुनातु देवो मा सविता पुनातु छि
 द्रेण पवित्रेण सूर्यस्य रश्मिभिः ॥ तस्य ते पवित्रपते पवित्रपूतस्य यत्कामः पुनेतच्छेयमि
 ति प्रत्येकं मन्त्रैः पुनरोंकारव्याहृति गायत्रीभिः कुशत्रयेण मार्जनं कुर्यात् ॥ ततः पूर्ववत्
 इमं मे ववरुण इत्यादि मन्त्रैः शिरसि जलं निक्षिपेत् ॥ ततः ऋष्यादिकं स्मृत्वा मग्नोऽघमर्षण
 म् द्रुपदां वा आयं गौरिति वा ऋचं त्रिरावर्तयेत् ॥ वक्ष्यमाणमन्त्रैस्त्रिरावृत्तप्राणायामं वा
 कुर्यात् ओंकारं वा त्रिरावर्तयेत् विष्णुं वा स्मरेत् ॥ योगियाज्ञवल्क्यः ॥ आचान्तः पुन
 राचामेन्मन्त्रवत्स्नानभोजने ॥ मन्त्रमाह ॥ द्रुपदां वा त्रिरावर्त्य तथा चैवाघमर्षणम् ॥ गा

आ.

२६

यत्तीर्त्वात्रिरावर्त्यमहाव्याहतिभिस्तथा ॥ सोपांशुप्रणवेनापि आपः पीता अघापहाः ॥
 ॥ एतच्चाचमनं मज्जनान्तरं मार्जनात्प्राक् ॥ आचम्याप्लाव्य चात्मानं त्रिरायम्यशनैरसू-
 न् ॥ अथोपतिष्ठेदादित्यमित्यग्रे आप्लाव्येत्यनेन मार्जनाभिधानात् ॥ यदि स्नानापनेयम-
 प्रायत्यं स्यात्तदोक्तस्नानविधेः प्राञ्जलस्नानं कर्त्तव्यम् ॥ यदाह ॥ तूष्णीमेवावगाहेतय-
 दि स्यादशुचिर्नरः ॥ आचम्यचपुनः पश्चात्स्नानं विधिवदाचरेदिति ॥ अथ पद्मपुराणी-
 यस्नानविधिः ॥ तत्र पद्मपुराणम् ॥ नैर्मल्यं भावशुद्धिश्च विना स्नानं न जायते ॥ तस्मा-
 न्मनो विशुद्ध्यर्थं स्नानमादौ विधीयते ॥ अनुद्धृतैरुद्धृतैर्वाजलैः स्नानं समाचरेत् ॥ तीर्थं प्र-
 कल्पयेद्विद्वान्मूलमन्त्रेण मन्त्रवित् ॥ ओं नमो नारायणायेति मूलमन्त्र उदाहृतः ॥ दर्भपा-
 णिस्तु विधिना ह्यग्राचान्तः प्रयतः शुचिः ॥ चतुर्हस्तसमायुक्तं चतुरस्रं समन्ततः ॥ प्रकल्प्या-
 वाहयेद्गङ्गामेभिर्मन्त्रैर्विचक्षणः ॥ ॐ विष्णोः पादप्रसूतासिवैष्णवी विष्णुपूजिता ॥ पा-
 हिनस्त्वेन सस्तस्मादाजन्ममरणांतकात् ॥ तिस्रः कोट्योर्ध्वकोटी च तीर्थानां वायुरब्रवी

दर्शः

२६

त् ॥ दिविभुव्यंतरिक्षे च तानिते संति जाह्नवि ॥ नंदिनीत्येव तेनाम देवेषु नलिनीति च ॥ वृंदा
 पृथ्वी च सुभगा विश्वकाया शिवासिता ॥ विद्याधरी सुप्रसन्ना तथा लोकप्रसाधनी ॥ क्षे
 म्या च जाह्नवी चैव शांता शांतिप्रदायिनी ॥ एतानि पुण्यनामानि स्नानकाले प्रकीर्तयेत् ॥
 भवेत्सन्निहिता तस्य गंगा त्रिपथगामिनी ॥ सप्तवाराभिजप्तेन करसंपुटयोजितं ॥ मूर्ध्नि कु
 र्याज्जलं भूयस्त्रिचतुःपञ्चसप्तवा ॥ स्नानं कुर्यान्मृदा तद्वदामं त्र्यचविधानतः ॥ अश्वक्रांते रथ
 क्रान्ते विष्णुक्रान्ते वसुंधरे ॥ ॥ मृत्तिके हरमेपापं यन्मया दुष्कृतं कृतम् ॥ उद्धृता सिवराहेण कृ
 णेन शतबाहुना ॥ आरुह्य मम गात्राणि सर्वपापं व्यपोहय ॥ नमस्ते सर्वलोकानां प्रभवारि
 णि सुव्रते ॥ आदौ संध्यातर्पणादीनामिति शेषः ॥ सप्तवाराभिजप्तेन पूर्वोक्तमूलमंत्रेण एकव
 चननिर्देशात् ॥ मूलमंत्रत्वेन निर्देशस्य सार्थकत्वाच्च ॥ नत्वेभिर्मंत्रैरित्युपक्रम्य कथितानां मं
 त्राणां ग्राहक इति भ्रमः कार्यः ॥ स्नानं कुर्यादिति अग्रिममंत्रेण मृदमामं त्र्यतया गात्राण्यालि
 प्य मज्जनं कुर्यादित्यर्थः ॥ अयं च स्नानविधिः सर्वशाखिसाधारणः सर्ववर्णसाधारणश्च संको

आ.

२७

चेप्रमाणाभावात्पुराणोक्तश्रवणेसर्वाधिकारश्रवणाच्च अनधीतवेदं प्रतिचायमेव स्नानविधिः प्रशस्तः ॥ वेदमंत्रशून्यत्वात् ॥ विष्णुः स्नात एव सोष्णीषे धौतवाससीबिभृयात् उष्णीषधारणं शिरोजलप्रच्यवार्थमाचमनात्प्राक् ॥ पराशरः स्नात्वानिवस्य वा सोन्यज्जंघे प्रक्षालयेन्मृदा ॥ अपवित्रीकृते वैतु कौपीनच्युतवारिणा ॥ कौपीनमधोवस्त्रं ॥ योगियाज्ञवल्क्यः ॥ स्नात्वैवं वाससीधौते अश्लिष्टे परिधाय च ॥ प्रक्षाल्य पोरूमृदाद्भिश्च हस्तौ प्रक्षाल्य वै तथा ॥ अभावे धौतवस्त्रस्य शाणक्षौमाविकानि च ॥ कुतपयोगपट्टं च द्विवासायेन वै भवेत् ॥ कुतपोने पालकंबलः ॥ जाबालिः ॥ नार्द्रमेकं च वसनं परिदध्यात्कथंचन ॥ अत्र सदा तननिषेधबलात्पुरुषार्थता ॥ नरसिंहपुराणे ॥ नरक्तमुल्बणं वा सोननीलं च प्रशस्यते ॥ मलाक्तं च दशाहीनं वर्जयेदंबरंबुधः ॥ ततः प्रक्षालयेत्पादौ मृतोयेन विचक्षणः ॥ उल्बणं व्यक्तं एतच्च रक्तविशेषणं तेनात्यंतरक्तमित्यर्थः ॥ उल्बणमंचलमिति केचित् ॥ अत्र हारीतः ॥ न वा सोविधुनुयान्नोत्तरीयविपर्यासंकुर्यात् ॥ विष्णुः ॥ स्नातः शिरोनावधुनेत्

दर्शः

२७

नांगेभ्यस्तोयमुद्धरेत् नतैलवशेरुपृशेत् नाप्रक्षालितं पूर्वधृतं वा वासो बिभृयात् नम्लेच्छां
 त्यजपतितैः सह संभाषणं कुर्यात् ॥ तैलं च वशाच तैलवशे ॥ मार्कण्डेयपुराणे ॥ संप्रमृज्या
 न्नचस्नातो गात्राण्यंबरपाणिना ॥ अंबरं स्नानवस्त्रं न स्नानशाठ्येति विष्णुपुराणपाठात्
 ॥ एवं च न स्नात्वा गात्रमवमृज्यादिति हारीतोपि स्नानशाठ्यापाणिना च विशेषणीयः ॥ एवं
 च समर्थं प्रतिमार्जनमात्राभावोऽसमर्थं प्रति पाणिशाटीमार्जनाभाव इति हरिहरोक्तमश्रद्धे
 यं ॥ सांख्यायनगृह्यं ॥ आप्लुत्याव्युदकोन्यद्वस्त्रमाच्छादयेत् ॥ अव्युदकोऽनुद्धृतोदकः ॥
 एषोपि पाणि वस्त्राभ्यामुद्धरणे निषेधः कुलविशेषनियतो वा गृह्योक्तत्वात् ॥ अत्र शंखः ॥ उद
 कस्याप्रदानाद्विस्नानशाटीं न पीडयेत् ॥ अत्र विष्णुः ॥ याम्यंहियातनादुःखं नित्यस्नायी
 न पश्यति ॥ नित्यस्नानेन पूयंते ये पिपापकृतो नराः ॥ योगियाज्ञवल्क्यः ॥ अगम्याग
 मनात्स्तेयात्पापेभ्यश्च प्रतिग्रहात् ॥ रहस्याचरितात्पापान्मुच्यते स्नानमाचरन् ॥ पापे
 भ्यः पतितादिभ्यः ॥ छंदोगपरिशिष्टे ॥ संध्यालोपस्य चाकर्ता स्नानशीलश्च यः सदा ॥

आ.
२८

तंदोषानोपसर्पतिगरुत्मन्तमिवोरगाः ॥ अथसन्ध्योपासनम् ॥ तत्रछन्दोगपरिशिष्टे ॥
॥ अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि सन्ध्योपासनिकं विधिं ॥ अनर्हः कर्मणां विप्रः सन्ध्याहीनो यतः स्मृ-
तः ॥ संध्येति वक्ष्यमाण प्राणायामादिकर्मनाम उपासनं सेवनमनुष्ठानमिति यावत् ॥ आ-
चारसेवनीत्यादौ दर्शनात् ॥ अत एव संध्याकृता सन्ध्योपासितेति तुल्यवत्प्रयोगः ॥ अथवा ब्र-
ह्मणोपासिता संध्याविष्णुना शङ्करेण च ॥ कस्तां नोपासयेद्देवीं सिद्धिकामो द्विजोत्तम इति
योगियाज्ञवल्क्येन देवीत्वेन कीर्तनात् सन्ध्यारूपाया देवताया वक्ष्यमाण प्राणायामादिनो-
पासनमाराधनं सन्ध्योपासनं ॥ सिद्धिरत्र मोक्षः ॥ अनर्हः कर्मणामित्यादिना सन्ध्योत्तरक-
र्मणिकृतसन्ध्यस्याधिकार इत्युक्तम् ॥ अथवा ॥ चिरन्तनसन्ध्यात्यागिनः पतितस्येव द्वि-
जातिकर्मानधिकारः ॥ नानुतिष्ठतियः पूर्वी नोपास्तेयश्च पश्चिमाम् ॥ सशूद्रवह्निः कार्यः
सर्वस्माद्विजकर्मण इति मनुदर्शनात् ॥ विष्णुपुराणे ॥ सर्वकालमुपस्थानं सन्ध्ययोः पार्थि-
वेष्यते ॥ अन्यत्र सूतकाशौचविभ्रमातुरभीतितः ॥ विभ्रमश्चित्तविक्षेपः मेघादिनाका

दर्शः

२८

लाज्ञानमित्यन्ये ॥ यद्यप्यत्र मध्याह्नसंध्यानोक्ता तथापि एतत्संध्यात्रयम् प्रोक्तम् ब्राह्म
 ण्यं यदधिष्ठितम् ॥ यस्य नास्त्यादरस्तत्र न स ब्राह्मण उच्यते इति छन्दोगपरिशिष्टात् ॥
 संध्यात्रयं तु कर्तव्यं द्विजेनात्मविदासदेतियोगियाज्ञवल्क्याञ्च सापिबोद्धव्या ॥ एतेन सं
 ध्यात्रये नित्याधिकारो दर्शितः पापक्षयकामाधिकारोऽप्यत्र यदाह याज्ञवल्क्यः ॥ दिवा वा
 यदि वारात्रौ यदज्ञानकृतं भवेत् ॥ त्रिकालसंध्याकरणेन तत्सर्वं च प्रणश्यति ॥ सततं संध्या
 निष्णातस्य फलांतरमप्याह यमः ॥ संध्यामुपासते ये तु सततं शंसितव्रताः ॥ विधूतपापा
 स्ते यांति ब्रह्मलोकं सनातनं ॥ संध्याद्वये प्रत्येकमपि पापक्षयमाह मनुः ॥ पूर्वां संध्यां जपं
 स्तिष्ठन्नैशमेनो व्यपोहति ॥ पश्चिमां तु समासीनो मलं हंति दिवा कृतं ॥ नन्वेवं केवलमध्याह्न
 संध्यायां किं प्रमाणं मैवं उत्तीर्य धौ ते वा ससी परिधाय मृदोरूकरौ प्रक्षाल्याचम्य त्रिरायम्या
 सू नित्यादिना कात्यायनेन मध्याह्नस्नानोत्तरं नरसिंहपुराणादौ च केवलाया अपि वक्ष्यमा
 णत्वात् ॥ एवं च संध्यात्रये प्रत्येकमपि कर्तव्यताया दर्शितत्वादेकसंध्यालोपे अपरापिन कर्त

आ.
२९

व्यामिलितगोचरत्वादधिकारस्येतिदुर्मतिः ॥ देशमाहतुः शंखलिखितौ ॥ सव्रतीबहिः
संध्यामुपासीत ॥ सव्रतीब्रह्मचारीव्रतयुक्ताध्ययनशीलत्वात् ॥ बहिर्ग्रामात् नैनंग्रामेभिनि
म्लोचेत्सूर्योनाभ्युदियात्कचिदितिमनुदर्शनात् ॥ एनंब्रह्मचारिणमभिनिम्लोचेत्अ
स्तंयायात् ॥ गुणफलमाहशातातपः ॥ अनृतंमद्यगंधंचादिवामैथुनमेवच ॥ पुनातिवृषलस्या
न्नंबहिःसंध्याह्युपासिता ॥ गृहेषुप्राकृतीसंध्यागोष्ठेशतगुणास्मृता ॥ नदीषुशतसाहस्रीह्य
नंताशिवसन्निधौ ॥ प्राकृतीएकगुणा ॥ व्यासः ॥ बहिःसंध्यादशगुणागोष्ठप्रस्त्रवणादिषु ॥
खाततीर्थेशतगुणासाहस्रीजाह्नवीजले ॥ संध्याकालपरिमाणमाहयोगियाज्ञवल्क्यः ॥
ऋहासवृद्धीहिसततंदिवसानांयथाक्रमांसंध्यामूहुर्त्तमात्रंतुह्रासेवृद्धौचसासमा ॥ सर्वर्तुषुप्रा
तःसंध्यासायंसंध्याचदंडद्वयमेवभवतीति ॥ यथा ॥ संधौसंध्यामुपासीतनास्तगेनोद्गतेरवौ
॥ संधावितिपूर्वविधानात् ॥ नास्तगइतिसंधिरूपमुहूर्त्तादुर्ध्वनिषेधानुवादकंसतिसंभवे
सादित्यामारभेदित्येवपरंवा ॥ उपक्रमकालमाहसंवर्तः ॥ प्रातःसंध्यांसनक्षत्रामुपासीत

दर्शः

२९

यथाविधि ॥ सादित्यां पश्चिमां संध्यामर्धास्तमितभास्करां ॥ आदित्यपदमस्तमयप्राच्य
 पूर्णबिंबपरं ॥ समाप्तिकालमाहयाज्ञवल्क्यः ॥ जपन्नासीतसावित्रीप्रत्यगातारकोदया
 त् ॥ संध्यां प्राक्प्रातरेवं हितिष्ठेदासूर्यदर्शनात् ॥ प्रत्यक्पश्चिमाभिमुखः प्राक्पूर्वाभिमु
 खः आसीतेतिसायं जपे आसीनतार्थम् तिष्ठेदिति प्रातर्जप ऊर्ध्वतार्थम् मध्याह्नसंध्याज
 पेप्यूर्ध्वतैव ॥ तिष्ठेदुदयनात्पूर्वामध्यमामपिशक्तिः इति छंदोगपरिशिष्टात् ॥ स्नानोत्तरत्वं
 मध्याह्नसंध्यायाः प्रागेवोक्तं ॥ मनुः ॥ ऋषयो दीर्घसंध्यत्वा दीर्घमायुरवाप्नुयुः ॥ प्रज्ञायंशश्च
 कीर्तिचब्रह्मवर्चसमेव च ॥ दीर्घसंध्यत्वं प्रातरुदयावधि सायं च नक्षत्रावधि जपेत् ॥ एतच्च
 गुणफलमिति ॥ वाक्यांतरेपि सूर्यनक्षत्रयोरेवावधित्वं तत्फलार्थमेकमूलत्वानुरोधात् ॥ अ
 थवासूर्यनक्षत्रयोः प्राक्कालोपिनित्यजपांगतया बोध्यते ॥ न तु तत्कालस्य सावित्रीजपेना
 भिव्याप्तिरित्यत्रापि तात्पर्यं ॥ उभयपक्षेऽपि कामनाविरहे विहितदशादिसंख्यादरः ॥ का
 मिनस्तु दीर्घसंध्यात् एव श्रवणाज्जपेन कालव्याप्तावेव तात्पर्यं ॥ अत्र च जपदीर्घत्वेन दीर्घसं

आ.
३०

ध्याभिधानात् जपेन संध्याकर्म समाप्तिरिति मंतव्यं ॥ उभे संध्ये जपञ्जप्यमुपासीत यथावि
धि इत्यादिना वाक्येषु सावित्रीजपस्य संध्यांतर्गमः स्फुटः ॥ एवमजपे प्रत्यवायश्रवणंतद
भिप्रायमेव फलश्रुते तु सावित्रीजपः पृथगपीति ॥ अघमर्षणसूक्तस्यापोहिष्ठेति तृचस्य द्रु
पदायाश्च ऋष्यादिकमुक्त्वा योगियाज्ञवल्क्यः एवं ज्ञात्वा तु मंत्राणां प्रयोगं वैद्विजोत्तमाः ॥
संध्यामुपासयेद्यद्वद्यथावत्तं निबोधत ॥ अत्राहुः ॥ सर्वेषामेव मंत्राणामादावृष्यादिकं स्मृ
त्वा पश्चात्संध्याप्रयोगस्तदयुक्तं एवं ह्यंगभूतेन ऋष्यादिस्मरणेन सह सर्वेषामेव मंत्राणामा
नंतर्यन्यायागतं बाध्यते ॥ ॐ कारस्य सप्तव्याहतीनां सावित्र्याः शिरसश्च ऋष्यादिकं स्था
नान्तरे योगियाज्ञवल्क्येन कथितमिति कथं न तत्पूर्वभावः किंच अघमर्षणसूक्तस्य ऋष्या
दिकं प्रथममुक्तं तदेव प्रथमं स्यात् ॥ तस्माज्ज्ञात्वेति प्रयोगाद्वा हि ज्ञानं प्रयोगकाले सौकर्यार्थं
अथवा ज्ञात्वोपासयेदिति प्रत्येकमभिसंबध्यते ॥ तेन तत्तन्मंत्रस्य ऋष्यादिकं तत्तन्मंत्रप्र
योगात्प्राग् ज्ञातव्यमिति सिद्ध्यति ॥ प्रणवव्याहृतिसावित्रीशिरसांच मिलितानामेव प्रा

दर्शः

३०

णायामेविनियोगइतितेषांमिलितानामेवऋष्यादिकंस्मृत्वाप्राणायामः ॐ कारस्यश्वेत
 वर्णकथनंसावित्र्याश्चाग्निमुखकथनंस्तुतिर्विनियोगाभावात् ॥ आर्षेच्छंदोदैवतंचविनियो
 गस्तथैवच ॥ वेदितव्यंप्रयत्नेनब्राह्मणेनविशेषतः ॥ इत्यादिनानास्थानेषुचतुर्णामेवा
 भिधानात् ॥ अथऋष्यादिस्मरणेपाठिकक्रमोग्राह्यः ॥ स्थानान्तरेष्वप्यनेनैवक्रमेणऋष्या
 दिचतुष्ककथनम् ॥ एवंपञ्चविधंयोगंजप्यकालेष्वनुस्मरेत् ॥ होमेचान्तर्जलेयोगेस्वाध्या
 येयाजनेतथेतिशतपथब्राह्मणांतर्भावेनपञ्चविधत्वंप्रकरणंतरमधिकफलार्थंवा ॥ इदञ्चऋ
 ष्यादिस्मरणंयत्रमन्त्रेप्रामाणिकन्ततः प्राक्प्रयोगेएवकर्तव्यम् ॥ सन्ध्योपक्रमेव्यासः ॥
 स्मृत्वांकारञ्चगायत्रींनिबध्नीयाच्छिखान्ततः ॥ पुनराचम्यहृदयंनाभिंस्कधौचसंस्पृशेत् ॥
 यदितस्मिन्कालेमुक्तशिखः स्यात्तदानेनमन्त्रेणशिखांबध्वाआचामेदित्यर्थः ॥ नतुसमंत्र
 कत्वार्थपूर्वबद्धापिशिखामोचनीयेतिभ्रमःकार्यः ॥ छन्दोगपरिशिष्टे ॥ सव्येपाणौकुशा
 न्कृत्वाकुर्यादाचमनक्रियाम् ॥ सव्यःसोपग्रहःकार्योदक्षिणःसपवित्रकः ॥ सोपग्रहःकु

आ.
३१

शान्कृतेतिपूर्वोक्तकुशत्रयसमीपे अग्रिमकर्मोपयुक्ताः कुशाधर्तव्या इत्युक्तं तत्र कुशस्याकां
क्षितत्वात् उपगृह्यत इत्युपग्रह इति व्युत्पत्तिसम्भवाच्च ॥ अथ पवित्रं ॥ अनन्तर्गर्भिणं सा
ग्रं कौशं द्विदलमेव च ॥ प्रादेशमात्रं विज्ञेयं पवित्रं यत्र कुत्रचित् ॥ अनेनैवलक्षितम् ॥ ह्रस्वाः
प्रचरणीयाः स्युः कुशादीर्घास्तु बर्हिषः ॥ दर्भाः पवित्रमित्युक्तमतः सन्ध्यादिकर्मणि ॥ अ
स्यार्थः ॥ यतः प्रचरणादौ ह्रस्वादिविधिस्ततः सन्ध्यादौ विशेषविध्यभावाद्दर्भमात्रमेवा
ङ्गं न तु पवित्रलक्षणमेतत् पूर्वलक्षणबाधात् ॥ अत इत्यन्वयाद्वाक्यभेदापत्तेश्च ॥ अत्र चाच
मनात्प्रागेव पवित्रधारणम् ॥ आचम्य प्रयतो नित्यं पवित्रेण द्विजोत्तमः ॥ नोच्छिष्टस्तु भवेत्त
त्र भुक्तशेषन्तु वर्जयेदिति लघुहारीतदर्शनादन्यत्र जपोपयुक्तकुशत्रयधारणमपि दक्षिणक
रे पवित्रधारणावसर एव कुर्वन्ति ॥ अविरोद्धञ्चैतत् ॥ लघुहारीतः ॥ दर्भहीना तु या सन्ध्याय
च्चदानं विनोदकम् ॥ असंख्यातञ्च यज्जप्यं तत्सर्वं निष्फलम् भवेत् ॥ योगियाज्ञवल्क्यः ॥
ऐशान्यभिमुखो भूत्वा शुचिः प्रयतमानसः ॥ आचान्तः पुनराचामेदृतमित्यभिमन्त्र्य च ॥

दर्शः

३१

आन्तरं शुद्धति होवमन्नपानमलीकृतम् ॥ तथा ॥ पूर्वासन्ध्यातु गायत्री सावित्री मध्यमा
 स्मृता ॥ या भवेत्पश्चिमा सन्ध्या सा तु देवी सरस्वती ॥ रक्ता भवति गायत्री सा वित्री शुक्लव
 र्णिका ॥ कृष्णा सरस्वती ज्ञेया सन्ध्या त्रयमुदाहृतम् ॥ कामधेन्वादौ श्वेता भवति गायत्री सा
 वित्री रक्तवर्णिकेति क्वचित्पाठः एतच्च सन्ध्या रूपकथनं ध्यानार्थं स्तुतिमात्रपरं वा ॥ गाय
 त्रीकालत्रयेऽपि शुक्लवर्णैर्वध्येयेति वक्ष्यते ॥ या सन्ध्या सा च गायत्री त्रिधा भूता व्यवस्थिते
 ति ॥ अभेदाभिधानं स्तुतिः ॥ पारमार्थिकेऽप्यभेदे जपोपक्रमे शुक्लाया एव ध्यानं ॥ बृहस्पतिः ॥
 बद्ध्वासनं नियम्य स्वं स्मृत्वा ऋष्यादिकन्ततः ॥ सन्निमीलितदृष्टौ नीप्राणायामान्समभ्य
 सेत् ॥ आसनं ॥ पद्ममर्द्धासनं चापि तथा स्वस्तिकमिति वायुपुराणोक्तम् ॥ स्वमात्मानं नि
 यम्यासूनि ति पाठे प्राणायामपदं मन्त्रपरं ॥ अत्र छंदोगपरिशिष्टे ॥ रक्तं तैवारिणात्मानं परि
 क्षिप्य समन्ततः ॥ रक्षाकार्येति शेषः अंतःशब्दस्यादावपिशक्तत्वात् शिष्टाचारानुरोधात्
 प्राणायामादावियं रक्षाकार्येत्यर्थः ॥ कामधेनौ तु प्राणायामानंतरमेव लिखितं ॥ शंखवसि

आ.
३२

ष्टांगिरोब्धहस्पतिपैठिनसिबौधायनाः ॥ सव्याहतिंसप्रणवांगायत्रींशिरसासह ॥ त्रिःप
ठेदायतप्राणःप्राणायामःसउच्यते ॥ व्याहृतंचछंदोगपरिशिष्टे ॥ भूराद्यास्तिस्त्रएवैता
महाव्याहृतयोऽव्ययाः ॥ महर्जनस्तपःसत्यंगायत्रीचशिरस्तथा ॥ आपोज्योतीरसोऽमृतं
ब्रह्मभूर्भुवःस्वरोमितिशिरः ॥ प्रतिप्रतीकंप्रणवमुच्चारयेदंतेचशिरसः ॥ एताएतांसहाने
नतथैभिर्दशभिःसह ॥ त्रिःपठेदायतप्राणः प्राणायामःसउच्यते ॥ प्रतिप्रतीकंसप्तव्या
हतीनांगायत्र्याःशिरसश्चादावित्यर्थः ॥ एवंशिरोंतप्रणवमादायदशभवन्ति ॥ एताव्याहतीः
एताङ्गायत्रीं अनेनशिरसा एभिःप्रणवैः आयतप्राणोनियतवातः ॥ नियमश्च पूरकेआ
दानमेव कुम्भकेधारणमेव रेचकेत्यागएवेत्येवंरूपः ॥ योगियाज्ञवल्क्यः ॥ पूरकरेचक
कुम्भकैःप्राणायामस्त्रिलक्षणोज्ञेयः ॥ त्रिलक्षणस्त्रिविधः ॥ एतच्चयोगियाज्ञवल्क्यएवपौ
र्वापर्यपरामर्शाद्व्यक्तम् ॥ एवंचप्रत्येकमेवप्राणायामत्वात्प्रत्येकमेवत्रिरावृत्तोमंत्रपाठः ए
तावतैवप्राणायामत्रयसिद्धिरिति ॥ अतएवततोतःशुध्यतित्रिभिरित्युपसंहारः ॥ आदानं

दर्शः

३२

रोधमुत्सर्गवायोस्त्रिस्त्रिःसमभ्यसेदितिव्यासोक्तोनवधाभ्यासः॥पक्षान्तरम्॥ त्रिविधे
 चिदिच्छन्तितथैवनवधापरे इत्यनेनाप्यभिधानात्॥ तथाहि॥ नासिकाकृष्टउच्छ्वासो
 ध्मातःपूरकउच्यते॥कुम्भकोनिश्चलश्वासोरिच्यमानस्तुरेचकः॥नीलोत्पलदलश्यामंना
 भिदेशेप्रतिष्ठितम्॥ चतुर्भुजंमहात्मानं पूरकेणैवचिन्तयेत्॥ कुम्भकेनहृदिस्थानेध्याये
 च्चकमलासनम्॥ ब्रह्माणंरक्तगौराङ्गं चतुर्वक्त्रंपितामहम्॥ रेचकेनेश्वरन्ध्यायेललाटस्थं
 महेश्वरम्॥ शुद्धस्फटिकसङ्काशंनिर्मलम्पापनाशनम्॥ पूरकेणेत्यादौतृतीयासप्तम्य
 र्थे कालोपलक्षणत्वात्॥गौरैरर्वाङ्गपाठेगौरपदंरक्तपरंनानार्थत्वात्॥तथाचव्यासः॥रक्त
 म्प्रजापतिंध्यायेदिति॥ मात्राभेदान्मृदुमध्यमोत्तमत्वंयोगिप्राणायामविषयं॥ संध्या
 प्राणायामकालस्यमन्त्रपाठेनैवावच्छेदात्॥पूरकरेचककुम्भकैर्मिलित्वैकःप्राणायामः॥
 कुम्भकमात्रएवतुमंत्रपाठइत्याद्यसत्॥पक्षनिरासविस्तरश्छन्दोगाह्निकेनुसंधेयः॥ योगि
 याज्ञवल्क्यः॥प्राणस्ययमनंकृत्वाआचामेत्प्रयतोपिसन्॥आतरंविद्यतेयस्मात्तस्मादाच

आ.

३३

मनंस्मृतं ॥ हेतुनिर्देशस्सर्वस्मिन्नेव प्राणायामे आचमनप्राप्त्यर्थः ॥ अत्र हलायुधनिबन्धे
 तु प्रक्षालितपाणिपादोऽप आचम्य अग्निश्च मामन्युश्चेतिसायमपःपीत्वा सूर्यश्च मामन्यु
 श्चेति प्रातरिति बौधायनवाक्यमाचमनमंत्रे प्रमाणमुक्तम् ॥ एतच्च वाक्यं संध्याप्राक्काली
 नप्रोक्षणात्प्राक्श्रुतम् ॥ तस्मात्प्राणायामानन्तरमाचमने मंत्रसंबन्धे आचार एव प्रमाणं ॥
 अतएव मध्याह्नेऽपि मंत्रइतिकेचित् ॥ प्रातःसूर्यश्च मेत्युक्त्वा सायमग्निश्च मेति च ॥ आपः पुनं
 तु मध्याह्ने कुर्यादाचमनं तत इति राजाद्यलिखितं मैत्रायणीयगृह्यपरिशिष्टवचनं प्रमाणमा
 हुः ॥ प्राणायामानन्तरमापोहिष्ठेत्यादिना मार्जनमाह याज्ञवल्क्यः ॥ प्राणानायम्य संप्रो
 क्ष्य तृचेनाब्देव तेन तु इति ॥ विभागमाह व्यासः ॥ विप्रुषोष्ठौ क्षिपेन्मूर्द्ध्नि अधो यस्य क्षया
 यचेति ॥ प्रकारमाह छंदोगपरिशिष्टे ॥ शिरसो मार्जनं कुर्यात्कुशैः सोदकबिंदुभिरिति ॥ य
 न्तु योगियाज्ञवल्क्येन सार्द्धयर्चाधः प्रक्षिप्य सार्द्धयोर्ध्वं तु प्रक्षिपेदिति विभाग उक्तः स प्राची
 नमार्जने ॥ एवं संमार्जनं कृत्वा बाह्यशुद्ध्यर्थं कारणम् ॥ अथाभ्यन्तरशुद्ध्यर्थं प्राणायामान्सम

दर्शः

३३

भ्यसेदिति उपसंहारात् ॥ एतच्च संमार्जनं स्नाना सामर्थ्ये संध्यानुकूलशौचार्थमेव बाह्यशु
 द्ध्यर्थकारणमिति श्रवणात् ॥ अधिकफलार्थं वा ॥ अतएव बहुभिरननुष्ठानमनावश्यकत्वा
 त्कल्पांतरं चेति परिभाष्यं ॥ प्राणायामानंतरं मार्जनं संध्यांतर्गतमिति दर्शितमेव ॥ अयमपि
 संध्यामंत्रक्रमे ॥ प्राणायाममंत्रानंतरं मार्जनमंत्रमाह ॥ ॐकारं व्याहृतीः सप्त गायत्रीं शिर
 सा सह ॥ आपो हिष्ठा ऋचस्तिस्त्रः सूक्तं चैवाघमर्षणमिति ॥ अत्र यद्यप्यापो हिष्ठानंतरं मघ
 मर्षणमुक्तं तथापि मध्येद्रुपदा बोद्धव्या ॥ सर्वत्र मार्जनं कर्म अङ्गि लगाना मुदाहृतम् ॥ इत्य
 नंतरं द्रुपदा ऋष्यादिकमुक्त्वा अपः पुण्याः समादाय त्रिः पठेद्रुपदामृचम् ॥ तत्तोयं मूर्द्ध्नि विन्य
 स्य सर्वपापैः प्रमुच्यते इति द्रुपदा प्रयोगमुक्त्वा ॥ एवं ज्ञात्वा तु मंत्राणामित्यादिना संध्याभि
 धानात् ॥ एवं चोक्त एव द्रुपदा प्रयोगः संध्यायां ग्राह्यः ॥ प्रकारांतरे प्रमाणाभावात् ॥ अघ
 मर्षणप्रयोगस्तु छंदोगपरिशिष्टे दर्शितः ॥ करेणोद्धृत्य सलिलं घ्राणमासज्यतत्र च ॥ जपेद
 नायतासुर्वा त्रिः सकृद्वा घमर्षणमिति ॥ अनायतासुर्वेति विकल्पबलादायतासुरनायतासु

आ.

३४

रपि आयतासुपक्षेसकृत् अनायतासुपक्षेत्रिरितिव्यवस्थितविकल्पः॥शंखः॥उपरुष्टोत्त
 तःपश्चान्मंत्रेणानेनधर्मतः॥अन्तश्चरसिभूतेषुगुहायांविश्वतोमुखः॥तंयज्ञस्त्वंवषट्कारआ
 पो ज्योतीरसोमृतमितिप्राणायामानंतरमाचमनविधानादायतासुपक्षेशंखोक्तवचनमुप
 संहर्तव्यमितिकेचित् एतच्चाचमनंमार्जनानंतरंश्रुतमपिऋष्यंतरोक्ताघमर्षणानंतरमनु
 ष्ठेयं॥शंखेनाप्येतदनंतरंसूर्याजलिदानाभिधानादुपस्थानात्प्राक्॥छंदोगपरिशिष्टे॥उ
 त्थायार्कंप्रतिप्रोहेत्रिकेणांजलिमंभसः॥प्रोहेत्क्षिपेत् त्रिकेण॥ प्रणवोभूर्भुवःस्वश्चगाय
 त्रीचतृतीयकाइत्यनेनैवप्रागुक्तेना॥अंजलिमित्येकत्वस्यविवक्षितत्वादंजलित्रयदानमशु
 द्वं॥कात्यायनश्च॥पुष्पाप्यंबुमिश्राप्यूर्ध्वंक्षिप्तवोर्ध्वबाहुःसूर्यमुदीक्षेत उद्वयंतमउदुत्यं
 चित्रंतच्चक्षुरितिगायत्र्याचयथाशक्तिजपरूपमुपस्थानं॥अत्रमध्याह्नसंध्यांजलौसजलपु
 ष्पश्रवणात्॥विष्णुपुराणादौतोयमात्रश्रवणमुपलक्षणं॥प्रातःसायंविषयंवा तथाचतैत्ति
 रीयश्रुतिः॥ब्रह्मवादिनःसूर्याभिमुखाःसंध्यायांगात्र्यभिमंत्रिताअपऊर्ध्वमुत्क्षिपन्ति ता

दर्शः

३४

एता आपो वज्रभितास्तान् रक्षांसि मंदेहारुणद्वीपे प्रक्षिपन्ति यत्प्रदक्षिणं प्रक्रामन्ति तेन
 पाप्मानमवधुन्वन्ति उद्यन्तमस्तं यातमादित्यमभिध्यायन् ब्राह्मणो विद्वान्सकलं भद्रमश्नुते
 इति ॥ तथा चोर्ध्वबाहुविधानात् ॥ तदसंसक्तपार्ष्णिर्वा एकपादधर्धपादपि ॥ कुर्यात्कृतांजलि
 र्वापि ऊर्ध्वबाहुरथापि वा इति छंदोगपरिशिष्टीयमुपस्थाने कृतांजलित्वं सायं प्रातर्विषय
 मेव ॥ उदीक्षेतेति सूर्याभिमुखत्वे तात्पर्यं ॥ तेन मेघादिच्छन्नेपि संमुखमुपतिष्ठेदुपस्थायेत्यु
 पसंहारात्तु गायत्र्या च जपितयैवोपस्थानं ऽमंत्रकरणकंहि देवताज्ञानमुपस्थानं ॥ तच्च जपे
 पिसंभवति ॥ अनर्थपर एवोच्चारणे जपपदमिति प्रायिकम् ॥ अन्यत्रार्थपरत्वे प्रमाणाभा
 वात् ॥ अतएव यथाशक्तीति नानाजपसंख्यासंभवात् ॥ युक्तं चैतत् पृथक्कात्यायनेन ज
 पानभिधानादृष्यन्तरसंवादाच्चेति ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ स्नानमब्दैव तैर्मंत्रैर्मार्जनं प्राणसं
 यमः ॥ सूर्यस्य चाप्युपस्थानं गायत्र्याः प्रत्यहं जपइति मार्जनप्राणसंयमयोः पाठक्रमो न
 ग्राह्यः ॥ प्राणायामादेः संध्याप्रयोगोपलक्षणार्थत्वात् ॥ एवं कात्यायनेनापि प्राणायामानं

आ.
३५

तरमुपस्थानाभिधानंसंक्षेपात्॥ गायत्रीजपेयोगियाज्ञवल्क्यः ॥ प्रणवोभूर्भुवःस्वश्चस्वां
गानिहृदयादितः॥ त्रिरावर्त्यततःपश्चादार्धच्छंदश्चदैवतं॥ विनियोगस्तथारूपंध्यातव्यंक्र
मशस्तुवै॥ रूपमाह॥ श्वेतवर्णासमुद्दिष्टाकौशेयवसनातथा ॥ श्वेतैर्विलेपनैःपुष्पैरलंकारै
श्चभूषिता ॥ आदित्यमंडलस्थाचब्रह्मलोकगताथवा ॥ अक्षसूत्रधरादेवीपद्मासनगता
शुभा ॥ आवाह्ययजुषानेनतेजोऽसीतिविधानतः ॥ तत्रावाह्यजपित्वाचनमस्कृत्यविसर्ज
येत् ॥ गायत्रीमधिकृत्यशतपथश्रुतिः॥ तस्याउपस्थानं॥ गायःत्र्यस्येकपदीद्विपदीत्रिपदीच
तुष्पद्यपदसिनहिपद्यसेनमस्तेतुरीयायदर्शतायपदायपरोरजसेसावदोमाप्रायदिति
यंद्विष्मादसावस्मैकामोमासमर्द्धतिवामहैवास्मैसकामःसमृद्धते यस्माएषमुपतिष्ठते ॥
उपस्थानं चैतज्जपात्प्राक् ॥ तथाच बौधायनः ॥ उपतिष्ठेद्वाएतांदेवींतुरीयेणपदेन ॥ अ
थाप्युदाहरंति ॥ गायत्र्यस्येकपदीद्विपदीत्रिपदीचतुष्पद्यपदसिनहिपद्यसे नमस्तेतुरी
यायदर्शतायपदायपरोरजसेइत्यथैनांजपतीति अथापीत्यादिनातुरीयपदस्वरूपकथनं

दर्शः

३५

एवंश्रुतावपिपरोरजसइत्यंतोमंत्रः अग्रेचार्थवादः॥इदंचबौधायनत्राकयंराजाद्यलिखित
 मपिवहुजनसंमतत्वाल्लिखितं॥जप्यमाहयोगियाज्ञवल्क्यः॥ॐकारः पूर्वमुच्चार्य्योभूभुवः
 स्वस्ततःपरं॥गायत्रीप्रणवश्चांतेजप्येह्येवमुदाहृतम् ॥ एवंगायत्र्यादौद्वितीयोकारोच्चार
 णमंतिमोकारत्यागश्चायुक्तः ॥मन्वादावप्यंते ॐकारांतर्भावात्॥यमः सहस्रपरमांदेवीं
 शतमध्यांदशावरां॥गायत्रींप्रजपेन्नित्यंसर्वकल्मषनाशिनीं॥अत्रबौधायनः॥शतकृत्वोऽप
 रिमितकृत्वोवादशावरामिति ॥ अपरिमितकृत्वोदशोपरिशतादर्वागनियतसंख्यमित्यर्थः
 गोभिलः ॥ कदाचिदपिनोविद्वान्गायत्रीमुदकेजपेत् ॥ गायत्र्यग्निमुखीयस्मात्तस्मादु
 त्थायतांजपेत् ॥ बृहस्पतिः ॥ मार्जनंजलमध्येतुप्राणायामोयतस्ततः ॥ उपस्थानंततःप
 श्चात्सावित्रीजपउच्यते ॥ मार्जनंमंत्रस्नानांगभूतमपेक्षितं ॥ यतस्ततोजलेस्थलेच॥एवं
 चप्राणायामस्यसंध्यांतर्गतस्यजलेस्थलेचविधानादुपस्थानपर्यंतासंध्याजलेप्यस्यमते
 गायत्रीजपस्तुस्थलएवोक्तः॥ कात्यायनेनोतीर्थप्राणायामादिकमुक्तम्॥ नरसिंहपुराणे

आ.
३६

स्नानोत्तरतर्पणात्प्रागुक्तं ॥ दर्भेषु दर्भपाणिः सन्प्राङ्मुखः सुसमाहितः ॥ प्राणायामास्तु
कुर्वीत यथाशास्त्रमतं द्रितः ॥ जपेदहरहः स्नात्वा सावित्रीं जपविद्विजः ॥ अथ पुष्पांजलिं क्षि
प्त्वा भानवे चोर्ध्वबाहुकः ॥ उदुत्यं च जपेन्मंत्रं चित्रंतच्चक्षुरित्यपि ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्य नम
स्कृत्य ततः प्रभुमिति ॥ अत्र दर्भेष्विति श्रवणात् स्थल एव संभ्याकरणमुक्तम् ॥ जपानंतरमु
पस्थानं प्रकारांतरमेतत् ॥ बौधायनेऽपि दर्शनात् ॥ हारीतः प्रणवव्याहृतिसावित्रीं जपन्पा
पेभ्यो मुच्यते ॥ शतं जप्त्वा मानसात्पूतो भवति ॥ सहस्रं जप्त्वा वाक्कायकृतात्पूतो भवति ॥ यमः
न तथा वेदजप्येन पापं निर्दहति द्विजः ॥ यथा सावित्री जप्येन सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ अथ ज
पविधिः ॥ तत्र शंखः ॥ कुशवृष्यामासीनः कुशोत्तरायां वा कुशपवित्रपाणि रुद्रमुखः सूर्या
भिमुखोऽक्षमालामादाय देवतां ध्यायन् जपं कुर्यात् सुवर्णमणिमुक्ताफलरुफाटिकपद्माक्षै
र्द्राक्षरुद्राक्षपुत्रजीवकानामन्यतमानामक्षमालां कुर्वीत ॥ कुशग्रंथिकृतां वा हस्तोपयामैर्वा
गणयेत् ॥ देवतां ध्यायन्निति देवताध्यानस्य जपांगताविधानाद्यत्र न देवताविशेषविधिस्त

दर्शः

३६

त्रापिमन्त्रप्रकाश्यादेवताध्येया ॥ हस्तोपयामोऽंगुलीनमनम् ॥ देशमाह ॥ याज्ञव
 ल्क्यः ॥ गृहेत्वेकगुणं जप्यं नद्यां तु त्रिगुणं स्मृतम् ॥ गवांगोष्ठेशतगुणमश्यागारेशताधि
 कम् ॥ सिद्धिक्षेत्रेषु तीर्थेषु देवतायाश्च सन्निधौ ॥ सहस्रं शतकोटीनामनन्तं शिवसन्निधौ ॥
 ॥ तथा ॥ तिष्ठंश्चोद्दीक्ष्यमाणोऽर्कजपंकुर्यात्समाहितः ॥ अन्यथा प्राङ्मुखः कुर्याद्वक्ष्यमा
 णक्रमेण तु ॥ प्राक्कूलेषु कुशेष्वेव चासीनश्चासने शुभे ॥ नात्युच्छ्रितेनातिनीचे दर्भपाणिः
 सुसंयतः ॥ रूपाटिकेन्द्राक्षरुद्राक्षपुत्रजीवसमुद्भवैः ॥ अक्षमालाहिकर्तव्या प्रशस्ता ह्यु
 त्तरोत्तरा ॥ प्राक्कूलेषु प्रागग्रेषु ॥ दीर्घकालीनफलार्थजपे भक्ष्यमाह ॥ शाकयावकभैक्षा
 णि पयोमूलफलानि च ॥ दधिसर्पिस्तथा ह्यापः प्रशस्तं ह्युत्तरोत्तरम् ॥ चरवो ह्युपवासश्च
 भैक्षं नक्तमयाचितम् ॥ विशश्रृङ्गाटशालूकहविष्यान्नानियानितु ॥ एतान्यनुव्रतान्याहुः
 शस्तानि जपकर्मणि ॥ पुनर्भैक्षोपादानं प्रशंसार्थम् ॥ अत्र शाकादीनां विकल्पात् भक्ष्य
 विशेषेण जपारम्भे एकादश्युपवासोऽपि न कर्तव्य इति हरिहरः ॥ एतान्यनुव्रतानीत्युपसं

आ.

३७

हारादितरव्यावृत्तौ तात्पर्यम् ॥ एषांतु विकल्पः समुच्चयो वेति नास्था ॥ जप्यमाह मनुः ॥
 वेदमेव जपेन्नित्यं यथा कालमतंन्द्रितः ॥ तं ह्यस्याहुः परं धर्ममुपधर्मोऽन्य उच्यते ॥ वेदमेवे
 त्यावश्यकाभिप्रायस्फलाधिक्यार्थं वा परमोधर्म इत्युपसंहारात् ॥ अतो न पौराणिकादि
 मन्त्रजपे निषेधः ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ यज्ञानान्तपसाञ्चैव शुभानाञ्चैव कर्मणाम् ॥ वेद एव
 द्विजातीनां निःश्रेयसकरः परः ॥ विष्णुः ॥ स्नातश्च पवित्राण्यथाशक्तिजपेत् ॥ विशेषतः
 सावित्रीम्पुरुषसूक्तं वा ॥ नैताभ्यामधिकमस्ति ॥ शङ्खः ॥ नाघमर्षणात्परमन्तर्जले न
 व्याहृतिभ्यः परं होमे न सावित्र्याः परं जप्ये ॥ मनुयमशंखवसिष्ठहारीतयोगियाज्ञव
 ल्क्याः ॥ जप्ये नैव तु संसिद्धे द्वाह्मणो नात्र संशयः ॥ कुर्यादन्यन्न वा कुर्यान्मैत्रो ब्राह्मण उ
 च्यते ॥ अङ्गिराः ॥ प्रणवाद्यास्तथा वेदाः प्रणवे प्रत्यवस्थिताः ॥ वाङ्मयः प्रणवः सर्वम
 भ्यस्येत्प्रणवन्ततः ॥ नरसिंहपुराणे ॥ त्रिविधो जपजज्ञः स्यात्तस्य भेदं निबोधत ॥ वाचि
 कश्च उपांशुश्च मानसश्च त्रिधा स्मृतः ॥ त्रयाणां जपयज्ञानां श्रेयान्स्यादुत्तरोत्तरः ॥ यदु

दर्शः

३७

चनीचस्वरितैः स्पष्टशब्दवदक्षरैः ॥ मन्त्रमुच्चारयेद्यत्तं जपयज्ञः स वाचिकः ॥ शनैरुच्चार
 येन्मन्त्रमीषदोष्टौ प्रचालयन् ॥ किञ्चिच्छब्दं स्वयं विद्यादुपांशुः स जपः स्मृतः ॥ ध्येयाय
 दक्षरश्रेण्यो वर्णाद्वर्णपदात्पदम् ॥ शब्दार्थचिंतनाभ्यासः स उक्तो मानसो जपः ॥ एवञ्च
 त्रिविधस्यापि जपस्य विधानात् ॥ नोच्चैर्जप्यम्बुधः कुर्यात्सावित्र्याश्च विशेषतः ॥ इति शं
 खोक्तमल्पफलाभिप्रायम् ॥ ध्यायेत मनसामन्त्रान् जिह्वोष्ठौ न विचालयेत् ॥ न कम्पये
 छिरो ग्रीवां दन्तान्नैव प्रकाशयेत् ॥ इति योगियाज्ञवल्क्योक्तम् मानसजपविषयम् ॥
 ॥ योगियाज्ञवल्क्यः ॥ न चंक्रमन्न च हसन्न पार्श्वमवलोकयन् ॥ नापाश्रितो न जल्पंश्च
 न प्रावृत्त शिरास्तथा ॥ न पदापदमाक्रम्य न चैव हितथा करौ ॥ न चासमाहितमनान च सं
 श्रावयञ्जपेत् ॥ न छिन्नवासाः स्थलगोजपादीनां च रेड्धुः ॥ व्रतादृतेनार्द्रवासानैकवासाः
 समाचरेत् ॥ न जीर्णेन न मलिनेन न परिच्छिष्टेन वा जपेत् ॥ यक्षराक्षसभूतानि सिद्धा विद्या
 धरो रगाः ॥ हरन्ति प्रसभं यस्मात्तस्माद्गुप्तं समाचरेत् ॥ जपकालेन भाषेत व्रतहोमादिकेषु

आ.

३८

च ॥ एतेष्वेवावसक्तंतुयद्यागच्छेद्विजोत्तमः ॥ अभिवाद्यततोविप्रयोगक्षेमश्चकीर्तयेत् ॥
 तृष्णीमासीतपाखण्डचाण्डालपतितादिकान् ॥ दृष्ट्वातान्वाय्युपस्पृश्याभाष्यस्नात्वापुन
 र्जपेत् ॥ नचैवहितथाकरौ पदाक्रम्येतिशेषः ॥ एतेष्वेवावसक्तंजप्यादिषुप्रवृत्तम् ॥ तथा ॥
 यदिवाग्यमलोपः स्याज्जपादिषुकथञ्चन ॥ व्याहरेद्वैष्णवंमन्त्रंस्मरेद्वाविष्णुमव्ययम् ॥
 ॥ बौधायनः ॥ कषायवासाः कुरुतेजपहोमप्रतिग्रहान् ॥ नतद्देवागमंभवति हव्यंकव्यम
 थोहविः ॥ व्यासः ॥ आर्द्रवासाश्चयः कुर्याज्जपहोमं प्रतिग्रहम् ॥ सर्वन्तद्राक्षसंविद्या
 द्वहिर्जानुचयत्कृतम् ॥ वसिष्ठः ॥ जपहोमोपवासेषुधौतवस्त्रधरोभवेत् ॥ अलंकृतः शु
 चिर्मौनीश्राद्धादौविजितेन्द्रियः ॥ लघुहारीतः ॥ जपेहोमेतथादानेस्वाध्यायेपितृतर्पणे ॥
 अशून्यन्तुकरंकुर्यात्सुवर्णरजतैः कुशैः ॥ तथा ॥ चितौदर्भाः पथिदर्भायेदर्भायज्ञभूमिषु ॥
 स्तरणासनपिण्डेषुतान्कुशान्परिवर्जयेत् ॥ पिण्डार्थयेस्तृतादर्भायैः कृतंपितृतर्पणम् ॥
 मूत्रोच्छिष्टैर्धृतायेचतेषांत्यागोविधीयते ॥ नीवीमध्येचयेदर्भाब्रह्मसूत्रेचयेधृताः ॥ पवि

दर्शः

३९

त्रास्तान्विजानीयाद्यथाकायस्तथाकुशाः॥ अत्रगृह्यपरिशिष्टं ॥ अमेध्यलिप्तायेदर्भास्ते
 षांत्यागोविधीयते ॥ तथा ॥ दर्भाः कृष्णाजिनं मंत्राब्राह्मणाहविरग्नयः ॥ अयातयामान्येता
 निनियोज्यानि पुनः पुनः ॥ यातयामश्चिरन्तनत्वेन कार्याक्षमं ॥ मरीचिः ॥ मासेन भस्यमावा
 स्यात्स्यान्दर्भोच्चयोमतः ॥ अयातयामास्ते दर्भा विनियोज्याः पुनः पुनः ॥ एवञ्च विष्णोः सुप्ते
 कुशानोत्पाटनीया इति प्रसिद्धिरसमीचीनैव ॥ छन्दोगपरिशिष्टे ॥ यत्रोपदिश्यते कर्मकर्तुं
 रङ्गं न चोच्यते ॥ दक्षिणस्तत्र विज्ञेयः कर्मणाम्पारगः करः ॥ यत्र दिङ्मोनास्ति जपहो
 मादिकर्मसु ॥ तिस्रस्तत्र दिशः प्रोक्ता ऐन्द्री सौम्या पराजिता ॥ आसीन ऊर्ध्वः प्रहोवानि
 यमो यत्र नेदृशः ॥ तदा सीनेन कर्तव्यं न प्रह्वेन ततिष्ठता ॥ सौम्योत्तरा अपराजिता ऐशानी
 ॥ तथा ॥ सदोपवीतिना भाव्यं सदा बद्धशिखेन तु ॥ विशिखो व्युपवीतिश्च यत्करोति कृतं न त
 त् ॥ सदेति श्रवणात्कर्मकालेऽकर्मकाले च ॥ यत्र निवीत प्राचीना वीतयोर्न विधिस्तत्र सर्वत्रो
 पवीतित्वं ॥ एवञ्च यत्र दैवकार्योद्देशेनोपवीतित्वं श्रुतं तत्रापि दैवमुपलक्षणं पितृमनुष्यकार्या

आ.

३९

तिरिक्तं सर्वदैवमिति ॥ गोभिलः ॥ दक्षिणबाहुमुद्धृत्य शिरोऽवधाय सव्यं से प्रतिष्ठापयति दक्षिणङ्गुक्षमवलंब्य भवत्येवं यज्ञोपवीती ॥ सव्यं बाहुमुद्धृत्य शिरोऽवधाय दक्षिणं से प्रतिष्ठापयति सव्यं कक्षमवलंब्य प्राचीनावीती भवति ॥ मनुः ॥ निवीतिनाङ्गुष्ठसज्जने ॥ वायुपुराणे ॥ क्रियां यः कुरुते मोहादनाचम्यैव नास्तिकः ॥ भवंति हि वृथा तस्य क्रियाः सर्वानसंशयः ॥ बौधायनः ॥ कर्मयुतो नाभेरधः स्पर्शनं वर्जयेत् ॥ छंदोगपरिशिष्टे ॥ पितृमंत्रानुद्रवणे आत्मा लंभे अवेक्षणे ॥ अधो वायुसमुत्सर्गे प्रहासे नृत्तभाषणे ॥ मार्जारमूषकस्पर्शे आक्रुष्टे क्रोधसंभवे ॥ निमित्तेष्वेव सर्वेषु कर्मकुर्वन्नुपस्पृशेत् ॥ अनुद्रवणे उच्चारणे आत्मा लंभे हृदयस्पर्शे अवेक्षणे हृदयस्यैव ॥ मार्जारस्पर्शोऽत्र मार्जारकृतः ॥ स्वयंकृते स्नानस्योक्तत्वात् ॥ योगियाज्ञवल्क्यः ॥ रौद्रपैत्र्यासुरान्मंत्रांस्तथा चैवाभिचारिकान् ॥ व्याहृत्या लभ्य चात्मानमपः स्पृष्ट्वा न्यदाचरेत् ॥ पूर्ववाक्ये पितृमंत्रानुद्रवणे आत्मा लंभे चाचमनदर्शनादपः स्पृष्ट्वेत्याचमनपरमेव ॥ याज्ञिकसंप्रदाये जलस्पर्शमात्रं ॥ येषां पूर्वत्राप्यपः स्पृशेदिति पाठस्तेषां जल

दर्शः

३९

स्पर्श एवाविवादः ॥ परिधानाद्बहिः कक्षानि बद्धा ह्यासुरी भवेत् ॥ धर्मैकर्मणिविद्वद्भिर्वर्ज
 नीयाप्रयत्नतः ॥ तथा ॥ नाचरेत्कस्यचित्पीडां कर्मणामनसागिरा ॥ आचरन्नभिषेकंतुक
 र्माण्यन्यानि वाचरेत् ॥ विधिहीनं भावदुष्टं कृतमश्रद्धया च यत् ॥ तद्वरंत्यसुरास्तस्य मूढ
 स्य ह्यकृतात्मनः ॥ तथा ॥ प्रमादात्कुर्वतां कर्म प्रच्यवेता ध्वरेषु यत् ॥ स्मरणादेव तद्विष्णोः
 संपूर्णस्यादिति श्रुतिः ॥ अध्वरेष्विति वैदिककर्ममात्रपरं ॥ अथ संध्याप्रयोगः ॥ वामे बहू
 न्कुशान् दक्षिणे पाणौ पवित्रं कुशत्रयं च धृत्वा सप्रणवगायत्र्या शिखां बध्वा ऐशान्यभिमुखः
 आचम्य ऋतमित्यभिमंत्र्य पुनराचामेत् ॥ ततो वारिणात्मानं वेष्टयित्वा रक्षां कुर्यात् ॥ ततः
 ॐकारस्य ब्रह्मा ऋषिर्गायत्री छंदोऽग्निर्देवता शुक्लो वर्णः सर्वकर्मारंभे विनियोगः सप्तव्याह
 तीनां प्रजापतिर्ऋषिर्गायत्र्युष्णिगनुष्टुब्बहती पंक्तित्रिष्टुब्जगत्यश्छन्दांस्यग्निवाय्वादित्य
 बृहस्पतिवरुणेंद्रविश्वेदेवा देवता अनादिष्टप्रायश्चित्ते प्राणायामे विनियोगः ॥ गायत्र्या वि
 श्वामित्रर्ऋषिर्गायत्री छंदः सविता देवताऽग्निर्मुखमुपनयने प्राणायामे विनियोगः ॥ शिर

आ.

४०

सः प्रजापतिर्ऋषिर्ब्रह्माग्निवायुसूर्यादेवताः यजुः प्राणायामे विनियोगः ॥ इति ऋष्यादिकं
 स्मृत्वा ब्रह्मासनः सन्निमीलितनयनो मौनी प्राणायामत्रयं कुर्यात् ॥ तत्र वायोरादानकाले
 पूरकनामा प्राणायामः तत्र श्यामं चतुर्भुजं विष्णुं नाभौ ध्यायेत् ॥ धारणकाले कुंभकस्तत्र
 कमलासनं रक्तवर्णं चतुर्मुखं ब्रह्माणं हृदि ध्यायेत् ॥ त्यागकाले रेचकस्तत्र श्वेतं त्रिनेत्रं शिवं
 ललाटे देशे ध्यायेत् ॥ त्रिष्वप्येतेषु प्रत्येकं त्रिर्मेत्राभ्यासः प्रत्येकमोकारादिसप्तव्याहतयः ॥
 ॐ कारादिसावित्री ॐ कारद्वयमध्यस्थः शिरश्चेति मंत्रस्तस्य स्वरूपम् ॥ ॐ भूः ॐ भुवः
 ॐ स्वः ॐ महः ॐ जनः ॐ तपः ॐ सत्यं ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि ॥ धियो यो
 नः प्रचोदयात् ॥ ॐ आपोज्योतीरसो मृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् ॥ ततः ॐ सूर्यश्च मेति ब्रह्म
 ऋषिः प्रकृतिश्छंदः सूर्यो देवता अपामुपस्पर्शने विनियोगः ॥ ॐ सूर्यश्च मामन्युश्च मन्यु
 पतयश्च मन्युकृतेभ्यः पापेभ्यो रक्षंतां ॥ यद्वात्र्यापापमकार्षं ॥ मनसा वाचा हस्ताभ्याम्
 पद्भ्यामुदरेण शिश्ना रात्रिस्तदवलुपतु यकिंचिद्दुरितं मयि इदमहम् माममृतयोनौ सूर्ये

दर्शः

४०

ज्योतिषिजुहोमिस्वाहा ॥ इति प्रातराचामेत् ॥ ॐ आपः पुनंत्विति विष्णुर्ऋषिरनुष्टुप् छं
 द आपो देवता अपामुपस्पर्शने विनियोगः ॥ ॐ आपः पुनंतु पृथिवीं पृथ्वी पूता पुनातु मां ॥ पुनं
 तु ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्म पूता पुनातु मां ॥ यदुच्छिष्टमभोज्यं च यद्वा दुश्चरितं मम ॥ सर्वं पुनंतु मा
 मापोऽसतां च प्रतिग्रहः स्वाहा ॥ इति मध्याह्नाचामेत् ॥ ॐ अग्निश्च मेति रुद्रऋषिः प्रकृ
 तिश्छंदोऽग्निर्देवता अपामुपस्पर्शने विनियोगः ॥ ॐ अग्निश्च मामन्युश्च मन्युपतयश्च मन्यु
 कृतेभ्यः पापेभ्योरक्षंतां यदह्ना पापमकार्षं मनसा वाचा हस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेण शिश्ना ॥ अ
 हस्तदवलुं पतु य किंचिद्दुरितं मयि ॥ इदमहं माममृतयो नौ सत्ये ज्योतिषिजुहोमिस्वाहा ॥
 इत्यनेन सायमाचामेत् ॥ ततः ॐ आपो हि ष्ठेत्यादितृचस्य सप्तभिः पदैः शिरसि अष्टमेन
 भूमौ नवमेनापि शिरसि कुशत्रयेण जलं क्षिपेत् ॥ इदमेव मार्जनम् ॥ आपो हि ष्ठेत्यादितृ
 चस्य सिंधुद्वीपऋषिर्गायत्री छंदः आपो देवता मार्जने विनियोगः ॥ ॐ आपो हि ष्ठा मयो भुव
 स्तान ऊर्जं दधात न ॥ महेरणाय चक्षसे ॥ यो वः शिवतमोरसस्तस्य भाजयते हनः ॥ उश

आ.
४१

तीरिवमातरः ॥ तस्मा अरंगमामवोयस्यक्षयायजिन्वथ ॥ आपोजनयथाचनः ॥ ततः करेण
जलमादायवारत्रयं द्रुपदां पठित्वा तज्जलं शिरसि क्षिपेत् ॥ द्रुपदादिवेति को किलो राजपुत्र
ऋषिरनुष्टुप् छंद आपो देवता सौत्रामण्यवभृथे विनियोगः ॥ ॐ द्रुपदादिवमुमुचानः स्वि
न्नः स्नातो मलादिव ॥ पूतं पवित्रेणेवाज्यमापः शुद्धं तु मै न स इति ॥ ततः करस्थं जलं नासा
यां संयोज्य आयता सुरनायता सुर्वात्रिः सकृद्वाऽघमर्षणं जपेत् ॥ अघमर्षणसूक्तस्याघमर्ष
णऋषिरनुष्टुप् छंदो भाववृत्तो देवता अश्वमेधावभृथे विनियोगः ॥ ॐ ऋतं च सत्यं चाभीद्वा
त्तपसोऽध्यजायत ॥ ततो रात्र्यजायत ततः समुद्रो अर्णवः ॥ समुद्रादर्णवा दधिसंवत्सरो अ
जायत ॥ अहोरात्राणि विदधद्विश्वस्यमिषतो वशी ॥ सूर्या चंद्रमसौ धातायथा पूर्वमकल्प
यत् ॥ दिवं च पृथिवीं चान्तरिक्षमथोऽस्वः ॥ ततः अन्तश्चरसीति तिरश्चीनऋषिरनुष्टुप् छंद
आपो देवता आचमने विनियोगः ॥ ॐ अन्तश्चरसि भूतेषु गुहायां विश्वतो मुखः ॥ त्वं यज्ञ
स्त्वं वषट्कार आपोज्योतीरसो मृतमित्यनेनाचामेत् ॥ तत उत्थाय ॐ भूर्भुवः स्वरिति गाय

दर्शः

४१

आचपुष्पमिश्रंजलं सूर्याभिमुखं प्राक्षिपेत् ॥ ततो भूम्यलग्नगुल्फतलभागोवा भूमिलग्न
 र्द्वचरणोवा भूमिलग्नैकचरणोवा प्रातः सायं च कृताञ्जलिर्मध्याह्ने ऊर्ध्वबाहुः सूर्यध्यायन्नुप
 तिष्ठेत् एभिर्मैत्रैः ॥ उद्वयंतमित्यस्य हिरण्यस्तूपऋषिरनुष्टुप्छन्दः सूर्योदेवता सूर्योप
 स्थाने विनियोगः ॥ ॐ उद्वयंतमसस्परिस्वः पश्यंत उत्तरम् ॥ देवं देवत्रा सूर्यमगन्मज्योति
 रुत्तमम् ॥ १ ॥ उदुत्यमित्यस्य प्रस्कण्वऋषिर्गायत्रीछन्दः सूर्योदेवता सूर्योपस्थाने विनि
 योगः ॥ ॐ उदुत्यं जातवेदसं देवं वहंतिकेतवः ॥ दृशे विश्वाय सूर्य ॥ २ ॥ चित्रमित्यस्य कौ
 त्सऋषिस्त्रिष्टुप्छन्दः सूर्योदेवता सूर्योपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ चित्रं देवानामुदगादनीकं
 चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ॥ आप्राद्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च
 ॥ ३ ॥ तच्चक्षुरिति दध्यङ्गाथर्वणऋषिरक्षरातीतपुरउष्णिकछन्दः सूर्योदेवता सूर्योपस्था
 ने विनियोगः ॥ ॐ तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत् ॥ पश्येम शरदः शतं जीवेम शरदः
 शतं शृणुयाम शरदः शतम् प्रब्रवाम शरदः शतमर्दीनाः स्याम शरदः शतम् भूयश्चरदः शता

आ.

४२

त् ॥ ततः ॥ ॐ हृदयाय नमः ॐ भूः शिरसे स्वाहा ॐ भुवः शिखायै वषट् ॐ स्वः कवचाय
 हुं ॐ भूर्भुवः स्वः नेत्राभ्यां वौषट् ॐ भूर्भुवः स्वः अस्त्राय फट् इत्यंगानि त्रिरावर्त्य पूर्वोक्त
 मृष्यादिकं स्मृत्वा पूर्वोक्तरूपां गायत्रीं ध्यात्वा ॥ तेजोऽसीति देवा ऋषयः शुक्रं देवतं गायत्री
 छंदो गायत्र्या वाहने विनियोगः ॥ ॐ तेजोऽसि शुक्रमस्य मृतमसि धामनामासि प्रियं
 देवानामनाधृष्टं देवयजनमसीति गायत्रीमावाह्य ॥ ॐ गायत्र्यस्येकपदी द्विपदी त्रिपदी
 चतुष्पदी पदसि नहि पद्यसे नमस्ते तुरीयाय दर्शताय पदाय परोरजसे सावदोमित्युपस्था
 य ॥ प्रातः प्राङ्मुखो मध्याह्ने सूर्याभिमुखः स्तिष्ठन् सायं पश्चिमाभिमुखः उपविष्ट उक्तविधि
 ना गायत्रीं जपेत् ॥ जप्यस्वरूपं यथा ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः ॥ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीम
 हि ॥ धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ ॐ ततः प्राणिपत्य विसर्जयेत् ॥ अथ ब्रह्मयज्ञः ॥ तत्र कात्या
 यनः ॥ विभ्राडित्यनुवाकपुरुषसूक्तशिवसंकल्पमंडलब्राह्मणैरित्युपस्थाय प्रदक्षिणीकृ
 त्य नमस्कृत्योपविशेद्दर्भेषु दर्भपाणिः स्वाध्यायं च यथाशक्त्या दावारभ्यवेदं विभ्राडि

दर्शः

४२

त्यादिनाऽऽदित्योपस्थानं काम्यं मध्याह्ने चोदये चैव विधाडादीच्छया जपेदिति छंदोगपरि
 शिष्टदर्शनात् ॥ स्वाध्यायं कुर्यादिति शेषः ॥ यथाशक्तीत्यादिना स्वाध्यायलक्षणं वेदं पठेदि
 ति शेषः ॥ तत्रापस्तम्बः ॥ यथाध्यायमुत्सृजन् वाचामनसा चाऽनध्याये यथाध्यायमुत्सृजन्
 यद्यदधीतं तत्तदपरित्यजन् ॥ वाचामनसा चेत्युभयत्र अधीयीतेति शेषः ॥ एवं चानध्याये
 मनसाध्ययनविधानान्नैतिकेनास्त्यनध्यायो ब्रह्मसूत्रं हितस्मृतमिति मनूक्तं मानसविष
 यमेव ॥ छंदोगपरिशिष्टे ॥ यश्च श्रुतिजपः प्रोक्तो ब्रह्मयज्ञः स उच्यते ॥ स चार्वाकतर्पणात्का
 र्यः पश्चाद्वा प्रातराहुतेः ॥ वैश्वदेवावसानेवानान्यत्रर्त्ते निमित्तकात् ॥ ऋते निमित्तकात् जल
 स्थतर्पणादिनिमित्तं विना ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ वेदाथर्वपुराणानि सेतिहासानि शक्तितः ॥ ज
 पयज्ञार्थसिद्ध्यर्थं विद्यां चाध्यात्मिकीं जपेत् ॥ अत्रेयं व्यवस्था ॥ समस्तवेदाध्यायिनाऽऽ
 दावारभ्यवेदपाठेन स्वाध्यायः करणीयः ॥ एकदेशाध्यायिना पुरुषसूक्तादिपवित्रपाठेन
 ॥ सावित्रीमात्राध्यायिना प्रणवादिपाठेनेति ॥ अथ तर्पणम् ॥ तत्र शातातपः ॥ तर्प

आ.

४३

णंतुशुचिःकुर्यात्प्रत्यहंस्नातकोद्विजः ॥ देवेभ्यश्चऋषिभ्यश्चपितृभ्यश्चयथाक्रमम् ॥
 प्रत्यहमिति वचनान्नित्याधिकारः ॥ तदुक्तं छंदोगपरिशिष्टे ॥ तस्मात्सदैवकर्तव्यमकुर्व
 न्महतैनसा ॥ युज्यते ब्राह्मणः कुर्वन्विश्वमेतद्विभर्ति हि ॥ विष्णुपुराणे ॥ शुचिवस्त्रधरः
 स्नातो देवर्षिपितृतर्पणं ॥ तेषामेव हि तीर्थेन कुर्वीत सुसमाहितः ॥ तेषां देवर्षिपितृणामृषि
 तीर्थमंगुल्यग्रमात्रमिति बौधायनप्रोक्तम् ॥ विष्णुः ॥ स्नातश्चाद्र्द्रवासा देवर्षितर्पणमंभः
 स्थएव कुर्यात् परिवर्तितवासाश्चेत्तीर्थमवतीर्य ॥ अंभःस्थ एवेति छंदोगपक्षे ॥ कात्या
 यनादिभिरुत्तीर्येत्यनंतरं विधानात् ॥ स्थलाशौचपक्षे वा ॥ यदाह योगियाज्ञवल्क्यः ॥
 यत्राऽशुचि स्थलं वा स्यादुदके देवताः पितृन् ॥ तर्पयेत्तु यथाकाममप्सु सर्वं प्रतिष्ठितम्
 ॥ फलार्थमपि जले तर्पणमाह काण्व्याजिनिः ॥ आपो देवगणाः सर्वे आपः पितृगणाः स्मृ
 ताः ॥ तस्माज्जले जलं देयं पितृणां दत्तमक्षयम् ॥ तथा ॥ देवतानां पितृणां च जले दद्याज्जलां
 जलिं ॥ असंस्कृतप्रमीतानां स्थले दद्याज्जलांजलिम् ॥ एवं च जलतर्पणपक्षेऽपि असंस्कृतप्र

दर्शः

४३

मीतानां स्थल एव जलदानं ॥ अत्र च जलतर्पणपक्षे उपस्थानपर्यं तासंध्याजले करणीया त
 तस्तर्पणमात्रं तत उत्तीर्य गायत्रीजपो ब्रह्मयज्ञश्च ॥ तर्पणानंतरमपि ब्रह्मयज्ञस्य नरसिंह
 पुराणादौ दर्शनात् ॥ वैश्वदेवावसाने वा सोऽस्तु ॥ हारीतः ॥ देवाश्च पितरश्चैव कांक्षन्ति स
 रितं प्रति ॥ अदत्ते तु निराशास्ते प्रतियांतियथागतं ॥ अदत्ते उदक इति शेषः ॥ पितृगाथा
 सुयमः ॥ अपिनः सकुले जायाद्यो नो दद्याज्जलांजलीन् ॥ नदीषु बहुतोया सुशीतला सुवि
 शेषतः ॥ शंखलिखितौ ॥ वापीतडागोदपानेषु सप्तपंचत्रीन्वापि ङानुद्धृत्य देवपितृस्तर्पये
 त् ॥ अयं वाप्यादौ यथा संख्यं सप्तपिंडाद्युद्धारोऽसामर्थ्यादिना स्नानाभावेऽपि कर्तव्यः त
 र्पणांगत्वात् ॥ स्नानपक्षेऽपि स्नानस्य पूर्वप्रवृत्तत्वात् स्नानांगतर्पणेनैव प्रसंगात् स्वतं
 त्रतर्पणाधिकारः सिद्धः ॥ अतो न पृथक् पिंडोद्धार एकप्रयोगत्वात् ॥ तदा ह योगियाज्ञव
 ल्क्यः ॥ उपस्थानादियस्तासां मंत्रवान्कीर्तितो विधिः ॥ निवेदनान्तं तत्स्नानमित्याहु
 ब्रह्मवादिनः ॥ उपस्थानमुरुहीत्यादि मंत्रैः ॥ तासामपां निवेदनं देवागातुविद इति मं

आ.
४४

त्रेणवक्ष्यमाणम् ॥ एवंचमध्याह्नसंध्यायाःस्वतंत्रायाअपि स्नानप्रयोगांतर्भावः ॥ अत
एव लोकैः स्नानसंध्याकर्मणोनैरंतर्य्येणानुष्ठानं ॥ योगियाज्ञवल्क्यः ॥ आवाह्यपूर्वव
न्मंत्रैरास्तीर्य्यचकुशान्शुचीन् ॥ प्रागग्रेषुसुरान्सम्यग्दक्षिणाग्रेषुवैपितृन् ॥ पूर्ववत्त
र्पयेदितिसंबंधः ॥ तेनपितृतर्पणे ॐ कारस्तृप्यतामितिचलक्ष्यते मंत्रैरुदीरतामवरइ
त्यादिभिः ॥ कल्पतरुकारस्तुपूर्ववन्मंत्रैर्याज्ञवल्क्यपूर्वसंहितायाः श्राद्धावाहनमंत्रैरा
वाह्येतिसंबंधमाह तदयुक्तम् ॥ योगिशाल्मन्चयत्प्रोक्तमितिसंहितांतराभिधानात् ॥ योगि
याज्ञवल्क्यसंहितैवपूर्वा ॥ यतः ॥ स्नानमब्दैवतैर्मंत्रैर्यत्त्वयोक्तंपुरानघेतिचग्रंथांतरमाह
अत्रापिपूर्वाध्यायेऽभिधानात् ॥ किंच ॥ विश्वेदेवासइत्यृचाउशन्तस्त्वेत्यृचेतिमंत्रद्वयस्यै
वावाहनविनियोगान्मंत्रैरितिबहुत्वंदुर्लभम् ॥ विश्वेदेवासइत्यादिमंत्रस्यब्रह्मादिप्रका
शनसामर्थ्यमपिनास्तीत्युक्तैवव्याख्या ॥ तथाकार्णाजिनिरावाहनमंत्रमाह ॥ नाभि
मात्रेजलेस्थित्वाचिन्तयेदूर्ध्वमानसः ॥ आगच्छन्तुमेपितरइमंगृह्णत्वपोजलिम् ॥ एवंचदे

दर्शः

४४

वावाहनमपि देवा आगच्छन्त्वितिकर्तव्यम् ॥ पित्रावाहन एवात्र मंत्रदर्शनादावाह्येत्यपि त
 त्परमेव ॥ यमः ॥ भूमौ यदापो दीयन्ते दाता चैव जले स्थितः ॥ वृथा तद्दीयते तोयं नोपतिष्ठ
 तिकस्यचित् ॥ एतेन जलस्थो जल एव तर्पणजलं प्रक्षिपेदित्युक्तम् ॥ स्थलस्थेन स्थल ए
 व त्यक्तव्यमित्याह ॥ शंखः ॥ नोदकेषु न पात्रेषु न क्रुद्धो नैकपाणिना ॥ नोपतिष्ठति तोयं य
 न्न भूमौ प्रदीयते ॥ बौधायनमते स्थलस्थेनापि तर्पणजलं जल एव प्रक्षेप्तव्यम् ॥ वासः प
 रिधानानन्तरमप्सु तर्पणविधानात् ॥ हरिहरस्तु जलसमीपस्थेन तर्पणजलं जल एव प्र
 क्षेप्तव्यं ॥ यदा चोद्धृतजलेन तर्पणं तदैव स्थले तर्पणजलप्रक्षेपः ॥ तद्विषयमेव प्राग्गेषु सुरा
 नित्याहतदयुक्तं ॥ उदके नोदकं कुर्यात्पितृभ्यश्च कदाचन ॥ उत्तीर्य च शुचौ देशे कुर्वाद्दुद
 कतर्पणमिति शंखेन जलस्थ तर्पणं निवार्य शुचौ देशे तर्पणमिति विधाय नोदकेष्विति पुनरु
 दकनिषेधस्तीरस्थस्यापि जलप्रक्षेपे कृत इति तन्मते स्थलस्थेन सर्वत्र स्थल एव तर्पणजलं प्र
 क्षेप्तव्यमिति ॥ बौधायनमते स्थलस्थेन जले जलस्थेन जले प्रक्षेप इति विकल्प एव ॥ सुमंतुः ।

आ.

४५

आकाशेतुक्षिपेद्वारिजलस्थोदक्षिणामुखः ॥ आकाशेजलोपर्येव ॥ योगियाज्ञवल्क्यः ॥
 यद्युद्धृतं प्रसिञ्चेद्वैतिलान्संमिश्रयेज्जले ॥ अतोऽन्यथा तु सव्येन तिलाग्राह्याविचक्षणैः ॥
 अस्यायमर्थः ॥ यद्युद्धृतोदकमादाय तर्पणं करोति तदा जले तिलाः प्रक्षेप्तव्याः ॥ यदा तु ज
 लाशयस्थो जलमादाय तदा वामहस्तेन तिलग्रहणम् ॥ मरीचिः ॥ तिलानामप्यभावे तु सुव
 र्णरजतान्वितम् ॥ तदभावे निषिञ्चेत्तु दमैर्मन्त्रेण वा पुनः ॥ अत्र पूर्वपूर्वाभावे उत्तरोत्तरविधि
 रिति भ्रमो वाक्यांतरविरोधात्त्यक्तव्यः ॥ किंतु तिलादीनां समुद्दिता नामप्यभावे एकदेशो
 पादानप्रदर्शनमिदम् ॥ एवं च ॥ विनारूप्यसुवर्णेन विना तास्रतिलैः खगैः ॥ विना दमैश्च मं
 त्रैश्च पितृणां नोपतिष्ठतीति शंखवचनं रूप्यादीनां सर्वेषामभावे न त्वेकदेशाभावेऽपि ॥ सौ
 वर्णेन तु पात्रेण राजतौ दुंबरेण वा खड्गपात्रेण वा शंकुनापि उदकं पितृतीर्थं स्पृशन् दद्यादिति
 शंखोक्तं सति संभवे ॥ शंकुः कीलकः ॥ स तु सुवर्णादिनिर्मितः प्रकृतत्वात् ॥ मध्योर्द्धांगुलि
 त्रयः करः शंकुरितिकेचित् ॥ त्रींस्त्री अलांजलीन्दद्यादुच्चैरुच्चतरन्ततः ॥ गोशृङ्गमात्रमुद्धृ

दर्शः

४५

त्यजलमध्येजलंक्षिपेत् ॥ अस्यार्थः ॥ पित्रादिषट्कांजलित्रयेउत्तरोत्तरवृद्धिःकर्तव्या ॥
 गोशृङ्गमात्रमितितृतीयांजल्युच्चैस्त्वनिर्देशः ॥ जलमध्यइतिपक्षेजलप्राप्तानुवादः ॥ यो
 गियाज्ञवल्क्यः ॥ दक्षिणेपितृतीर्थेनजलंसिंचेद्यथाविधि ॥ दक्षिणेनैवगृणीयात्पितृती
 र्थसमीपतः ॥ दक्षिणकरइतिशेषः ॥ मरोचिः ॥ मुक्तहस्तेनदातव्यं मुद्रान्तत्रनदर्शयेत् ॥
 मुद्रातर्जन्यंगुष्ठयोगेन पितृतीर्थावरोधः ॥ शंखलिखितौ ॥ नेष्टकाचितेदेवपितृस्तर्पयेत् ॥ उ
 शनाः ॥ नवेष्टितशिरानकृष्णकाषायवासादेवपितृकार्यंकुर्यात् ॥ योगियाज्ञवल्क्यः ॥ सव
 र्णेभ्योजलन्देयमसवर्णेकदाचन ॥ मित्रत्वादिप्रसक्तजलदाननिषेधोयम्प्रकरणादिति ॥
 नैतद्वलाद्गीष्मतर्पणनिषेधोयदितत्रप्रमाणमस्ति ॥ पारस्करः ॥ ब्राह्मणेननकर्तव्यंशूद्रस्यै
 वौर्ध्वदैहिकं ॥ शूद्रेणवाब्राह्मणस्यविनापारशवात्कचित् ॥ ऊर्ध्वदैहिकमितिसामान्यप
 रिग्रहाच्छूद्रादिपरिग्रहोपि ॥ पारशवोब्राह्मणाच्छूद्रायामुत्पन्नः तेनस्वपितुःकर्तव्यमि
 त्यर्थः ॥ कात्यायनः ॥ ब्राह्मणन्तर्पयेत्पूर्वविष्णुरुद्रं प्रजापतिं देवांश्छन्दांसिवेदानृषी

आ.

४६

नपुराणाचार्यान्गन्धर्वानितराचार्यान्संवत्सरंसावयवंदेवीरप्सरसोदेवानुरगान्नागान्सा
गरान्पर्वतान्सरितोमनुष्यान्यक्षान्रक्षांसि पिशाचान्सुपर्णान्भूतानिपशून्वनस्पतीनां
षधीर्भूतग्रामं चतुर्विधम् ॥ तृप्यतामित्योकारपूर्वम् ॥ ततो निवीती मनुष्यान् ॥ सनकं
चसन्दनञ्चतृतीयञ्चसनातनम् ॥ कपिलञ्चासुरिञ्चैववोढुंपंचशिखन्तथा ॥ ततोऽपसव्यं
तिलमिश्रंकव्यवाडंनलंसोमंयममर्यमणमग्निष्वात्तान्सोमपान्बर्हिषदोयमांश्चैके ॥ य
मायधर्मराजायमृत्यवेचान्तकायच ॥ वैवस्वतायकालायसर्वभूतक्षयायच ॥ औदुम्बराय
दध्रायनीलायपरमेष्ठिने ॥ वृकोदरायचित्रायचित्रगुप्तायवैनमः ॥ एकैकस्यतिलैर्मिश्रांस्त्रीं
स्त्रीन्दद्याज्जलांजलीन् ॥ यावज्जीवकृतं पापंतत्क्षणादेवनश्यति ॥ जीवत्पितृकोप्येतानन्यां
श्चेतरः ॥ उदीरतामद्भिरस आयन्तुन ऊर्जं पितृभ्यो येचेह मधुवाता इतितृचं जपन्प्रसि
ञ्चेत्तृप्यध्वमितित्रिर्नमोवइत्युक्त्वा मातामहाचार्य्यगुरुशिष्यर्त्विग्ज्ञातिबांधवानतर्पितादे
हाद्बुधिरंपिबन्ति ॥ पाठक्रमादेवपूर्वताप्राप्तौपूर्वमितिक्रमाभिधानात्प्रत्येकंब्रह्मादीनांतर्प

दर्शः

४६

णत्वम् ॥ एवञ्चतृप्यतामित्योकारपूर्वमितिचप्रत्येकमभिसम्बध्यते ॥ तदुक्तंयोगियाज्ञव
 ल्क्येन ॥ अन्वारब्धेनसव्येनपाणिनादक्षिणेनतु ॥ तृप्यतामितिसेक्तव्यं नाम्नातुप्रण
 वादिना ॥ अनारब्धेनपश्चाल्लघ्नेन ॥ एवञ्चदेवतर्पणे ॐ ब्रह्मातृप्यतामित्यादिरूपम्
 ॥ बहुवचनान्तश्रुतदेवतासम्बन्धेनवार्थाद्बहुवचनम् ॥ पुराणानितरानित्याचार्यविशेष
 णम् ॥ सावयवइतिसंवत्सरविशेषणम् ॥ साकांक्षत्वात् ॥ चतुर्विधइतिभूतग्रामविशेषण
 म् ॥ ततोनिवीत्यभिधात् पूर्वमुत्सर्गसिद्धमुपवीतित्वमेव ॥ उक्तञ्चयोगियाज्ञवल्क्येन ॥
 ब्रह्मादीनुपवीतीतुदेवतीर्थेनतर्पयेत् ॥ निवीतीकायतीर्थेनमनुष्यान्सनकादिकान् ॥
 मनुष्यतर्पणमपि ॐ सनकस्तृप्यतामित्योकारपूर्वमेव ॥ तृप्यतामितिसेक्तव्यमितिवा
 क्यस्यतदुत्तरत्वात् ॥ ततोऽपसव्यमिति पितृधर्मोपलक्षणमेतत् ॥ तेनातऊर्ध्वदक्षिणामुख
 त्वमपि कव्यवाडादौदिव्यपितृतर्पणेस्वधानम इत्यादियोज्यम् ॥ नमस्कारस्वधान्विता
 नितियाज्ञवल्क्यवचनात् ॥ पितृतर्पणेस्वधानमइतिहरिहरमते ॥ कव्यवाडनलइत्येका

आ.

४७

देवतेतिकल्पतरुकारः ॥ तत्तु कव्यवाडादय इति गोभिलाभिधानादयुक्तम् ॥ अत एव काम
 धेन्वादौ कव्यवाडं नलमिति पाठः ॥ यमांश्चैक इति मतान्तरेणाभिधानादनावश्यकत्वम् ॥
 अत एवैकैकस्येत्यादिना पापक्षयरूपफलाभिधानम् ॥ नम इति सर्वत्र चतुर्थ्येतसंबंधः ॥
 एतान्यमान् तेन यमतर्पणपर्यंतं जीवत्पितृकेणापि कर्तव्यं ॥ अन्यांश्चेतरः प्रसीतपितृकः
 ॥ अन्यान्स्वपित्रादीनपितर्पयेदित्यर्थः ॥ जीवत्पितृकस्यापि पितामहादितर्पणं पितृपा
 तित्यपक्षे ॥ येभ्यो वापि पितादद्यात्तेभ्यो वापि प्रदापयेदिति याज्ञवल्क्यवचनात् ॥ अत्र
 पित्रादितर्पणे अंजलित्रयं यमतर्पणप्रकृतत्वात् ॥ एवञ्च दिव्यपितृतर्पणेऽप्यंजलित्रयंतद्व
 र्मकत्वात् ॥ एकैकस्येति तत्रापि सम्बधात् ॥ ब्रह्मादितर्पणे मनुष्यतर्पणे चानुवृत्तौ प्रमाण
 भावादेक एवांजलिः ॥ केचिद्विष्णुपुराणकल्पे ॥ त्रिरपः प्रीणनार्थाय देवानामपवर्जयेदि
 ति दर्शनात् देवतर्पणेऽप्यंजलित्रयमेवेत्याहुस्तदयुक्तम् ॥ पितृन्मातामहानिति प्रतिपुरु
 षमभ्यसेदिति छन्दोगपरिशिष्टेषट्पुरुषमात्रे आवृत्तिदर्शनात् ॥ एवञ्च स्त्रीतर्पणपक्षेऽप्ये

दर्शः

४७

कएवाञ्जलिः ॥ त्रींस्त्रीन्जलाञ्जलीनितियमोक्तं षट्पुरुषमात्रगोचरमिति बोद्धव्यम् ॥ त
 थाच एकैकमंजलिं देवाद्वा द्वौ तु सनकादयः ॥ अहंतिपितरस्त्रींस्त्रीन्स्त्रियोप्येकैकमंजलिं ॥
 एवं च उदीरतामवरइत्यादिमन्त्रनवकस्यापित्रादित्रिकांजलिनवके सम्बंधः ॥ जपन्मंत्रा
 न्यथाक्रममिति योगियाज्ञवल्क्यवचनात् ॥ प्रत्येकमंजलीनां देयत्वान्मंत्राणामपि प्रत्ये
 कं प्रकाशनसामर्थ्यात् सर्वत्र च सर्वान्वये आवृत्तिर्विकल्पो वा स्यात् ॥ एवञ्चैकैकमन्त्रपा
 ठानन्तरमेकैकांजलिदानम् मन्त्रान्ते कर्मादिसन्निपातनियमात् ॥ अतएव जपन्निति वर्त
 मानसामीप्यान्न तु मन्त्रपाठकाले एव जलसेकः गोत्राद्युच्चारणाभावप्रसङ्गात् ॥ न च मं
 त्रात्प्राग्वाक्यमित्यपि युक्तम् ॥ त्यागार्थकत्वात् ॥ यदाहुर्वाक्यमात्रेण तर्पणमादौ उदीर
 तामित्यादिमन्त्रैस्तु सेकमात्रम् ॥ पाठकालेवस्तोत्रमन्त्रवदृष्टार्थमिति ॥ तन्न ॥ कर्मा
 न्तरकल्पनापत्तेः ॥ मन्त्रैश्च देयमुदकमिति विरोधाच्च ॥ तृप्यध्वमिति त्रिरिति पित्रादित्रयं
 मिलितमुद्दिश्य तृप्यध्वमित्यनेन वारत्रयमुदकन्देयमित्यर्थः ॥ न तु पाठमात्रमेतत् ॥ अह

आ.

४८

पृथक्तापत्तेः ॥ प्रसिंचेदित्यन्वयाच्च ॥ मातामहादित्रिकेतुनमोवद्वत्युक्तेत्यभिधानादेकवा
 रमेवमन्त्रमुच्चार्यतर्पणम् ॥ प्रसिंचेदिति श्रवणाज्जलसेकमात्रंतर्पणमपिकुर्वन्ति ॥ नपितृ
 नुद्दिश्यत्यागइतिभ्रमोद्देयः ॥ नामगोत्रस्वधाकारैस्तर्प्याः स्युरनुपूर्वशइतियोगियाज्ञव
 ल्क्येनत्यागस्यैवावगमात् ॥ एवञ्चदेवतर्पणेपित्यागएवतुल्यतयानिर्देशात् ॥ कात्यायना
 नुक्तमपिदेवतर्पणमनुष्यतर्पणयोर्मध्येऋष्यन्तरोक्तमरीच्यादितर्पणमपिकुर्वन्ति ॥ युक्त
 श्रैतत् ॥ देवर्षिपितृतर्पणमितिप्रागुक्तत्वात् ॥ अतएवयोगियाज्ञवल्क्यकल्पात्स्मृतिमहा
 र्णवलिखितममरीच्यादितर्पणं ॥ पद्मपुराणाद्वरिहरेणोक्तं ॥ कामधेनौ योगियाज्ञवल्क्य
 वचनमेवालिखितं ॥ तथा ॥ षट्पुरुषतर्पणानन्तरंतेषांस्त्रियस्तर्प्यास्त्रीन्पितृतस्त्रीन्मातृतः
 पत्न्यश्चपितृतर्पणमिति गोभिलवचनात् ॥ बौधायनेनापिपितृतर्पणानन्तरंमातृतर्पणं
 ततोमातामहतर्पणन्ततोमातामह्यादितर्पणमुक्तम् ॥ शंखः ॥ स्नातःकृतजपोतर्जानुरुद
 ङ्मुखश्चदिव्येनतीर्थेनदेवानुदकेनतर्पयेत् ॥ अथकृतापसव्योदक्षिणामुखोतर्जानुः पि

दर्शः

४८

त्रेणतीर्थेनपितृभ्योयथाश्राद्धंयथाप्रकाशमुदकन्दद्यात् ॥ पित्रेपितामहायप्रपितामहाय
 मात्रेपितामह्यैप्रपितामह्यैआसप्तमात्पुरुषात्पितृपक्षेयावतांनामजानीयात् ॥ पितृपक्षा
 णामुदकतर्पणंकृत्वागुरूणांकुर्यात् ॥ मातृपक्षाणांकृत्वासम्बधिबान्धवानांकुर्यात् ॥ तेषां
 कृत्वासुहृदांकुर्यात् ॥ अंतर्जानुर्मध्यकृतकरः उदङ्मुखश्चेतिचकारात्प्राङ्मुखतापि ॥ म
 नुशातातपयोगियाज्ञवल्क्याः ॥ यदेषतर्पयत्यद्भिःपितृन्स्नात्वाद्विजोत्तमः ॥ तेनैवसर्वमा
 प्रोतिपितृयज्ञक्रियाफलं ॥ पद्मपुराणे ॥ ब्रह्माणंतर्पयेत्पूर्वविष्णुरुद्रं प्रजापतिं ॥ देवाय
 क्षास्तथानागागंधर्वाप्सरसोऽसुराः ॥ क्रूराः सर्पाः सुपर्णाश्चतरवोजृम्भकाः खगाः ॥ वि
 द्याधराजलाधारास्तथैवाकाशगामिनः ॥ निराधाराश्चयेजीवाः पापेऽधर्मे रताश्चये ॥ तेषा
 माप्यायनायैतद्दीयतेसलिलंमया ॥ कृतोपवीतीदेवेभ्योनिवीतीतुभवेत्ततः ॥ मनुष्यांस्त
 र्पयेद्भृत्याऋषिपुत्रानृषींस्ततः ॥ सनकश्चसनंदनश्चतृतीयश्चसनातनः ॥ कपिलश्चासु
 रिश्चैवबोदुः पंचशिखस्तथा ॥ सर्वेतेतृप्तिमायांतुमहत्तेनांबुनासदा ॥ मरीचिमयंगिरसौ

आ.

४९

पुलस्त्यं पुलहं क्रतुं ॥ प्रचेतसं वसिष्ठं च भृगुं नारदमेव च ॥ देवान् ब्रह्म ऋषीन् सर्वांस्तर्पयेद
 क्षतोदकैः ॥ अपसव्यं ततः कृत्वा सव्यं जानुचभूतले ॥ अग्निष्वात्तांस्तथा सौम्यान्हविष्मंत
 स्तथोष्मपान् ॥ सुकालिनो बर्हिषदस्तथा चैवाज्यपान् पुनः ॥ तर्पयेच्च पितॄन्भक्त्या सति
 लोदकचंदनैः ॥ दर्भपाणिस्तु विधिना प्रेतान् स्वौस्तर्पयेत्ततः ॥ पित्रादीन्नाम गोत्रेण तथा मा
 तामहानपि ॥ संतर्प्य भक्त्या विधिवदिमं श्लोकमुदीरयन् ॥ येषां धवा बांधवा येऽन्यज
 न्मनि बांधवाः ॥ ते तृप्तिमखिलां यांतु यश्चास्मत्तोभिर्वाञ्छति ॥ अत्र हरिहरः ॥ देवादीनां
 ॐ देवास्तृप्यंतामित्यादिवाक्येन तर्पणं ॥ तेषामाप्यायनायैतदितितद्धानमात्रं तदयु
 क्तं ॥ श्रुतवाक्यं विहाय वाक्यांतरकल्पनायाश्चायुक्तत्वात् ॥ तस्माद्यत्र ब्रह्माणमित्या
 दौ वाक्यं न श्रुतं तत्रैव योगियाज्ञवल्क्यवाक्याद्युक्तवाक्यपरिग्रहः ॥ निवीती च भवेत्तत
 इति श्रवणादृषितर्पणे निवीतित्वभ्रमो हेयः ॥ निवीतस्य मनुष्यधर्मतया तत्र तत्राभिधाना
 त् ॥ केचित्तु अथ निवीती ऋषींस्तर्पयामीति बौधायनदर्शनात् मरीच्यादितर्पणे निवीतित्वमे

दर्शः

४९

बाहुः ॥ अक्षतोदकैरित्यत्राक्षतपदं यवपरं ॥ यवाद्भिस्तर्पयेद्देवानिति परिशिष्टदर्शनात् ॥
 अत्र ब्रह्मादिचतुष्टयं ॐ कारादिना तृप्यतामित्यंतेन नाम्नादेवादीन् देवायक्षा इत्यादिना
 दीयते सलिलं मयेत्यंतेन उपवीती ॥ ततो निवीती सनकादीन्सनकश्चेत्यादिना सदेत्यंतेन
 तत उपवीती मरीच्यादीन् दशऋषीन् ॥ ॐ मरीचिस्तृप्यतामित्यादिना मांतेन एतान्सर्वा
 न्यवमिश्रितजलैः ॥ ततः प्राचीनावीती अग्निष्वात्तादीन् सप्तदिव्यपितृगणान् ॐ अ
 ग्निष्वात्तास्तृप्यतामिदं तिलोदकं तेभ्यः स्वधानमइति रूपेण ॥ ॐ अद्यामुकगोत्रः पि
 ता अमुकशर्मा तृप्यतामिदं जलं सतिलं तस्मै स्वधा इत्यादिवाक्यैः षट्पुरुषान् ॥ ॐ अद्या
 मुकगोत्रामाता अमुकदेवी तृप्यतामिदं जलं तस्यै स्वधा इत्यादिवाक्यैस्तेषां स्त्रियस्तर्पयि
 त्वाये बांधवा इत्यादि श्लोकेनावसानां जलं दद्यादिति प्रयोगः ॥ अथ कातीयतर्पणप्रयोगः ॥
 ॐ ब्रह्मा तृप्यतां ॐ विष्णुस्तृप्यतां ॐ रुद्रस्तृप्यतां ॐ प्रजापतिस्तृप्यतां ॐ देवास्तृ
 प्यताम् ॐ छंदांसितृप्यताम् ॐ वेदास्तृप्यताम् ॐ ऋषयस्तृप्यतां ॐ पुराणाचार्यास्तृ

आ.

५०

प्यंता ॐ गंधर्वास्तृप्यंतां ॐ इतराचार्यास्तृप्यंतां ॐ संवत्सरः सावयवस्तृप्यताम् ॐ दे
 व्यस्तृप्यंतां ॐ अप्सरसस्तृप्यंताम् ॐ देवानुगास्तृप्यंताम् ॐ नागास्तृप्यंतां ॐ साग
 रास्तृप्यंतां ॐ पर्वतास्तृप्यंतां ॐ सरितस्तृप्यंतां ॐ मनुष्यास्तृप्यंतां ॐ यक्षास्तृप्यंतां
 ॐ रक्षांसितृप्यंतां ॐ पिशाचास्तृप्यंतां ॐ सुपर्णास्तृप्यंतां ॐ भूतानितृप्यंतां ॐ पशव
 स्तृप्यंताम् ॐ वनस्पतयस्तृप्यंताम् ॐ ओषधयस्तृप्यंताम् ॐ भूतग्रामश्चतुर्विधस्तृप्य
 तां इत्युपवीती प्राङ्मुख उदङ्मुखो वा देवतीर्थवर्त्तिना यवोदके नोदके नैव वा तर्पयेत् ॥ तत
 ॐ मरीचिस्तृप्यताम् ॐ अत्रिस्तृप्यताम् ॐ अंगिरास्तृप्यताम् ॐ पुलस्त्यस्तृप्य
 तां ॐ पुलहस्तृप्यताम् ॐ क्रतुस्तृप्यताम् ॐ प्रचेतास्तृप्यताम् ॐ वसिष्ठस्तृप्यताम्
 ॐ भृगुस्तृप्यताम् ॐ नारदस्तृप्यताम् इति ऋषीन् देववत् ततः ॐ सनकस्तृप्यताम् ॐ
 सनंदनस्तृप्यतां ॐ सनातनस्तृप्यतां ॐ कपिलस्तृप्यतां ॐ आसुरिस्तृप्यताम् ॐ वोढु
 स्तृप्यतां ॐ पंचशिखस्तृप्यतामिति मनुष्यान् निवीती कायतीर्थेनेति विशेषः ॥ ततोपसव्यं

दर्शः

५०

ॐ कव्यवाडस्तृप्यतामिदंतिलोदकंतस्मैस्वधानमः ॐ नलस्तृप्यतामिदंतिलोदकंतस्मै
 स्वधानमः ॐ सोमस्तृप्यतामिदंतिलोदकंतस्मैस्वधानमः ॐ यमस्तृप्यतामिदंतिलोदकं
 तस्मैस्वधानमः ॐ अर्यमातृप्यतामिदंतिलोदकंतस्मैस्वधानमः ॐ अग्निष्वात्तास्तृप्यंता
 मिदंतिलोदकंतेभ्यःस्वधानमः ॐ सोमपास्तृप्यंतामिदंतिलोदकंतेभ्यःस्वधानमः ॐ ब
 र्हिषदस्तृप्यंतामिदंतिलोदकंतेभ्यःस्वधानमः इतिदिव्यपितृन्प्राचीनावीतीदक्षिणामुखः
 पातितवामजानुःसतिलजलांजलित्रयेणपितृतीर्थेनतर्पयेत् ततः ॐ यमायनमः ॐ धर्म
 राजायनमः ॐ मृत्यवेनमः ॐ अंतकायनमः ॐ वैवस्वतायनमः ॐ कालायनमः ॐ
 सर्वभूतक्षयायनमः ॐ उदुंबरायनमः ॐ दध्नायनमः ॐ नीलायनमः ॐ परमेष्ठिनेन
 मः ॐ वृकोदरायनमः ॐ चित्रायनमः ॐ चित्रगुप्तायनमः इतिचतुर्दशयमान्प्रत्येकं
 सतिलांजलित्रयेणतर्पयेत् ॐ आगच्छंतुमेपितरइमंगृण्हंतपोजलिमितिपितृनावाह्य
 ॐ उदीरतामवरउत्परासउन्मध्यमाः पितरःसोम्यासः ॥ असुंयईयुरवृकाऋतज्ञास्ते

आ.

५१

नोवंतुपितरोहवेषु ॐ अद्यामुकगोत्रः पितामुकशर्मातृप्यतामिदंजलंसतिलंतरुमैस्वधे
 तिमंत्रेणवाक्येनचप्रथममंजलिंपित्रेदद्यात् ॐ अंगिरसोनः पितरोनवग्वाअथर्वाणोभृ
 गवःसोम्यासः॥ तेषांवयस्सुमतौयज्ञियानामपिभद्रेसौमनसेस्यामइतिमंत्रेणवाक्येनच
 द्वितीयांजलिंदद्यात् ॐ आयंतुनः पितरः सोम्यासोऽग्निष्वात्ताः पथिभिर्देवयानैः ॥ अ
 स्मिन्यज्ञेस्वधयामदंतोधिब्रुवंतुतेवंतस्मानितिमंत्रेणवाक्येनचतृतीयांजलिंपित्रेदद्यात्
 ॐ ऊर्जंवहंतीरमृतघृतंपयःकीलालंपरिस्रुतं ॥ स्वधास्थतर्पयतमेपितृन् ॐ अद्यामुकगो
 त्रः पितामहोऽमुकशर्मातृप्यतामिदंजलंसतिलंतरुमैस्वधाइतिपितामहायप्रथमांजलिंद
 द्यात् ॐ पितृभ्यः स्वधायिभ्यः स्वधानमः पितामहेभ्यः स्वधायिभ्यः स्वधानमः प्रपिता
 महेभ्यः स्वधायिभ्यः स्वधानमः अक्षन्पितरोमीमदंतपितरोतीतृपंतपितरः पितरःशुं
 धध्वमितिमंत्रेणवाक्येनचद्वितीयांजलिम् ॐ येचेहपितरोयेचनेहयांश्चविद्वयाः उचन
 प्रविद्व ॥ त्वंवेत्थयतितेजातवेदःस्वधाभिर्यज्ञस्सुकृतंजुषस्व इतिमंत्रेणवाक्येनचतृतीयां

दर्शः

५१

जलिम् ॐ मधुवाताऋताय ते मधुक्षरं तिसिंधवः ॥ माध्वीर्नः संतोषधीः ॐ अद्यामुकगोत्रः
प्रपितामहोऽमुकशर्मा तृप्यतामिदं जलं सतिलं तस्मै स्वधा इति मंत्रेण वाक्येन च प्रपिताम
हाय प्रथमांजलिं दद्यात् ॐ मधुनक्तमुतोषसो मधुमत्पार्थिवः रजः ॥ मधुघ्नोरस्तु नः पिता
इति मंत्रेण वाक्येन च द्वितीयांजलिं ॐ मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमाँ अस्तु सूर्यः ॥ माध्वीर्गा
वो भवंतु न इति मंत्रेण वाक्येन च तृतीयांजलिं प्रपितामहाय दद्यात् ततः ॐ तृप्यध्वं तृप्यध्वं
तृप्यध्वमिति पित्रादिभ्योऽजलित्रयं दद्यात् ॐ नमो वः पितरो रसाय नमो वः पितरः शो
षाय नमो वः पितरो जीवाय नमो वः पितरः स्वधायै नमो वः पितरो घोराय नमो वः पितरो
मन्यवे नमो वः पितरः पितरो नमो वो गृहान्नः पितरो दत्तसतो वः पितरो देष्मै तद्वः पितरो
वास इति मंत्रं पठित्वा ॐ अद्यामुकगोत्रो मातामहोऽमुकशर्मा तृप्यतामिदं जलं सतिलं त
स्मै स्वधा इति मातामहायांजलित्रयं दद्यात् ॥ एवं प्रमातामहाय वृद्धप्रमातामहाय
च ॥ ततः ॐ अद्य अमुकगोत्रा माता अमुकदेवी तृप्यतामिदं जलं सतिलं तस्यै स्वधे

आ.

५२

तिमातरम् ॥ एवमेव पितामहीप्रपितामहीमातामहीप्रमातामहीवृद्धप्रमातामहीस्तर्पये
 त् ॥ ततः ॥ आचार्यादीन्नामगोत्रस्वधाकारैस्तर्पयेत् ॥ विष्णुपुराणे ॥ इदं चापि जपेदम्बु
 दददात्मेच्छयानृप ॥ उपकारायभूतानांकृतदेवादितर्पणः ॥ देवासुरास्तथायक्षानागाग
 न्धर्वराक्षसाः ॥ पिशाचागुह्यकाः सिद्धाः कूष्माण्डास्तरवः खगाः ॥ जलेचराभूनि लयावा
 य्वाधाराश्च जन्तवः ॥ प्रीतिमेते प्रयान्त्वा शुभहृत्तेनाम्बुना खिलाः ॥ ॐ नरकेषु समस्तेषु या
 तना सुचये स्थिताः ॥ तेषामाप्यायनायैतद्दीयते सलिलं मया ॥ ॐ ये बान्धवा बान्धवा वा
 येऽन्यजन्मनि बान्धवाः ॥ ते तृप्तिमखिलां यांतु यश्चास्मत्तोऽभिवाञ्छति ॥ इदं च काम्यत
 र्पणमेभिरेव श्लोकैर्देवविधिना कर्तव्यम् ॥ अत्र वसिष्ठः ॥ स्नानशाख्यां तु दातव्यामृदस्ति
 स्त्रोविशुद्धये इति ॥ पराशरः ॥ जलमध्ये तु यः कश्चिद्विजातिज्ञानदुर्बलः ॥ निष्पीडय
 तितद्वस्त्रं स्नानं तस्य वृथा भवेत् ॥ योगियाज्ञवल्क्यः ॥ अन्नप्रकरवत्स्या अपसव्येन पीड
 नम् ॥ पीडयित्वा ततः पश्चाज्जपं कुर्यात्सुविस्तरम् ॥ अन्नप्रकरवत् श्राद्धोच्छिष्टसमीपान्न

दर्शः

५२

विकिरवत् ॥ तेनदक्षिणामुखत्वादि असंस्कृतप्रमीततोद्देश्यत्वं च ॥ तथाचगोभिलीयोमंत्रः
 येकेचास्मत्कुलेजाताअपुत्रागोत्रिणोमृताः ॥ तेतृप्यंतुमथादत्तंवल्लनिष्पीडनोदकमिति ॥
 पीडयित्वेत्यादिनादर्शितोजपश्छंदोगविषयः कात्यायनादिभिरनभिधानात् गोभिलसं
 वादाच्च ॥ हरिहरस्तुवाजसनेयिनांजपानंतरमेवैतदनुष्ठानेनैवाजपीपूयशोणितमित्यस्या
 पिसिद्धिमाह अथतर्पणोत्तरकर्म तत्रविष्णुपुराणे ॥ आचम्यचततोदद्यात्सूर्यायसलिलांज
 लिं ॥ नमोविवस्वतेब्रह्मन्भास्वतेविष्णुतेजसे ॥ जगत्सवित्रेशुचयेनमस्तेकर्मदायिने ॥ का
 त्यायनः ॥ निष्पीड्यवल्लमाचम्यब्राह्मवैष्णवरौद्रसावित्रमैत्रवारुणैस्तल्लिगैरर्चयेत् ॐ अ
 दृश्रमस्यहं स इत्युपस्थायप्रदक्षिणीकृत्यनमस्कृत्यदिशश्चदेवताश्च ब्रह्माग्निपृथिव्यौष
 धिवाग्वाचस्पतिविष्णुमहद्भ्योऽपांपतयेवरुणायनमः इतिसर्वत्रसंवर्चसेतिमुखंविमृशेद्दे
 वागातुविदइतिविसर्जयेद्देव स्नानविधिः ॥ तल्लिगैर्ब्रह्मादिप्रकाशकैरर्चयेदितिब्रह्मादीनि
 तिशेषः ॥ एषाचपूजापुष्पैरेव ॥ तथाचयोगियाज्ञवल्क्यः ॥ ध्यात्वाप्रणवपूर्वतुदैवतंसुसमा

आ.

५३

हितः ॥ नमस्कारेण पुष्पाणि विन्यसेत्तु पृथक् पृथक् ॥ कात्यायनेनाप्यादौ सुमनस आहत्ये
 तिसूर्याजलिदानार्थमेतत्पूजार्थं च पुष्पोपादानमुक्तं ॥ आवाहनमित्यादिविष्णुपूजाप्रका
 रांतरं योगियाज्ञवल्क्यमते ॥ एवं सावित्रैर्मन्त्रैर्वारुणैरितिसावित्रादिमन्त्रबहुत्वं तन्मत एव
 कात्यायनेन ब्रह्मादीनां समासेनोक्तत्वात् ॥ एकैकपरत्वेऽपि बहुलोपपत्तेः ॥ दिशश्चेति चकारा
 न्नमस्कृत्येति पूर्वत्रापि संबध्यते ॥ देवतादिशमेवाऽत्र केचित् ॥ श्रुतदिगादिशब्दमनादृत्य
 प्राच्यादिपदेन दिङ् नमस्कारमिन्द्रादिपदेन दिग् देवतानमस्कारं कुर्वन्ति ॥ ब्रह्माग्नीत्यादौ स
 मासनिर्दिष्टेऽपि पृथङ् नमस्कार्यत्वं नम इति सर्वत्राप्युपसंहारात् ॥ विष्णुमहद्भ्य इति तु मि
 लितस्यैव नमस्कार्यत्वम् ॥ अद्भ्य इति पृथगुपादानात् ॥ एष स्नानविधिरित्युपसंहारः ॥ ए
 तत्पर्यंतं स्नानप्रयोगानुवृत्तेर्ज्ञापनार्थमेतच्च प्रागेव प्रपञ्चितं ॥ अथ पूजादिप्रकारः ॥ ॐ ब्रह्म
 जज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमतः सुरुचो व्वेन आवः ॥ सबुध्न्या उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च यो
 निमसतश्च विवः ॐ ब्रह्मणे नमः ॐ इदं विष्णुर्विचक्रमेत्रे धानि दधे पदम् ॥ समूढमस्य पा

दर्शः

५३

ॐ सुरे ॐ विष्णवे नमः ॐ नमस्ते रुद्र मन्यव उतो त इषवे नमः ॥ बाहुभ्यामुत ते नमः ॐ रुद्राय
 नमः ॐ आकृष्णे नरजसावर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च ॥ हिरण्ययेन सवितारथेना देवो
 याति भुवनानि पश्यन् ॐ सवित्रे नमः ॐ मित्रस्य चर्षिणी धृतो देवस्य सानसि द्युमन्त्रि
 त्रश्रवस्तमं ॐ मित्राय नमः ॐ इमं मे वरुण श्रुधीह वमद्या च मृडय ॥ त्वाम वस्युराचके ॐ
 वरुणाय नमः इति ब्रह्मादीन्त्संपूज्योत्थाय ॐ अदृश्रमस्य केतवो विरश्म योजना अनु ॥
 भ्राजन्तो अग्नयो यथा ॐ ह॒सः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्वोताव्वेदिषदतिथिर्दुरोणसत् ॥ नृष
 द्वरसद्वतसद्वोमसद्वजागोजाऋतजा अद्रिजाऋतं बृहदित्याभ्यां सूर्यमुपस्थाय प्रदक्षिणी
 कृत्य ॐ आदित्याय नमः इत्यादित्यं नमस्कृत्य ॐ दिग्भ्यो नमः ॐ दिग्देवताभ्यो नमः ॐ
 ब्रह्मणे नमः ॐ अग्नये नमः ॐ पृथिव्यै नमः ॐ ओषधिभ्यो नमः ॐ वाचे नमः ॐ वाचस्प
 तये नमः विष्णवे नमः महद्भ्यो नमः अद्भ्यो नमः अपांपतये नमः वरुणाय नमः इति नमस्कृत्य
 ॐ संवर्चसापयसा संतनूभिरगन्महि मनसा स० शिवेन ॥ त्वष्टा सुदत्तो विदधातुरायोनुमा

आ.
५४

धृतन्वोपद्विलिष्टं इतिजपन्सजलकरद्वयेनमुखंसंस्पृश्य ॐ देवागातुविदोगातुंवित्वागा
तुमितमनसरूपतइमंदेवायज्ञः स्वाहावातेधाःइतिविसर्जयेत् ॥ अथ योगियाज्ञवल्क्यः
प्रक्षाल्यतीरदेशंतुगत्वास्वंधर्ममाचरेत् ॥ गत्वागृहमितिशेषः ॥ तथासंस्त्रवादिष्वथाचम्यसो
पानत्कोह्यसंस्पृशन् ॥ आगतःसोदपात्रस्तुयत्नेनशुचिरेवसः ॥ तेनोदकेनद्रव्याणिप्रो
क्ष्याचम्यतथागृहे ॥ ततःकर्माणिकुर्वीतनित्यंवैयानिकानिच ॥ पात्रादिरहितंतोयमुद्धृतंसव्य
पाणिना ॥ नतेनप्रोक्षणंकुर्याद्वस्त्रनिष्पीडनेनच ॥ सौवर्णंराजतंताम्रंमुख्यंपात्रंप्रकीर्तितं
तदभावेस्मृतंपात्रंस्त्रवतेयन्नधारितम् ॥ शातातपः ॥ बहिर्नद्यादिष्वाचांतःसोदकःकिंचिद
स्पृशन् ॥ रथ्यागतोपियत्नेनशुचिरेवहिमानवः ॥ तथा ॥ नाधोवस्त्रैकदेशेनशुद्ध्यर्थमपआह
रेत् ॥ यद्यानीतंतुसव्येनप्रोक्षयेदक्षिणेनतु ॥ पद्मपुराणे ॥ आचम्यविधिवत्सम्यगालिखे
त्पद्ममग्रतः ॥ अक्षताद्भिःसपुष्पाभिःसतिलारुणचंदनैः ॥ अर्घपाद्येप्रयत्नेनसूर्यनामानु
कीर्तनैः ॥ नमोस्तुविष्णुरूपायनमस्तेब्रह्मचारिणे ॥ सहस्ररश्मयेनित्यंनमस्तेसर्वतेजसे

दर्शः

५४

नमस्तेरुद्रवपुषेनमस्तेभक्तवत्सल॥पद्मनाभनमस्तेस्तुकुंडलांगदभूषण॥नमस्तेसर्वलौ
 केशसुप्तानामपिवुध्यसे॥सुकृतंदुष्कृतंचैवसर्वपश्यसिसर्वदा॥सर्वदेवनमस्तेस्तुप्रसीदम
 मभास्करा॥दिवाकरनमस्तेस्तुप्रभाकरनमोस्तुतो॥एवंरविंनमस्कृत्यत्रिःकृत्वाचप्रदक्षिणां
 द्विजंगांकांचनंरुष्ट्राततोविष्णुगृहं व्रजेत्॥आश्रयस्थंततःपूज्यप्रतिमांचापिपूजयेत्॥अ
 क्षतमत्रतंडुलाः सूर्यार्चांतरेतथादर्शनात्॥अर्घपाद्येदातव्येइतिशेषः॥आश्रयस्थंजलस्थ
 म्॥ अथदेवपूजा ॥ तत्रविष्णुपुराणेसूर्याजलिमुक्त्वा ततो गृहार्चनंकुर्यादभीष्टसुरपूजनम्
 जलाभिषेकंपुष्पाणांधूपादेश्चनिवेदनम् ॥ आदिपदेनगंधदीपनैवेद्यग्रहणं ॥ यमः ॥ देव
 माल्यापनयनंदेवागारसमूहनं ॥ स्नपनंसर्वदेवानांगोप्रदानसमंस्मृतं ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ दे
 वानांप्रतिमायत्रघृताभ्यंगक्षमाभवेत् ॥ पलानितस्यैदेयानिश्रद्धयापंचविंशतिः॥ अष्टोत्त
 रंपलशतंस्नानेदेयंचसर्वदा॥द्वेसहस्रेपलानांतुमहास्नानेचसंख्यया ॥ दातव्ययेनसर्वासु
 दिक्षुनिर्यातितद्धृतं ॥ब्रह्मांगलग्नंविप्रेभ्योवैष्णवंचप्रदीयते॥ रुद्रांगलग्नमग्नौचदहेत्सर्वच

आ.

५५

तत्क्षणात् शिष्टेभ्योप्यथदेवेभ्योयत्तुदीनेषुनिक्षिपेत् ॥ विप्रेभ्यस्त्वत्रतद्देयं ब्रह्मणेयन्निवेदि-
 तम् ॥ वैष्णवं सात्वतेभ्यश्च भस्मांगेभ्यश्च शांभवं ॥ सौरं मगेभ्यः शाकेभ्यस्तापिनेयन्निवेदि-
 तम् ॥ स्त्रीभ्यश्च देयं मातृभ्यो यत्तु किंचिन्निवेदितं ॥ भूतप्रेतपिशाचेभ्यो यत्तु दीनेषु निक्षिपे-
 त् ॥ प्रतिमैत्युपलक्षणं ॥ तेन लिङ्गे पीयमेवाभ्यङ्गादिद्रव्यसंख्या ॥ यद्यपि घृतं प्रकृतं तथा-
 पि दुग्धादिस्नाने पीयमेव व्यवस्था एतच्च भविष्यत्पुराणोक्तं ॥ ब्रह्माङ्गलश्रमित्यादिना स्ना-
 नघृतादिप्रतिपत्तिः ॥ विप्रेभ्यस्त्वथेत्यादिना दत्तनैवेद्यादिप्रतिपत्तिः सात्वतो ब्राह्म्या द्वैश्या-
 दीत्यधिकृत्य ॥ पञ्चमः सात्वतो नाम विष्णोरायतनानि च ॥ पूजयत्याज्ञायाराज्ञोयदि स्या-
 त्संयतेंद्रियः ॥ इति ब्रह्मपुराण एव दर्शितः ॥ तापिने बुद्धाय ॥ एतत्तुतिथिकृत्यादौ यत्र बुद्धपू-
 जाविहिता तत्परमिदं ॥ मातृभ्य इति देवीमात्रोपलक्षणम् ॥ पूजाधारमाह शातातपः ॥
 भूमावप्सु तथा ग्नौ च दिविसूर्ये च देवता ॥ तथा ॥ अप्सु देवामनुष्याणां दिवि देवामनीषिणा-
 म् ॥ काष्ठलोष्ठेषु मूर्खाणां मुक्तस्यात्मनि देवताः ॥ व्योमसूर्यपूजाया लिङ्गं शिवपूजायां ॥ प्र

दर्शः

५५

तिमासर्वदेवानामिति स्थानान्तरोक्तं ॥ देवीपुराणे ॥ शुचिवस्त्रधरः प्राज्ञो मौनी ध्यानपरा
 यणः ॥ गतकामभयद्वंद्वो रागमात्सर्यवर्जितः ॥ आत्मानं पूजयित्वा तु स्रग्गंधसितवाससा
 ॥ सुमुहूर्ते यजेद्देवान्स्वकीयासनसंस्थितान् ॥ आहूय चार्घपाद्यादिहेमपात्रेण दापयेत् ॥
 रक्तबिल्वाक्षतैः पुष्पैर्दधिदूर्वाकुशैस्तिलैः ॥ सामान्यः सर्वदेवानामर्घोऽयं परिकीर्तितः ॥
 अभावाद्दधिदूर्वादिर्मानसंवाप्रकल्पयेत् ॥ सुमूहर्त इति विहितपूर्वाह्नादिकालपरं ॥ रक्तंकुं
 कुममितिकल्पतरुकारः ॥ अक्षतानामतंडुलाः ॥ सूर्यविष्णुशिवदुर्गाणां सामान्यतः पंचोप
 चाराः ॥ चंदनागुरुकर्पूरकुंकुमान्यनुलेपने ॥ पुष्पाणि गिरिबनस्ववाटिकासंभवानि सुगं
 धीनि स्वयं विकसितानि केशकीटरहितानि ॥ अपर्युषितानि स्वयमपतितानि ॥ अखंडा
 नि आर्द्राणि च प्रोक्षितानि पत्राण्यपीदृशानि निर्गंधीन्यपीति विशेषः ॥ धूपे गुग्गुलुः ॥
 सघृतः केवलो वा कृष्णागुरुर्वा ॥ दीपे घृतंतैलं नैवेद्ये भक्ष्यभोज्यकंदमूलफलान्नपानका
 दीनि ॥ फलंपक्वमक्वथितंकृम्यविद्धं ॥ पक्वान्नं वैश्वदेवार्थमग्रमुद्धृत्य दातव्यम् ॥ प्रतिदेवं

आ.

५६

स्नानादिविशेषाः पंचोपचारविशेषाश्च जपस्तुतिप्रदक्षिणाप्रणामविसर्जनविशेषाश्च वि
 स्तरतयानलिखिताः ॥ इदानीं निषेधाः ॥ तत्र नरसिंहपुराणेशंतनुं प्रति नारदवाक्यं ॥ अतः
 प्रभृतिनिर्माल्यं मालंघय महीपते ॥ नरसिंहस्य देवस्य अन्येषां च दिवौकसां ॥ भविष्यपु
 राणे ॥ यथानलंघयेत्कश्चित्स्नपनं भास्करस्य च ॥ तथा कार्यं प्रयत्नेन लंघितं ह्यशुभावहं ॥
 तामिस्रं नरकं कर्त्तुं लंघयेद्यः सरौ रवम् ॥ देवीपुराणे ॥ वस्वंगुलिविहीनं तु न पात्रं कारये
 त्कचित् ॥ न क्वचिदिति स्नानादौ निषेधः ॥ बौधायनः ॥ परिहितमधिरूढमप्रक्षालितं प्रा
 वरणं मललुलितं मनुष्यसंगतं तद्देवतायै न संयुज्यात् ॥ लघुहारीतः ॥ स्नानं कृत्वा तु ये केचि
 त्पुष्पंगृह्णन्ति वै द्विजाः ॥ देवतास्तन्न गृह्णन्ति भस्मीभवति दारुवत् ॥ देवीपुराणे ॥ शिवे वि
 र्जयेत्कुंदमुन्मत्तं च हरेस्तथा ॥ देवीनामर्कमंदारौ सूर्यस्य तगरं तथा ॥ दुर्गायामर्कमंदार
 योर्विहितत्वाद्देवीपदं तदितरपरम् ॥ सूर्यस्यात्र तगरं प्रतिषेधात् ॥ कुब्जकस्तगरश्चेति भ
 विष्यत्पुराणीयो विधिः केवलविहिताभावे ॥ एवमन्यत्रापि केवलविहिताभावे विहितनि

दर्शः

५६

षेधोपादानम् ॥ भविष्यपुराणे ॥ कृष्णलोन्मत्तकंकांचीतथाचगिरिकर्णिका ॥ नकंटकारि
 कापुष्पंतथान्यद्गंधवर्जितम् ॥ नचास्त्रातकजैः पुष्पैरर्चनीयोदिवाकरः ॥ कृष्णलाकरंजनी
 तिप्रसिद्धा ॥ कांचीवराही ॥ गिरिकर्णिकाअपराजिता ॥ कंटकारिकाविहितापिविष्णुपू
 जायां॥वामनपुराणे॥सुरभीणितथान्यानिवर्जयित्वातुकेतकीम् ॥ केतक्यशोकचंपकैरिति
 नरसिंहपुराणीयोविधिः॥ काम्यपूजायांनरसिंहमूर्तौवा ॥ शिवपूजायांभविष्यपुराणे ॥
 केतकीचातिमुक्तश्चकुंदोयूथीमदंतिका ॥ शिरीषसर्जबंधूककुसुमानिविवर्जयेत् ॥ अंकोल
 पत्रकुसुमंकरंजेंद्रतरुद्रवं ॥ बिभीतकानिधन्वानिकुसुमानिविवर्जयेत् ॥ निर्गंधीन्युग्रगं
 धीनिकुसुमानिविवर्जयेत् ॥ गंधहीनमपिग्राह्यंपवित्रंयत्कुशादिकम्॥अतिमुक्तोमाधवी
 लता ॥ मदंतिकायूथ्यनुकारिपुष्पं ॥ इन्द्रतरुः सिंदुवारः ॥ तथा ॥ नसल्लकीजं नाक्षोटं
 नशुक्लागुरुसंभवम् ॥ दद्यादर्कायधर्मात्माधूपमाराधनोद्यतः ॥ अक्षोटंगिरिजपीलुप्रभ
 वम् ॥ तथासूर्य्यदीपाधिकारे तांश्चदत्तानहिंसेतनतैलपरिवर्जनात् ॥ कुर्वीतदीपहर्ताच

आ.

५७

मूषकोधश्चजायते ॥ विष्णुः ॥ ननक्तं गृहीते नोदकेन देवकार्यं कुर्यात् ॥ चंदनकुंकुमागुरुकर्पूरमृगमदजातीफलवर्जमनुलेपनं न दद्यात् ॥ नवासोनीलं रक्तं ॥ नमणिसुवर्णयोः प्रतिरूपमलंकरणं ॥ नोग्रगंधपुष्पं ॥ नागंधि न कंटकिजं कंटकिजमपिशुक्लं सुगंधियत्तदद्यात् ॥ नरक्तं दद्यात् रक्तमपि कुंकुमं जलजं दद्यात् ॥ न धूपार्थं जीवजातं न घृततैलं विना किंच न दीपार्थं नाभक्ष्यं नैवैद्यार्थं भक्ष्येष्वपि अजामहिषीक्षीरं पंचनखमत्स्यवराहमांसानि च प्रयतः सन् शुचिर्भूत्वा सर्वमेव निवेदयेत् ॥ तन्मनाः सुमना भूत्वा रागक्रोधविवर्जितः ॥ कुंकुमं जलजं चेति विहितरक्तपुष्पोपलक्षणं ॥ तेन ऋष्यंतरोक्तान्यपि शमीकुशपलाशाशोककरवीरपाटलपारिभद्रपुष्पाणि देयानि ॥ एते च निषेधा विष्णुपूजामुपक्रम्य विष्णुक्ता इति तत्रैव निबंधकर्तृभिर्लिखिताः ॥ अत्राहुर्देवकार्यमिति सामान्यवचनात्सर्वविषयत्वं ॥ न च देवपदं विष्णुपरं संकोचापत्तेः ॥ प्रकरणादेव विष्णुप्राप्तौ वैयर्थ्यापत्तेश्च ॥ तस्मात्पूर्वाध्यायेनैव विष्णुपूजाकथनं नरक्तमित्यध्यायांतरं सामान्यविषयमिति ॥ कालिकापुराणे ॥ शिवं भा

दर्शः

५७

स्करमग्निचकेशवंकौशकीमपि ॥ चेतसानर्चयन्त्यातिदेवलोकादधोगतिं ॥ कौशिकीदुर्गा
 ॥ भविष्यपुराणे ॥ सदायजन्तियज्ञेनसदादानंददन्तिच ॥ सदाचवायुभक्षास्तेनित्यंयेर्च
 तिभास्करम् ॥ नरसिंहपुराणे ॥ यस्तुपूजयतेनित्यंनरसिंहंसुरेश्वरम् ॥ सस्वर्गमोक्षभा
 गीस्यान्नात्रकार्याविचारणा ॥ भविष्यपुराणे ॥ नहिलिङ्गात्परंकिञ्चित्पुण्यमभ्यधिकंक्व
 चित् ॥ इतिविज्ञाययत्नेनपूजनीयःसदाशिवः ॥ तथा ॥ दुर्गाच्चनरतोनित्यंमहापातकस
 म्भवैः ॥ दौर्षैर्नलिप्यतेवीरपद्मपत्रमिवाम्भसा ॥ अत्रच क्रमानभिधानेऽपिसूर्यपूजाप्राथ
 म्यमाचारात् ॥ सूर्यार्घ्यप्राथम्यन्तुविष्णुपुराणपद्मपुराणयोर्व्यक्तमेव ॥ नरसिंहपुराणे ॥
 ॥ ब्रह्मयज्ञानन्तरमुक्तम् ॥ ततोर्ध्वम्भानवेदद्यात्तिलपुष्पजलान्वितम् ॥ उत्थाप्यमूर्ध्वपर्य
 न्तंहस्तः शुचिषट्चा ॥ जलदेवंनमस्कृत्यततोऽगृहगतःपुमान् ॥ विधिनापुरुषसूक्तस्यत
 त्रविष्णुंसमर्चयेत् ॥ वैश्वदेवन्ततःकुर्याद्बलिकर्मयथाविधि ॥ अथवैश्वदेवबलिकर्मणी ॥
 तत्रवाजसनेयिगृह्यम् ॥ वैश्वदेवादन्नादुद्धृत्यपर्युक्ष्यस्वाहाकारैर्जुहुयात् ॥ ब्रह्मणेप्र

आ.

५८

जापतयेगृह्येभ्यः कश्यपायानुमतयेइतिभूतगृह्येभ्यः मणिकेत्रीन्पर्जन्यायाद्भ्यः पृथिव्यै
धात्रेविधात्रेचद्वार्ययोः प्रतिदिशंवायवेदिशाञ्च मध्येत्रीन्ब्रह्मणेऽन्तरिक्षायसूर्याय वि
श्वेभ्योदेवेभ्योविश्वेभ्योभूतेभ्यस्तेषामुत्तरतः उषसेभूतानांपतयेचापरम् पितृभ्यः स्वधा
नमइतिदक्षिणतः ॥ पात्रंनिर्णिज्योत्तरापरस्यान्दिशिनिनयेद्यक्षैतत्तेइति ॥ वैश्वदेवादि
त्यत्रव्यपदेशः ॥ विश्वेदेवताकबलिसम्बन्धात् ॥ यद्यपिदेवतान्तरमपिवक्ष्यति ॥ तथा
प्येकदेशेनव्यवहारः ॥ अतएवहोमेप्यस्मिन्वैश्वदेवपदम् गौतमादिकल्पेहोमेपिविश्वे
देवसम्बन्धात् ॥ अन्नाद्ब्रूहीलेतिशेषः ॥ पर्युक्ष्यअग्निमितिशेषोविष्ण्वादिसंवादात् ॥ एवं
पर्युक्षणस्वाहाकारस्यचहोमसामान्यधर्मतयोक्तस्यापिपुनरुपादानम् ॥ एषएवविधिर्य
त्रक्वचिद्धोमइत्यत्रग्रन्थेइतरसामान्यधर्मनिषेधार्थम् ॥ ब्रह्मणइत्यादिनाप्रत्येकंहोमदेव
तानिर्देशः ॥ अनुमतयइतिइतिकारोहोमसमाप्त्यर्थः ॥ त्रीन्बलीनितिशेषः ॥ भूतगृह्यवि
वरणेपर्जन्यायाद्भ्यःपृथिव्यै ॥ इतितैनतत्पदेनैवबलिदानमिति सिद्ध्यति ॥ द्वार्ययोर्द्वारद

दर्शः

५८

क्षिणवामप्रदेशयोः ॥ प्रतिदिशंगृहस्यपूर्वदक्षिणपश्चिमोत्तरासुदिक्षु ॥ दिशामासामेव ॥
 चकारात्प्रतिदिशामितिसंबध्यते ॥ मध्येगृहस्यब्रह्मणइत्यादित्रयं ॥ त्रीनित्यत्रदेवताभिधा-
 यकं ॥ तेषांब्रह्मादिबलीनामुत्तरतउत्तरस्यांदिशि ॥ अपरमंतिमंतैनविश्वेदेवादिबलयउ-
 त्तरस्यांदिशि उत्तरोत्तरंदातव्याइतिसिध्यति ॥ उत्तरापरावायवीदिक् ॥ अत्रवदंति ॥ अ-
 यंविधिः साग्नेरेव ॥ अनग्नेगौतमेनोक्तोहोमः ॥ शाकलएवच ॥ अनाहिताग्नेरप्येषयुज्य-
 तेबलिभिःसहेतिवाक्येनिरग्नेः प्रकारान्तराभिधानात् ॥ नचच्छन्दोगपरिशिष्टैश्रवणा-
 च्छंदोगविषयंप्रकारान्तरं ॥ सर्वशाखाप्रत्ययमेकदुर्मैतिन्यायेनसर्वगोचरत्वात् ॥ किञ्च ॥
 यदीदंछन्दोगविषयंतदानिरग्निवाजसनेयिनावैश्वदेवोनस्यादेवप्रापकाभावात् ॥ किञ्च
 मणिकेत्रीनितिश्रवणान्निरग्नेश्रमणिकाभावात्साग्निविषयतेति ॥ तदयुक्तं ॥ वैश्वदेवम्प्र-
 कुर्वीतस्वशाखाविहितन्नरः ॥ इति व्यासवाक्यात्पारशाखिकवैश्वदेवानुष्ठानायोगात् ॥
 ॥ किञ्च ॥ यद्यपिसर्वशाखाप्रत्ययमेकदुर्मैतथापिस्वशाखाविहितदुर्मैविहायनान्यशा-

आ.

५९

खीयानुष्ठानम् ॥ यत्तु कर्मस्वशाखायान्नविहितं स्वशाखाविहिताविरुद्धं तत्पारशाखिकम
 प्यनुष्ठेयम् ॥ तदुक्तं छन्दोगपरिशिष्टे ॥ स्वशाखाश्रयमुत्सृज्य परशाखाश्रयञ्चयः ॥ कर्तुं
 मिच्छति दुर्मैधामो घंततस्य यत्कृतम् ॥ यन्नाम्नातं स्वशाखायां पारक्यमविरोधियत् ॥ वि
 द्वाद्भिस्तदनुष्ठेयमग्निहोत्रादिकर्मवदिति ॥ शाखोक्तोऽयं विशेषः ॥ गृह्योक्तोऽयमिति चेत् ॥
 न स्वशाखाश्रयमिति स्वशाखानुगतमात्रविवक्षितत्वात् ॥ बद्धल्पं वा स्वगृह्योक्तं यस्य य
 त्कर्म कीर्तितम् ॥ तस्य तावतिशास्त्रार्थकृते सर्वकृतम् भवेत् ॥ इति गृह्यपरिशिष्टे ॥ तत्रापि
 विशेषविधानाच्च ॥ तस्मान्निरग्निवाजसनेयिनामपि स्वगृह्योक्त एव कल्प इति मणिकस्यो
 दपात्रस्य बलौकिकत्वादनग्निनाप्युपादानमस्तु ॥ अनग्निपक्षे वा उदकुम्भ एवास्तु ॥
 अद्भ्य उदकुम्भ इति गौतमाभिधानात् ॥ उदपात्रमात्रोपलक्षणं वामणिकपदम् ॥ उदपा
 त्रसन्निधावित्यापस्तम्बवचनात् ॥ न च प्रापकाभावः ॥ सामान्यविधेरेव प्रापकत्वात् ॥ त
 था चोद्वाहानन्तरम् ॥ संवर्तः ॥ ततः पञ्चमहायज्ञान्कुर्यादहरहर्द्विजः ॥ न हानयेत तान् प्राज्ञः

दर्शः

५९

श्रूयन्ते हि श्रुतावपि ॥ शतपथश्रुतिः ॥ पञ्चैव महायज्ञास्तान्येव महासत्राणि ॥ भूतयज्ञो
 मनुष्ययज्ञः पितृयज्ञो देवयज्ञो ब्रह्मयज्ञ इत्यहरहर्भूतेभ्यो बलिं हरेत् ॥ तथैनम्भूतयज्ञं स
 माप्नोत्यहरहर्दद्यादुदपात्रात्तथैनं मनुष्ययज्ञं समाप्नोत्यहरहः स्वधां कुर्यादुदपात्रात्तथैनं
 पितृयज्ञं समाप्नोत्यहरहः स्वधां कुर्यादुदपात्रात्तथैनं पितृयज्ञं समाप्नोत्यहरहः स्वाहा कु
 र्यादाकाष्ठात्तथैनं देवयज्ञं समाप्नोत्यथ ब्रह्मयज्ञः स्वाध्यायो वै ब्रह्मयज्ञस्तस्य वा एतस्य ब्र
 ह्मयज्ञस्य वागेव जुहूर्मन उपभृच्चक्षुर्ध्रुवामेधास्त्रुवः सत्यमवभृथः स्वर्लोक उद्गायनं ॥ याव
 तंहवा इमां पृथिवीं वित्तेन पूर्णां ददल्लोकं जयति त्रिस्तावन्तं जयति भूयासं वाक्ष्यं य एवं वि
 द्वा नहरहः स्वाध्यायमधीते तस्मात्स्वाध्यायोऽध्येतव्यः ॥ मनुः ॥ पञ्चसूना गृहस्थस्य चूली
 पेषण्युपस्करः ॥ कण्डनीचोदकुम्भश्च वध्यते यांस्तुवाहयन् ॥ तासां क्रमेण सर्वासां निष्कृ
 त्य र्यमहात्मभिः ॥ पञ्चकृत्ता महायज्ञाः प्रत्यहं गृहमेधिनां ॥ अध्यापनं ब्रह्मयज्ञः पितृय
 ज्ञस्तु तर्पणं ॥ होमो दैवो बलिर्भौतो नृयज्ञोऽतिथिपूजनं ॥ सूना प्राणिवधस्थानं ॥ उपस्करः

आ.
६०

संमार्जनी ॥ गृहोपकरणंभांडकुंभाडादीत्यपरे ॥ वध्यतेहंतीत्यर्थे आर्षत्वात् ॥ अथवाव
ध्यतेहिंसाजन्यदुरितेनसंबध्यतेहन्यतेवेत्यर्थः ॥ वाहयन्प्रवर्तयन् ॥ तासामित्यादिनाए
तत्पापक्षयार्थपंचमहायज्ञादित्युक्तम् ॥ एतच्चार्थवादमात्रम् ॥ श्रुतावहरहः श्रुतेर्जीवद
धिकारावगमात् ॥ अत्रापिप्रत्यहमितिश्रवणाच्च ॥ अथवाअर्थवादात्सूनाजनितपापक्ष
योऽपि॥एवंचस्वर्गापवर्गयोःसिद्धिंपाकयज्ञैः प्रचक्षतइतिव्यासादपिफलांतरमिति प्रत्ये
कमपिफलमस्ति ॥ तथाचहारीतः ॥ यदेवेभ्योजुहोतिदेवलोकंतेनजयतियत्पितृभ्योद
दातिपितृलोकंतेनजयतियत्स्वाध्यायमधीते ऋषिलोकंतेनजयतियद्भूतेभ्योबलिंहरति
भूतलोकंजयतीति ॥ मनुश्च ॥ धन्यंयशस्यमायुष्यंस्वर्ग्यंचातिथिपूजनं ॥ पितृयज्ञप्र
कारांतरंछंदोगपरिशिष्टे ॥ श्राद्धंवापितृयज्ञःस्यात्पितृभ्योबलिरेववा॥पंचयज्ञप्रकारांतर
माहुर्मनुविष्णुदेवलाः ॥ देवतातिथिभूतानांपितृणामात्मनश्चयः॥ननिर्ववतिपंचानामुच्छ
सन्नसजीवति॥तदेषांवाक्यानासामान्यविषयतयासाग्निनिरग्निगृहस्थमात्रविषयमेव ॥

दर्शः

६०

नचमन्वादिभिर्वैश्वदेवहोमे आवसथ्याग्निविधानादनग्नैरनधिकारः ॥ लौकिकेवैदिकेवा
 पिहुतोच्छिष्टेजलेक्षितौ ॥ वैश्वदेवंप्रकुर्वीतपंचसूनापनुत्तये ॥ इतिशातातपेनाधारांतरस्या
 पिविहितत्वात् ॥ वैदिके आवसथ्याग्नौ ॥ हुतोच्छिष्टे अन्येन होमं कृत्वा त्यक्ते ॥ अङ्गिराः ॥
 शालाग्नौ तु पचेदन्नं लौकिके वापि नित्यशः ॥ यस्मिन्नग्नौ पचेदन्नं तस्मिन्होमो विधीयते ॥
 इति ॥ अस्यार्थः ॥ साग्निना पाको होमश्चावसथ्याग्नावेव कर्त्तव्यः ॥ निरग्निना लौकिक इति
 ॥ छन्दोगपरिशिष्टे ॥ पाण्याहुतिर्द्वादशपर्वपूरिकाद्रवादिना चेत्स्रुवमात्रपूरिका ॥ दैवेन
 तीर्थेन च हूयते हविः स्वङ्गारिणि स्वर्चिषितञ्च पावके ॥ तथा ॥ हविष्येषु यवामुख्यास्तदनु
 ब्रीहयः स्मृताः ॥ माषकोद्रवगौरादीन् सर्वाभावेऽपि वर्जयेत् ॥ गौरैः सितसर्षपः ॥ आदिप
 देन च णकमाषमसूरकुलत्थोद्गालवर्ज्यमिति शङ्खलिखितोक्तपरिग्रहः ॥ आपस्तम्बः ॥ न
 क्षारलवणं होमे विद्यते ॥ तथा परात्र स्पृष्टस्य च हविष्यस्य न होमः ॥ तथानस्त्री जुहुयान्ना
 नुपनीतः ॥ एतत्साग्नेः प्रवासे ऋत्विगसन्निधाने सति ॥ अन्यत्र प्रसक्त्यभावात् ॥ निरग्ने

आ.

६१

स्तुस्वकर्तृकएववैश्वदेवः ॥ तथा ॥ आर्याः प्रयतावैश्वदेवान्नस्य संस्कृताः भाषांका संक्षव
 थुमित्यभिमुखोन्नं वर्जयेत् ॥ केशानंगवासश्चालभ्यापउपस्पृशेत् ॥ आर्यास्त्रैवर्णिकाः ॥
 ॥ आपस्तम्बः ॥ भोजनं हवनन्दानमुपहारः प्रतिग्रहः ॥ बहिर्जानुनकार्याणितद्वदाचन
 नं स्मृतम् ॥ छन्दोगपरिशिष्टे ॥ जुहूषुश्च हुते चैव पाणिशूर्पास्यदारुभिः ॥ न कुर्यादग्निधमनं
 कुर्याच्च व्यजनादिभिः ॥ मुखेनैव धमेदग्निं मुखादेव व्यजायत ॥ न मुखेनेति यच्चोक्तं लौकिके
 योजयन्ति तत् ॥ वायुपुराणे ॥ दानं प्रतिग्रहो होमो भोजनम् बलिरेव च ॥ सांगुष्ठेन सदा
 कार्यमासुरं ह्यन्यथा भवेत् ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ देवेभ्यश्च हुतादन्नाच्छेषाद्भूतबलिं हरेत् ॥
 अन्नम्भूमौ श्वचाण्डालवायसेभ्यश्च निक्षिपेत् ॥ श्वादिबलीनां पृथङ्निर्देशाद्भूतयज्ञबहि
 र्भावः ॥ ब्रह्मादितीर्थाधिकारे हारीतः ॥ मार्जनार्चनबलिकर्मभोजनादिदेवेन ॥ छन्दोग
 परिशिष्टे ॥ नावरार्धाबलयो भवन्ति महामार्जारश्रवणप्रमाणात् ॥ एकत्र चेदविप्रकृष्टा
 भवन्ति इतरेतरासंयुक्ताश्च ॥ अवरार्धान्यूनाः ॥ एकत्र चेत्यादि नानास्थाने बलिदाना

दर्शः

६१

सम्भवे एकस्मिन्नेवस्थानेयदाबलयोदीयन्ते ॥ तदा अविप्रकृष्टाअव्यवहिताः ॥ इतरै
 तरासंयुक्ताश्चपरस्परासंयुक्ताश्च ॥ दातव्याइत्यर्थः ॥ अस्मिन्नपिपक्षेधात्रादिबलिषुद्वा
 रादिकल्पनीयम् ॥ आपस्तम्बः ॥ बलीनान्तस्यतस्यदेशस्यसंस्कारोहस्तेनपरिमृ
 ज्यावोक्ष्याभ्युक्ष्यपश्चात्परिषेचनम् ॥ तस्यतस्येत्यावृत्तेः प्रत्येकम्मार्जनादि अवोक्ष्यासि
 क्तवानुपलिप्यबलिं दत्वापरिषेचनं ॥ बलेरुपरिसेकः ॥ बलीनुक्त्वा छन्दोगपरिशिष्टे ॥ पिण्ड
 वत्पश्चिमाप्रतिपत्तिः पिण्डवदभ्यादिप्रक्षेपणम् ॥ पश्चिमाअन्तिमा ॥ यत्तुपश्चिमाप्रति
 पत्तिः पितृबलिप्रतिपत्तिरिति व्याख्यानम् ॥ तदशुद्धम् ॥ सर्वबलिप्रतिपत्त्याकांक्षाया
 विद्यमानत्वात् ॥ स्त्रीलिङ्गानुपपत्तेः ॥ षष्ठीसमासेलक्षणापत्तेश्च ॥ तथा ॥ अमुष्मै नम इत्येवं
 बलिदानंविधीयते ॥ तथा ॥ स्वधाकारेणनिर्वपेत्पित्र्यंबलिमतः सदा ॥ तमप्येकेनमस्कारैः
 कुर्वतेनेतिगौतमः ॥ एकइतिशाखान्तराभिप्रायम् ॥ अतएवस्वधानमइतिवाजसनेयिगृह्यो
 नमस्कारोऽपिपठितः ॥ नेतिगौतमइतिछन्दोगानांनमस्कारनिषेधः ॥ तथा ॥ सायम्प्रात

आ.

६२

वैश्वदेवः कर्तव्यो बलिकर्मच ॥ अनश्रतापि सततमन्यथा किलिषी भवेत् ॥ सायमिति पु
 नः पाके सति ॥ तथा च विष्णुपुराणे ॥ पुनः पाकमुपादाय सायमप्यवनीपते ॥ वैश्वदेव
 निमित्तं वै पत्न्यमन्त्रम्बलिं हरेत् ॥ तत्रापि श्वपचादिभ्यस्तथैवान्न विसर्जनम् ॥ मनुः ॥
 सायन्त्वन्नस्य सिद्धस्य पत्न्यमन्त्रम्बलिं हरेत् ॥ इदं पत्नीकर्तृकबलिहरणम् ॥ यजमाना
 नुपस्थितौ ॥ अत्र भ्रात्रादीनामभिक्तानामपि संसृष्टानां मुख्येनैकेनैव पाकयज्ञाः कर्त
 व्याः ॥ यदाह ॥ एकपाके निवसतां पितृदेवद्विजार्चनम् ॥ एकम्भवेद्विभक्तानां तदेव स्याद्गृ
 हे गृहे ॥ एकपाके निवसतामित्युपक्रम्य संसृष्टानामित्यभिधानाद्विभक्तानामिति द्रव्यपार्थ
 क्यपरम् ॥ देवार्चनमत्र वैश्वदेवः ॥ अत्र होमात्प्राक् स्रग्गन्धादिना वह्निपूजनं कर्तव्यम् ॥
 तदुक्तं मार्कण्डेयपुराणे ॥ सम्पूजयेत्ततो वह्निं दद्याच्चैवाहुतीः क्रमादिति ॥ अथ प्रयोगः ॥
 पर्युक्षिते समिद्धे श्नौतदभावे जले तदभावे भूमौ पाकादन्नमुद्धृत्य फलमूलादिना वापञ्चाहुती
 जुहुयात् ॥ ॐ ब्रह्मणे स्वाहा ॥ ॐ प्रजापतये स्वाहा ॥ ॐ गृह्याभ्यः स्वाहा ॥ ॐ कश्यप

दर्शः

६२

पायस्वाहा ॥ ॐ अनुमतये स्वाहा ॥ ततो हुतशेषान्नेन बलिदानम् ॥ तत्र प्रत्येकम्बलिदे
 शान्करेण मार्जयित्वा जलेनाभ्युक्ष्य ॥ ॐ पर्जन्याय नमः ॥ ॐ अद्भ्यो नमः ॥ ॐ पृथिव्यै
 नमः ॥ इत्युदपात्रसन्निधौ ॥ ॐ धात्रे नमः ॥ ॐ विधात्रे नमः ॥ इति द्वार्ययोः ॥ ॐ वाय
 वे नम इति प्रतिदिशम् ॥ ॐ प्राच्यै नमः ॥ ॐ अवाच्यै नमः ॥ ॐ प्रतीच्यै नमः ॥ ॐ उदी
 च्यै नमः ॥ इत्यपि प्रतिदिशम् ॥ ॐ ब्रह्मणे नमः ॥ ॐ अन्तरिक्षाय नमः ॥ ॐ सूर्याय न
 मः ॥ इति मध्ये ॥ ॐ विश्वेभ्यो देवेभ्यो नमः ॥ ॐ विश्वेभ्यो भूतेभ्यो नमः ॥ ॐ उषसे नमः ॥
 ॐ भूतानाम्पतये नमः ॥ इत्युत्तरोत्तरम् ॥ ततः प्राचीनावीतीदक्षिणाभिमुखः पातित
 वामजानुः पितृतीर्थेन दक्षिणस्यां दिशि ॐ पितृभ्यः स्वधानम इति दद्यात् ॥ ततो बलिशे
 षान्नलिप्तपात्रम्प्रक्षाल्य यक्ष्मैतत्तेनिर्णेजनं नम इति वायव्यान्दिशि दद्यात् ॥ गृहद्वारादौ
 बलिदानासम्भवे अग्नेः पश्चिमतश्चतुरस्रमण्डले धात्रादिबलिदानम् ॥ यक्षबल्यनन्त
 रं विष्णुपुराणे ॥ ततोऽन्यदन्नमादाय भूमिभागेशु चोपुनः ॥ दद्यादशेषभूतेभ्यः स्वेच्छया

आ.

६३

तुसमाहितः ॥ देवामनुष्याः पशवो वयांसि सिद्धाः स यक्षोरगदैत्यसंघाः ॥ प्रेताः पिशाचा
 स्तरवः समस्ता ये चान्नमिच्छन्ति मया प्रदत्तम् ॥ पिपीलिकाः कीटपतङ्गकाद्याबुभुक्षिताः
 कर्मनिबन्धबद्धाः ॥ प्रयान्तु ते तृप्तिमिदं मयान्नं तेभ्यो विसृष्टं सुखिनो भवन्तु ॥ येषां न मा
 तानपितानबन्धुर्न चान्यसिद्धिर्न तथान्नमस्ति ॥ तत्तृप्तयेन्नं भुवि दत्तमेतत्तेषां न्तु तृप्तिर्मुदिता
 भवन्तु ॥ भूतानि सर्वाणि तथान्नमेतदहश्च विष्णुर्नयतोऽन्यदस्ति ॥ तस्मादहम्भूतनिका
 यभूतमन्नं प्रयच्छामि भवाय तेषाम् ॥ चतुर्दशो भूतगणो य एष तत्र स्थिता येऽखिलभूतसं
 घाः ॥ तृप्त्यर्थं मन्नं हि मया विसृष्टं तेषामिदन्ते मुदिता भवन्तु ॥ इत्युच्चार्य नरो दद्यादन्नं श्र
 द्वासमन्वितः ॥ भुवि भूतोपकाराय गृहीत्वा सर्वाश्रयो यतः ॥ श्वचाण्डालविहङ्गामां भुवि दद्या
 त्ततो नरः ॥ इदञ्च काम्यबलिदानं सर्वशाखिसाधारणम् बहुभिरभिधानाञ्च ॥ मनुः ॥ शुना
 अपतितानाञ्च श्वपचाम्पापरो गिणाम् ॥ वायसानां कृमीणाञ्च ज्ञानकैर्निक्षिपेद्भुवि ॥ व्या
 सः ॥ ऐन्द्रवारुणवायव्याः सौम्या वै नैर्ऋतास्तथा ॥ वायसाः प्रतिगृह्णन्तु भूमौ पिण्डं मया

दर्शः

६३

पितम् ॥ इवानौद्वौश्यावशबलौवैवस्वतकुलोद्भवौ ॥ ताभ्याम्पिण्डं प्रयच्छामिस्यातामेता
 वहिंसकौ ॥ दत्तानेन विधानेन बलिं पश्चादुपस्पृशेत् ॥ वायसादिभ्यो भूमौ दत्त्वा ब्राह्मणान्
 भोजयेत् ॥ पित्रर्थं बलिदानानन्तरम् ॥ वसिष्ठः ॥ श्रोत्रियायाग्रन्दत्त्वा ब्रह्मचारिणे चान
 न्तरम्पितृभ्यो दद्यात् ॥ एतच्च तस्मिन्काले श्रोत्रियब्रह्मचारिणोरुपस्थितौ ॥ नोचेत्पूर्ववा
 क्याद्वल्यनन्तरमेव श्राद्धम् ॥ अथ नित्यश्राद्धम् ॥ भविष्यपुराणे ॥ अहरहः क्रियते यत्तु
 तन्नित्यमितिकीर्त्यते ॥ विश्वेदेवविहीनं तदशक्तावुदकेन तु ॥ विश्वेदेवविहीनं विश्वेदेव
 श्राद्धरहितम् ॥ मनुशंखशातातपाः ॥ दद्यादहरहः श्राद्धमन्नाद्येनोदकेन वा ॥ पयोमूलफ
 लैर्वापि पितृभ्यः प्रीतिमावहन् ॥ छन्दोगपरिशिष्टे ॥ अप्येकमाशये द्विप्रपितृयज्ञार्थं सि
 द्ध्ये ॥ इति ॥ तथा ॥ अप्युद्धृत्य यथाशक्त्या किञ्चिदन्नं यथाविधि ॥ पितृभ्योऽथ मनुष्ये
 भ्यो दद्यादहरहर्द्विजः ॥ पितृभ्य इदमित्युक्त्वा स्वधाकारञ्चकारयेत् ॥ मनुष्येभ्यो ब्राह्मणे
 भ्यः पितृभ्य इदमित्युक्त्वा मिलितदेवताकत्वं नित्यश्राद्धमितिकेचित् ॥ मत्स्यपुराणे ॥ नित्यं

आ.

६४

तावत्प्रवक्ष्यामि अर्घावाहनवर्जितमिति ॥ लघुहारीतः ॥ नित्यश्राद्धमदैवंस्थादर्घपिण्डवि
वर्जितमिति ॥ ब्रह्मचर्यादिनिवृत्तिराचारात् ॥ अथप्रयोगः ॥ अद्यनित्यश्राद्धमहङ्कुरिष्यद्वि
तिवाक्यंकृत्वा गायत्रीं देवताभ्य इति त्रिर्जपित्वा ॥ पुण्डरीकाक्षस्मरणेन श्राद्धद्रव्याणि सि
क्त्वा अद्यामुकगोत्रपितरमुकशर्मन्निदमासनं ते स्वधेति प्राचीनावीती पातितवामजानुः
पितृतीर्थेन जलतिलसमेतम् ॥ द्विगुणभुक्तकुशत्रयेण पित्रे दद्यात् ॥ एवमेव पितामहप्र
पितामहमातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहेभ्य आसनन्दद्यात् ॥ ततोऽपहता असुरा इ
त्यादिना तिलान्विकीर्य ॥ आयन्तु न इति जपित्वा ॥ ॐ अद्यामुकगोत्रेत्यादि पूर्ववत् ॥ एता
नि गन्धपुष्पधूपदीपवस्त्राणितुभ्यं स्वधेति यथासंभवं गंधादि दद्यात् ॥ ततः पात्रमालभ्य
पृथिवीतेपात्रमित्यादि जपित्वा ॥ इदं विष्णुरित्यादि नांगुष्ठमन्त्रे संयोज्य ॥ ॐ अद्यामुकगोत्र
पितरमुकशर्मन्निदमन्नं सव्यं जनं सतिलं तुभ्यं स्वधेत्युत्सृजेत् ॥ एवम् पितामहादिभ्यः प्रत्ये
कमुत्सृजेत् ॥ ततो यथाशक्ति पवित्रान्नं जपेत् ॥ ततस्तदन्नं ब्राह्मणाय प्रतिपादयेत् ॥ ब्राह्म

दर्शः

६४

णोपवेशनपक्षे स्वागतप्रश्नाद्यधिकमिति प्रयोगः ॥ अथ भिक्षादानं ॥ भिक्षादानं तु यदैव य
 ति ब्रह्मचारिणो रूपास्थितिस्तदैव कर्तव्यम् ॥ नरसिंहपुराणे ॥ भिक्षां च भिक्षवे दद्यात्परिव्रा
 ड्ब्रह्मचारिणे ॥ कल्पितादन्नादुद्धृत्य सव्यं जनयुतादपि ॥ अकृते वैश्वदेवे तु भिक्षौ च गृह
 मागते ॥ उद्धृत्य वैश्वदेवार्थं भिक्षां दत्त्वा विसर्जयेत् ॥ गौतमः ॥ स्वस्तिवाच्यभिक्षादानम
 पूर्वं ॥ मार्कण्डेयपुराणे ॥ ग्रासप्रमाणाभिक्षास्यादग्रं ग्रासचतुष्टयम् ॥ अग्राच्चतुर्गुणं प्राहु
 र्हेतकारं द्विजोत्तमाः ॥ भोजनं हंतकारं वा अग्रं भिक्षामथापि वा ॥ अदत्त्वा तु न भोक्तव्यं यथा वि
 भवमात्मनः ॥ अग्रं पुष्कलसंज्ञमपि ॥ विष्णुपुराणे ॥ दद्याच्च भिक्षा त्रितयं परिव्राड्ब्रह्मचारि
 णे स्वेच्छया च बुधो दद्याद्विभवे सत्यवारितम् ॥ पाखंडानुपक्रम्य ब्रह्मपुराणे ॥ तेभ्यो देयं
 गृहाद्वहिः ॥ विष्णुः ॥ भिक्षाञ्च भिक्षवे दद्यादर्चितभिक्षादानेन गोप्रदानफलमवाप्नोति ॥
 भिक्षुकाभावे चाग्रं गोभ्यो दद्यात् ॥ अग्नौ वा क्षिपेत् ॥ भुक्तेऽप्यग्ने विद्यमाने भिक्षुकं न प्रत्या
 चक्षति ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ यः पात्रपूरणीं भिक्षां यतिभ्यः संप्रयच्छति ॥ विमुक्तः सर्वपापेभ्यो

आ.

६५

नासौदुर्गतिमाप्नुयात् ॥ यमः ॥ हस्तदत्ताचयाभिक्षाव्यंजनं सलिलानि च ॥ भुक्त्वा त्वशु-
 चितां याति दाता स्वर्गं न गच्छति ॥ देवलः ॥ सायं प्रातर्गृहद्वारं भिक्षार्थं नावघट्टयेत् ॥ भिक्षु-
 कवारणार्थं द्वारं नावरुंध्यादित्यर्थः ॥ अथ गोघ्रासः ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ सौरभेय्यः सर्वहिताः पवि-
 त्राः पुण्यराशयः ॥ प्रतिगृह्णन्तु मे ग्रासं गावस्त्रैलोक्यमातरः ॥ दद्यादनेन मंत्रेण गवां ग्रासं सदै-
 वहि ॥ सदैव हीत्युक्तेर्नित्याधिकारः ॥ भारते ॥ घासमुष्टिं परगवे सान्नं दद्याच्चयः सदा ॥
 अकृत्वा स्वयमाहारं स्वर्गलोकं न गच्छति ॥ अकृत्वा स्वयमाहारमिति श्रवणाद्भोजनात्प्राग्-
 ग्रासदानं न तु तत्र कालनियमः ॥ फलश्रवणाच्चात्र सकामाधिकारोऽपि ॥ भविष्यपुराणे ॥ तृ-
 णोदकेन संयुक्तं प्रदद्याच्च गवाह्निकं ॥ कपिलाशतदानस्य फलं विंद्यान्नसंशयः ॥ पंचभूते-
 शिवे पुण्ये पवित्रे सूर्यसंभवे ॥ प्रतीक्षेमं मया दत्तं सौरभेयिनमोऽस्तुते ॥ गवाह्निकं गवाय द-
 ह्नाभुज्यते पंचभूत इत्यादिना गवाह्निकदानमंत्रः ॥ गोघ्रासदानमंत्रस्तु सौरभेय्य इत्यादिः
 प्रागुक्तः ॥ अथातिथिपूजा ॥ तत्र वसिष्ठः ॥ पितृभ्यो दद्यात्ततोऽतिथीन्पूजयेत् ॥ एवं चात्र

दर्शः

६५

नित्यश्राद्धानंतरमतिथिपूजाविधानात्स्मृत्यंतरेवैश्वदेवानंतरं वैश्वदेवात्प्रागागतो ऽपि ना
 तिथिरित्येव परं ॥ तथा च पराशरशातातपौ ॥ प्रियो वायदिवा द्वेष्ट्यो मूर्खः पण्डित एव वा ॥
 वैश्वदेवे तु संप्राप्ते सो ऽतिथिः स्वर्गसंक्रमः ॥ हारीतः ॥ सर्वा अस्य देवता गृहानभ्यागच्छंति
 यस्यैवं विद्वान्ब्राह्मणो गृहमभ्येतित मनभ्युत्तिष्ठतः प्राणदेवता अपक्रामन्ति ॥ अत्र बृह
 स्पतिः ॥ प्रीतये स्वागतेनाग्निरासनेन शतक्रतुः ॥ पितरः पादशौचेन भोजनेन प्रजापतिः ॥
 शातातपः ॥ भिक्षां वा पुष्कलं वा पिहन्तकारमथापि वा ॥ असंभवे सदा दद्याद्दुदपात्रमथा
 पि वा ॥ पारस्करः ॥ उद्धृत्यान्नं ब्राह्मणायावनेज्य दद्याद्दुदकं तप्त इति ॥ एवं चातिथ्यभावे
 अन्येनापि ब्राह्मणेन मनुष्ययज्ञसिद्धिः ॥ अभ्यागतानुवृत्तौ वसिष्ठः ॥ तं भोजयित्वा पासी
 तततो गच्छन्तमासीमान्तमनुव्रजेदनुज्ञानाद्वा ॥ आपस्तम्बः ॥ यानवन्तमायानाद्यावन्ना
 नुजानीयादितरमप्रतिभायामासीन्मोनिवर्त्तत ॥ इतरं यानशून्यम् ॥ अप्रतिभायामनु
 ज्ञानास्फूर्त्तौ ॥ विष्णुपुराणे ॥ अनिकेता ह्यनाहारा ये च सायंगृहागताः ॥ तेषां गृहस्थः सर्वे

आ.

६६

षांप्रतिष्ठायोनिरेवचं ॥ प्रतिष्ठाआश्रयः ॥ योनिरन्नादिदानेनजीवनहेतुः ॥ तथा ॥ दिवा
 तिथौतुविमुखेगतेयत्पातकनृणाम् ॥ तदेवाष्टगुणंपुंसांसूर्योढेविमुखेगते ॥ सूर्योढःसूर्या
 स्तमयसमयः ॥ विष्णुः ॥ प्रतिश्रयंतथाशय्याम्पादाभ्यङ्गंसर्दीपकम् ॥ प्रत्येकदानेना
 प्रोतिगोप्रदानसमम्फलम् ॥ प्रतिश्रयोवांसगृहम् ॥ मनुः ॥ आसनासनशय्याभिराद्भि
 मूलफलेनवा ॥ नास्यकश्चिद्वसेद्वेदेशक्तितोऽनर्चितोऽतिथिः ॥ आपस्तम्बः ॥ एकरात्रि
 ज्ञेदतिथिंवासयेत्पार्थिवील्लोकानभिजयति ॥ द्वितीयामान्तरिक्षान्तृतीयांदिव्यान्चतु
 र्थीपारवतोलोकानपरिमितिपरिमितान्जयतीतिप्रत्यभिज्ञायते ॥ यमः ॥ नष्टच्छेद्गोत्रञ्च
 रणदेशन्नामकुलंश्रुतम् ॥ अध्वनोऽभ्यागतंविप्रंभोजनेसमुपस्थितम् ॥ चरणंशाखाविशे
 षव्यवस्थितिः ॥ तथा ॥ देशद्गोत्रंकुलंविद्यामन्नार्थेयोनिवेदयेत् ॥ वैवस्वतेषुधर्मेषुवान्ता
 शीसनिगद्यते ॥ तथा ॥ अपिशकंपचानस्यशिलोञ्छेनापिजीवतः ॥ स्वदेशेपरदेशेवाना
 तिथिर्विमनाभवेत् ॥ मनुः ॥ तृणानिभूमिरुदकंवाक्चतुर्थीचसूनृता ॥ एतान्यपिसताङ्गे

दर्शः

६६

हेनोच्छिद्यन्तेकदाचन ॥ तथा ॥ वैश्वदेवेतुनिर्घृतेयद्यन्योऽतिथिराव्रजेत् ॥ तस्याप्यन्नं य
 थाशक्तिप्रदद्यान्नबलिं हरेत् ॥ वैश्वदेवेहोमाद्यर्थपाके वैश्वदेवस्य सिद्धस्येत्यादौ दर्शनात् ॥
 निर्घृते व्यतीते न बलिं हरेत् ॥ अतिथ्यर्थं पुनः पाके केवलबलिहरणनिषेधः ॥ केचिद्वाचक्षते
 वैश्वदेवहोमान्तेऽतिथ्यन्तरोपस्थितौ तस्मै दत्त्वा बलिहरणं न कर्तव्यमित्यर्थः ॥ तदयुक्तम्ब
 लिहरणात् पूर्वमतिथ्यन्नदानेन स्मृत्यन्तरविरोधात् ॥ अन्नाल्पत्वे बलिहरणविरोधेऽप्य
 तिथयेऽन्नदानमित्यपि न व्याख्यानं युक्तम् ॥ न बलिं हरेदित्यविशेषितश्रवणात् ॥ अतएव
 बलिमपि न हरेदिति स्तुतिरिति व्याख्योपेक्ष्या अप्यर्थाध्याहारदोषाच्च ॥ पराशरशातात
 पौ ॥ अचिन्तितमना दूतं देशकाल उपस्थितम् ॥ अतिथिन्तं विजानीयान्नातिथिः पूर्वमाग
 तः ॥ देशः उपस्थितं गृहे विद्याद्धार्याय त्वाग्नयोपिवेति मनुविष्णुशातातपैरुक्तः कालो वैश्व
 देवोत्तरः प्रागुक्तः ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ अध्वनीनोऽतिथिर्ज्ञेयः ॥ गौतमः ॥ असमानग्रामी
 णोऽतिथिरेकरात्रिकः ॥ एकरात्रिकस्तद्विनागतः ॥ पूर्वन्तु द्वितीयदिनादावपि वासनम्फ

आ.

६७

लार्थमुक्तम् ॥ आपस्तम्बः ॥ धर्मपुरस्कारो नान्नप्रयोजकः सोऽतिथिर्भवति ॥ धर्मपुरस्का
 रस्तीर्थयात्रादिप्रवृत्तस्तत्रातिथिरेव सम्बध्यते ॥ अत्र प्रयोजको भोजनार्थमटनशीलः ॥
 ॥ मनुः ॥ ब्राह्मणस्य त्वनतिथिर्गृहे राजन्य उच्यते ॥ वैश्यशूद्रौ सखाचैव ज्ञातयोगुरुरेव च ॥
 यदि त्वतिथिर्धर्मेण क्षत्रियोगृहमात्रजेत् ॥ भुक्तवत्सु तु विप्रेषु कामन्तमपि भोजयेत् ॥ वै
 श्यशूद्रावपि प्राप्ता कुटुम्बेऽतिथिर्धर्मिणौ ॥ भोजयेत्सहभृत्यैस्तावानृशंस्यं प्रयोजनम् ॥
 इतरानपि सख्यादीन्संप्रीत्या गृहमागतान् ॥ प्रकृत्यान्नं यथाशक्ति भोजयेत्सहभार्यया ॥
 कुटुम्बे गृहे ॥ आनृशंस्यं दया ॥ प्रकृत्यपक्वा ॥ सहभार्यया सहितः ॥ बौधायनः ॥ सायं प्रा
 तर्यदन्नं स्यात्तेन वैश्वदेव बलिमुपसंहृत्य ब्राह्मणक्षत्रियविट्शूद्रानभ्यागतान्यथाशक्त्या
 पूजयेत् ॥ यदि बहूनां न शक्नुयात्तदा एकस्मै गुणवते दद्याद्योवा प्रथममागतः स्यात् ॥ गौ
 तमः ॥ ऋत्विक्-श्वशुरपितृव्यमातुलानामुपस्थाने मधुपर्कः संवत्सरे पुनर्यज्ञविवाहयोर्
 वाक् राज्ञश्च श्रोत्रियस्याचार्यस्य अश्रोत्रियस्यासनोदके ॥ तथा ॥ श्रोत्रियस्य पाद्यम

दर्शः

६७

र्घमन्नविशेषांश्चप्रकारयेत्॥नित्यंवासत्कारविशिष्टंमध्यतोन्नदानमवैधेसाधुवृत्तौ विपरी
 तेतृणोदकभूमिस्वागतमन्नतः पूजाऽनत्यासश्च ॥ श्रोत्रियो वेदानामेकैकांशाखामधीत्य
 श्रोत्रियोभवतीत्यापस्तम्बोक्तेः ॥ नित्यंयादृशमहरहर्गृहेपच्यते ॥ मध्यतोमध्यविधादरे
 ण ॥ अवैधेमूर्खेविपरीतेऽसाधुवृत्तेअनत्यासोऽनतिक्रमः ॥ आपस्तम्बः ॥ ब्राह्मणायान
 धीयमानायासनमन्नमुदकमितिदेयंनप्रत्युपतिष्ठेताऽभिवादनायोत्तिष्ठेत् ॥ अभिवाद्यश्चे
 त्॥ राजन्यवैश्यौचशूद्रमभ्यागतङ्कर्मसुनियुंज्यात् ॥ अथास्मैदद्यात् ॥ राजन्यवैश्यौचे
 तिनप्रत्युत्तिष्ठेतेत्यनुषङ्गः ॥ तथा ॥ सर्वान्वैश्वदेवभागिनःकुर्वीत श्वचाण्डालेभ्योवाना
 नर्हञ्चोदद्यादित्येके ॥ नानर्हञ्चइतिनिषेधात्तेभ्योदानमनावश्यकम् ॥ अपिकीटपतङ्गा
 नांशुनाञ्चाण्डालयोनिनाम् ॥ दत्त्वात्रलोकमाप्नोतिप्राजापत्यंसमाःशतमितिनन्दिपुरा
 णात् ॥ ॥ फलार्थत्वस्यैवावगमात् ॥ जाबालिः ॥ अस्नाताशीमलंभुंक्तेअजपीपूयशोणि
 तम् ॥ अहुत्वातुकृमिभुंक्तेअदत्त्वाविड्विभोजनम् ॥ अद्यंसकेवलंभुंक्तेयःपचत्यात्मकार

आ.

६८

णात् ॥ इन्द्रियप्रीतिजनकं वृथापाकं विवर्जयेत् ॥ शङ्खलिखितौ ॥ न भोजनार्थी पाकशालाम्प्रविशेत् ॥ नन्दिपुराणे ॥ यतेत ब्राह्मणं पूर्वभोक्तुमन्नं सदा गृही ॥ देवलः ॥ नाचृतं भोजयेद्विप्रं स्वगृहे सति सर्पिषि ॥ परत्र निरयं घोरं गृहस्थः प्रतिपद्यते ॥ मिष्टमन्नं स्वयं भुक्त्वा पश्चात्कदशनं लघु ॥ ब्राह्मणं भोजयेन्मूर्खो निरये चिरमाविशेत् ॥ वसिष्ठः ॥ महयेच्च यथाशक्तिसर्वदा सर्वभूतानि ॥ गृहस्थ एव यजते गृहस्थस्तप्यते तपः ॥ चतुर्णामाश्रमाणान्तु गृहस्थस्तु विशिष्यते ॥ महयेत्पूजयेत् ॥ पैठीनसिः ॥ चत्वारो ह्यश्रमाः ब्रह्मचारी गृहस्थो वानप्रस्थो भिक्षुश्चेति सर्वे गृहस्थमूलास्तदुपजीविनः इति ॥ गृहस्थमूला गृहस्थस्यैव पूज्योपादानाधिकारित्वात् ॥ दक्षः ॥ देवैश्चैव मनुष्यैश्च तिर्यग्भिश्चोपजीव्यते ॥ गृहस्थः प्रत्यहं यस्मात्तस्माज्ज्येष्ठो गृहाश्रमी ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ बालस्ववासिनी वृद्धगर्भिण्यातुरकन्यकाः ॥ सम्भोज्यातिथिभृत्यांश्च दम्पत्योः शेषभोजनम् ॥ दक्षः ॥ पञ्चमे च तथा भागे संविभागो यथार्हतः ॥ देवपितृमनुष्याणां कीटानाञ्चोपदिश्यते ॥ संविभागन्त

दर्शः

६८

थाकृत्वागृहस्थःशेषभुग्भवेत् ॥ संविभागोविभज्यप्रतिपादनम् ॥ अथभोजनविधिः ॥
 ॥ तत्रबौधायनः ॥ सुप्रक्षालितपाणिपादोऽपआचम्यशुचौसंवृतेदेशेअन्नमुपसंगृह्य
 कामक्रोधलोभमोहानपहत्यसर्वाभिरंगुलीभिःशब्दमकुर्वन्प्राश्नीयात् ॥ ब्रह्मपुराणे॥
 आसनस्थस्तुयोदपात्पंक्तिमध्यउपस्पृशेत् ॥ ससर्वेषान्तुयत्पापंतदृण्हातिनराधमः ॥
 तस्माद्वहिरुपस्पृश्यआचान्तःप्रविशेद्गृहम् ॥ तथा ॥ पात्रेष्वर्थानुरूपेषुपुत्रभृत्यानुजैःस
 ह ॥ भूम्यांपात्रंप्रतिष्ठाप्यमौनेनान्नन्तुभक्षयेत् ॥ पवित्रपाणिःपुण्यञ्चलभेत्तत्राघमर्ष
 णम् ॥ अघमर्षणजन्यपुण्यमितिसामानाधिकरण्यम् ॥ लभेज्जपेदित्येके ॥ तन्मतेनाघ
 मर्षणमुर्यमेव ॥ विष्णुराणे ॥ विशुद्धवदनःप्रीतोभुंजीतनविदिङ्मुखः॥विदिङ्मुखः॥
 आग्नेयीनैर्ऋतीवायव्यैशान्यभिमुखः ॥ हारीतः ॥ नोदङ्मुखोनाधिशयनेआसनेअ
 श्नीयात् ॥ अधिउपरि ॥ शयनेशय्यायाम् ॥ आसनेपीठादौ ॥ अन्नंकृत्वेतिशेषः ॥ वा
 मनपुराणे ॥ भुंजीतनोदङ्ग्नचदक्षिणामुखोनचप्रतीचीमभिभोजनीयम् ॥ एतेउद

आ.
६९

गदक्षिणाप्रत्यङ्मुखनिषेधानिष्कामस्य ॥ तथाचमनुः ॥ आयुष्यंप्राङ्मुखोभुंक्तेयश
स्यन्दक्षिणामुखः ॥ श्रियम्प्रत्यङ्मुखोभुंक्तऋतम्भुंक्तउदङ्मुखः ॥ श्रियमृतमित्युभय
त्रकामयमानइतिशेषः ॥ ऋतंसत्यंयज्ञंवा ॥ दक्षिणामुखभोजनम्प्रमीतमातृविषयम्
॥ तथाचापस्तम्बः ॥ नदक्षिणामुखोभुंजीतअनायुषत्वेवैमुख्यस्यभोजनम्मातुरित्युप
दिशन्ति ॥ प्राङ्मुखोऽन्नानिभुंजीतपञ्चाद्रौवाग्यतः शुचिः ॥ आर्द्रपादस्तुभुंजानःशतं
वर्षाणिजीवति ॥ पंचार्द्रःपादद्वये करद्वयेमुखेच ॥ पुनरार्द्रपादोपादानंफलार्थं ॥ शङ्खः ॥ च
तुष्कोणंद्विजाग्रस्यत्रिकोणंक्षत्रियस्यतु ॥ मंडलाकृतिवैश्यस्यशूद्रस्याभ्युक्षणंस्मृतं ॥ ब्र
ह्मपुराणे ॥ चतुरस्रंत्रिकोणंचमंडलंचार्द्धचंद्रकं ॥ कर्तव्यमानुपूर्व्येणब्राह्मणादिषुमंडलं ॥ ब्र
ह्मरुद्रेन्द्रचंद्रार्कवसवोमंडलांतरात् ॥ निवेदितंनरैरन्नंयस्माद्बृहन्तिनान्यथा ॥ एवंचब्रह्मादी
नांभोजनकालेबलिर्देयः ॥ मंडलार्थंवादमात्रमेतदितिचेत् न तस्यापिसालंबनत्वात् ॥ अ
सताप्यर्थेनस्तुतिरितिचेन्न ॥ असंभवेहितथास्यात् ॥ नचैवंवाक्यभेदःसूक्तवाक्यादवि

दर्शः

६९

कल्प्यत्वात् ॥ विष्णुपुराणे ॥ प्रशस्तरत्नपाणिस्तुभुंजीतप्रयतोगृही ॥ प्रशस्तरत्नंगा
 रुडादि ॥ मनुः ॥ पूजयेदशनं नित्यमद्याच्चैतदकुत्सयन् ॥ दृष्ट्वा हृष्येत्प्रसीदेच्च प्रतिनंदेच्च स
 र्व्वदा ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ वामेन पाणिना पात्रं गृहीत्वा भुविसंस्थितम् ॥ तेजोऽसीति जपन्नं
 प्रणमेदमृतं च तत् ॥ विष्णुपुराणे ॥ अन्नं प्रशस्तं पथ्यं च प्रोक्षितं प्रोक्षणोदकैः ॥ ब्रह्मपुरा
 णे ॥ अपोशानं च गृहीत्वा त्सर्वतीर्थं मयं च यत् ॥ अमृतोपस्तरणमसीति विष्णोरन्नमयस्य
 च ॥ असीत्यनंतरं स्वाहाकारं कुर्वीति ॥ हस्तेन लंघयेन्नान्नं सोदकेन कदाचन ॥ तथा ॥ प्रा
 णेभ्यस्त्वथ पंचभ्यः स्वाहा प्रणवसंयुताः ॥ पंचाहुतीः प्रजुहुयात्प्रलयाग्निनिभेष्विति ॥
 प्राणाः प्राणापानव्यानसमानोदाना अत्रैव क्रमोक्ताः ॥ स्वाहा प्रणवसंयुताः स्वाहान्ताः प्र
 णवाद्याः ॐ प्राणाय स्वाहा ॐ अपानाय स्वाहा ॐ व्यानाय स्वाहा ॐ समानाय स्वा
 हा ॐ उदानाय स्वाहा इत्येवं रूपाः प्रलयाग्निनिभेष्विति ध्येयत्वार्थम् ॥ याज्ञवल्क्यः ॥
 प्राणो व्यानस्तथापानः समानोदान एव च ॥ ॐ कारपूर्वैः स्वाहांतैः पंचदद्यात्तथाहुतीः ॥

आ.

७०

विष्णुपुराणे॥ पंचग्रासान्महामौनंप्राणाद्याप्यायनायतत् ॥ महामौनमितिसर्वथाध्वनि
 निवृत्तिरभिहिता॥ प्राणापानसमानानामुदानव्यानयोस्तदाक्रमान्तरेणोक्ताः॥ एताश्चा
 हुतयोनदंतेनभेद्याः॥ प्राणायस्वाहेत्येकयाहुत्यासर्वान्प्राणान्प्रीणातीतिसमस्तान्निगिरे
 दितिहारीताभिधानात् अंगुष्ठानामिकामात्रग्राह्याअन्नेताआहुतयइतिहारीतव्याख्या
 तारः ॥ सर्वांगुलीभिरश्रीयादितिसामान्यविधेस्तुपंचग्रासस्यापितथैवक्षुद्रताचग्रासानां
 गिलनसामर्थ्याल्लभ्यते ॥ विष्णुपुराणे ॥ प्रज्ञाढ्योब्रह्मचारीस्यात्पक्वान्नैर्वर्द्धतेचसः ॥ प्रा
 णाग्निहोत्रविद्विप्रोदाताचरुयात्समृद्धिमान् ॥ भोजनविद्यनन्तरं बौधायनः ॥ सएवमेवा
 हरहःसायंप्रातर्जुहुयादितिप्राणाहुत्यभिप्रायम् ॥ तथा गृहस्थोब्रह्मचारीवायोऽनश्रंश्च
 तपश्चरेत् ॥ प्राणाग्निहोत्रलोपेनअवकीर्णीभवेत्तुसः अन्यत्रप्रायश्चित्तात् ॥ प्रायश्चि
 तेतदेवविधानम् ॥ प्राणाग्निहोत्रमंत्रांस्तुनिरुद्धोभोजनेजपेत् ॥ त्रेताग्निहोत्रमंत्रान्वैद्रव्या
 लाभेयथाजपेत् ॥ गृहस्थोत्राहिताग्निः ॥ अनङ्गान्ब्रह्मचारीचआहिताग्निश्चतेत्रयः ॥ अ

दर्शः

७०

श्रंत एव सिध्यंति नैषां सिद्धिर न श्रतामित्यापस्तम्बवचनात् ॥ प्राणाग्निहोत्रं प्राणाहुतिः ॥
 त्रेतागार्हपत्याहवनीयदक्षिणाग्निरूपमग्नित्रयम् ॥ द्रव्यालाभेऽग्निहोत्रविहितद्रव्याला
 भे ॥ मनुः ॥ सायंप्रातर्द्विजातीनामशनं देवनिर्मितम् ॥ नांतराभोजनं कुर्यादग्निहोत्रसमो
 विधिः ॥ अन्तराभोजननिषेधो मूलफलादन्यत्र ॥ तथाचापस्तम्बः ॥ दिवाचनभुंजीतान्य
 त्रफलमूलेभ्य इति चकारः पुनरर्थे ॥ छन्दोगपरिशिष्टे ॥ ऋषिभिर्द्विरशनमुक्तं विप्राणाम
 प्रवासिनाम् ॥ सततं नित्यमहनि च तथा तमस्विन्यां सार्द्धं प्रहरयामान्तः ॥ अहनीति सति
 संभवे पंचमभागपरंदक्षदर्शनात् ॥ तपस्विन्यां रात्रौ सार्द्धं प्रहरयामांतः ॥ अर्द्धप्रहरसहि
 तप्रथमप्रहरे ॥ एवं च मन्वादावपिसायंप्रातश्चैतदनुसाराद्व्याख्येयम् ॥ अत्रहारीतः ॥ न
 कार्णाय सेनमृत्पात्रेन भिन्नेनावकीर्णं ॥ कर्णाय सेलोहपात्रे भिन्ने स्फुटिते अवकीर्णेशूद्र
 भोजनादिनापवित्रे ॥ मनुः ॥ न भिन्नभांडे भुंजीत न भावप्रतिदूषिते ॥ पैठीनसिः ॥ ताम्रर
 जतसुवर्णशंखमुक्ताफलं भिन्नमिति न दोषः ॥ अत्र विष्णुपुराणे ॥ नासंदी स्थिते पात्रे ॥ आसं

आ.

७१

दीवेत्रादिनिर्मितमुच्चमासनम् ॥ अत्रविष्णुः ॥ नभुविपाणौलवणम् ॥ वसिष्ठः ॥ भार्य
 यासहनाश्रीयादवीर्यवदपत्यंभवतीतिवाजसनेयिकेविज्ञायते ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ ब्राह्मण्या
 भार्ययासार्द्धं कचिद्भुंजीतचाध्वनि ॥ असवर्णस्त्रियासार्द्धं भुक्त्वापततितक्षणात् ॥ ब्राह्मणी
 पदंसवर्णोपलक्षणं ॥ अपस्तम्बः ॥ ननाविभुंजीत तथाप्रासादेकृतभूमौभुंजीत ॥ प्रासादेदा
 रुबद्धतलइत्याहुः कृतभूमौमृदादिप्रक्षेपेणसंपादितभूमौनाविप्रासादेच ॥ हारीतः ॥ न
 क्रुद्धोनान्यमनानाभिभाषमाणोऽश्रीयान्नशिशून्निर्भर्त्सयन्नाप्रदायप्रेक्ष्यमाणेभ्यः ॥
 यमः ॥ अश्नातियोभृत्यजनस्यमध्येमिष्टान्नमेकोरसगृध्रबुद्धिः ॥ दीनैः कटाक्षैरभिवीक्ष्य
 माणोव्यक्तंविषंहालहलंचभुंक्ते ॥ देवलः ॥ एकवस्त्रोनभुंजीतकपाटमपिधायच ॥ कपा
 टमपिधायद्वारमावृत्य ॥ स्वग्रामेग्रामतोवापिसन्निकृष्टेमृतेसति ॥ नभुंजीताशनंधीमान्
 धर्म्यवैशोककारणात् ॥ गौतमः ॥ नभक्ष्यानुत्संगेभक्षयेत् नवारात्रौप्रेष्याहतंदास्याहतं
 दुग्धादि ॥ शंखः ॥ नानियुक्तोऽग्रासनंगच्छेत् नअग्रासनस्थःप्रथममश्रीयात् ॥ नाधि

दर्शः

७१

कंदद्यात् नप्रतिगृहीयात् मनुः ॥ नभुंजीतोद्धृतस्नेहं नातिसौहित्यमाचरेत् ॥ नातिप्रगेना
 तिसायंनसायंप्रातराशितः ॥ अतिप्रगेसूर्योदयसन्निधौ अतिसायंमहानिशायां ॥ नसा
 यमित्यादिप्रातर्भोजनेनैवतृप्तः सायंपुनर्भोजनं न कुर्यादित्यर्थः ॥ बृहस्पतिः ॥ नस्पृशे
 द्वामहस्तेन भुंजानोऽन्नं कदाचन ॥ नपादौ न शिरो बस्तिनपदाभाजनं स्पृशेत् बस्तिर्ना
 भेरधोदेशः ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ नभार्यादर्शनेऽशनीयान्नैकवासानसंस्थितः ॥ भार्यादर्शने
 भार्ययादृश्यमानः पश्यन्नितिकेचित् ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ अप्येकपंक्त्यानां श्रीयत्संबंधि
 स्वजनैः सह ॥ कोहिजानाति किंकस्य प्रच्छन्नं पातकं भवेत् ॥ भस्मस्तं भजलद्वारमार्गैः
 पंक्तिं च भेदयेत् ॥ कोहिजानातीत्यादिना पातकसंदेहे एकपंक्त्यां न भोक्तव्यमित्युक्तम् ॥
 निर्दोषत्वे तु निश्चिते भोक्तव्यमेव ॥ भस्मस्तं भादिना च पंक्तिभेदाभिधाने पातकिनापि सह
 एकपंक्त्यां भोजने दोषो नास्तीत्यर्थः ॥ महाभारते ॥ पानीयं पायसं सर्पिर्मधुयुक्तं मधून्य
 पि ॥ निरस्य शेषमेतेषां न प्रदेयंतु कस्यचित् ॥ निरस्यत्यक्त्वातेन यदि दैवाच्छेषमनुतिष्ठ

आ.
७२

तितदानदेयमित्यर्थः ॥ निरस्यमिति पाठेतु शेषं न धार्यमित्यर्थः ॥ तदाह ब्रह्मपुराणे ॥ तिलकलकंदधिक्षीरजलक्षौद्रघृतानि च ॥ न त्यजेदधर्धजग्धानि सकृंश्चाथ कदाचन ॥ क्षौद्रं मधु
अधर्धजग्धानि अधर्धभुक्तानि ॥ विष्णुः ॥ न गोब्राह्मणो परागे चाश्रीयात् न राजव्यसने प्रवासितश्चाग्निहोत्री यदाग्निहोत्रं हुतं मन्यते तदाश्रीयात् यदा कृतं मन्यते वैश्वदेवमपि पर्वणि
च यदा पर्वकृतं मन्यते ॥ उपरागे अत्यंतपीडायां ॥ तथाननश्चोत्कटो न च भिन्नासनगतः ॥ उत्कटासनगतः ॥ तथा नाकाशे ॥ आकाशोऽत्र हिंदोलादिरिति हलायुधनिबन्धः ॥ तथा
न बहूनां प्रेक्ष्यमाणानां नैकस्मिन् बहवस्तथा शून्यालये वन्निगृहे देवागारे कथंचन ॥ तथा ॥
शयानः प्रौढपादस्तुकृत्वा चैवावसक्ति काम् ॥ तथा पिबेन्नांजलिना तोयं ॥ तथा न भावदुष्टमश्रीयात् ॥ भावदुष्टं यत्र मनः प्रसादो न भवति ॥ तथा ॥ नैको भिष्टं नोद्धृतस्नेहं न दि
वाधानानरात्रौ तिलसंवर्द्धनकोविदारवटपिप्पलशणशाकं दधिसक्तून् ॥ दधिसक्तून् इत्यत्रापिरात्रावित्यर्थः यमः खट्वारूढो न भुंजीत न चोत्तानः कदाचन ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ यस्तु पा

दर्शः

७२

णितलेभुंकेयस्तुफूत्कारसंयुतं ॥ प्रसृतांगुलिभिर्यश्नतस्यगोमांसवच्चतत् ॥ नाजीर्णेभो
 जनंकुर्यात्साम्बुर्नातिबुभुक्षितः ॥ हस्त्यश्वरथयानोष्ट्राप्रासादस्थोनभक्षयेत् ॥ श्मशा
 नाभ्यंतरगतोदेवालयगतोपिवा ॥ शयनस्थोनभुंजीतनपाणिस्थंनचासने ॥ नसंध्योस्तु
 मध्यान्हेनार्द्धरात्रेकदाचन ॥ नार्द्रवासानार्द्रशिरानचायज्ञोपवीतवान् ॥ नप्रसारितपा
 दस्तुपादारोपितपाणिमान् ॥ नावसक्थिकसंस्थश्चनचपर्यङ्कमास्थितः ॥ नवेष्टितशिरा
 श्यापिनासन्दीकृतभाजनः ॥ नैकवस्त्रौदुष्टमध्येसोपानत्कःसपादुकः ॥ नचर्मोपरिसं
 स्थश्चचर्मवेष्टितपार्श्ववान् ॥ अन्नस्थजन्मकालुष्यदुःपक्तिश्चनकुत्सयेत् ॥ ग्रासशेषंन
 चाश्नीयात्पीतशेषमपिबेन्नतु ॥ शाकमूलफलेक्ष्वादिदन्तच्छेदैर्नभक्षयेत् ॥ सञ्चयेन्नान्नम
 न्नेनविक्षिप्तंपात्रसंस्थितम् ॥ बहूनाम्भुंजतांमध्येनचाश्नीयात्त्वरान्वितः ॥ वृथानविकिरे
 दन्नंनोच्छिष्टः कुत्रचिद्व्रजेत् ॥ नस्पृशेत्स्वशैरोविप्रः स्वोच्छिष्टेनैवपाणिना ॥ प्रसृतांगु
 लिभिर्विस्तृतांगुलिभिः ॥ यानमुपात्तहस्त्यादिव्यतिरिक्तंदोलादि ॥ अर्द्धरात्रे रात्र्यादा

आ.

७३

वन्तेचसार्द्धैकप्रहरंविहायमध्यरात्रेमहानिशाभोजने ॥ चर्मवेष्टितपार्श्ववान् सन्नाहादिवे
 ष्टितगात्रः ॥ जन्मनिन्दितदेशाद्युत्पत्तिःकालुष्यंमलिनत्वं दुष्पक्तिंदुष्टपाकम् ॥ दन्तच्छे
 दैर्दंतैश्छित्त्वाछित्त्वा ॥ मुखप्रविष्टेतुदन्तव्यापारोऽनदुष्टः ॥ सञ्चयेदित्यादिविस्तृतमोदना
 दिअपूपादिनानराशीकुर्यात् ॥ मार्कण्डेयपुराणे ॥ उपघाताद्वेदोषंनान्नस्योदीरयेद्बुधः ॥
 उपघातोऽशौचम् ॥ अङ्गिराः ॥ उपनीतंयदाचान्नंभोजनेसमुपस्थितम् ॥ आपीतरसमु
 च्छिष्टंनदद्यान्नैवभोजयेत् ॥ उपनीतमन्यस्मैइतिशेषः ॥ शङ्खलिखितौ ॥ नतिष्ठंश्चखादेन्नच
 हसन्नजल्पन्नावलोकयन् ॥ इतस्ततइतिशेषः ॥ देवलः ॥ नभुंजीताघृतंनित्यंगृहस्थोभोजन
 द्वयम् ॥ पवित्रमथहृद्यञ्चसर्पिराहुरघापहम् ॥ विष्णुः ॥ नोच्छिष्टोघृतमादद्यान्नचन्द्रार्क
 तारकानिरीक्षेतनमूर्धानंस्पृशेन्नब्रह्मकीर्तयेत् ॥ तथा ॥ ननिःशेषंभुञ्ज्यात् ॥ अन्यत्रद
 धिमधुसर्पिः पयःसक्तुपलतिलोदकेभ्यः ॥ बौधायनः ॥ सर्वभक्ष्यापूपकन्दमूलमांसानि
 दन्तैर्नावद्येत ॥ भक्ष्यत्वेनैवप्राप्तावपूपादीनाम्पृथगुपादानंदोषाधिक्यार्थम् ॥ लघुहा

दशः

७३

रीतः ॥ पृथक्पानं पुनर्दानं सामिषं पयसानि शि ॥ दन्तच्छेदनमुष्णञ्च सप्तसकुषुवर्जयेत् ॥
 ॥ आपस्तम्बः ॥ सोत्तराच्छादनञ्चैव यज्ञोपवीतीभुंजीत कृत्स्नं ग्रासं ग्रसेत्सांगुष्ठं मुखश
 ब्दं कुर्यान्नपाणिमवधुनुयात् ॥ एवञ्चात्र गृहीतग्रासकत्स्नग्रसनविधानाद्वासशेषं न चा
 श्रीयदिति पात्रस्थशेषपरम् ॥ नपिण्डशेषम्पात्र्यामुत्सृजेदिति च बौधायनेनोक्तम् ॥
 ग्रसितुं गृहीतस्य दैवाच्छेषस्थितौ ॥ विष्णुपुराणे ॥ अश्रीयत्तन्मना भूत्वा पूर्वन्तु मधुरं रस
 म् ॥ लवणाम्लौतथामभ्येकटुतिक्तादिकांस्ततः ॥ प्राग्द्रवम्पुरुषोऽश्रीयान्मध्ये च कठिना
 शनः ॥ पुनरंते द्रवाशी च बलारोग्येन मुञ्चति ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ कुर्यात्क्षीरांतमाहारं न च पश्चात्पि
 वेदधि ॥ जठरं पूरयेद्दध्मन्नैर्भागं जलेन च ॥ वायोः संचरणार्थाय चतुर्थमवक्षेपयेत् ॥ अ
 धिअधिकं ॥ दधीति पाठो विरुद्धः ॥ शातातपः ॥ विद्यमानेन हस्तेन ब्राह्मणो ज्ञानदुर्बलः ॥
 तोयं पिबति वक्त्रेण श्वासो जायेत नान्यथा ॥ उद्धृत्य वामहस्तेन यस्तोयं पिबति द्विजः ॥ सुरा
 पानेन तत्तुल्यं मनुराह प्रजापतिः ॥ उद्धृत्य वामहस्तेन गृहीत्यर्थः ॥ हस्तं प्रक्षाल्य गंडूषं यः पि

आ.

७४

वेदविचक्षणः ॥ सदेवांश्चपितृंश्चैव आत्मानं चैव घातयेत् ॥ बौधायनः ॥ भुंजानेषु तु विप्रेषु
 यस्तु पात्रं परित्यजेत् ॥ भोजने विघ्नकर्ता सौ ब्रह्महासतथोच्यते ॥ पात्रत्यागो देशान्तरा
 गमनात् ॥ न त्वेतद्वलाद्भोजनकाले पात्रधारणाक्षेपः ॥ अथवानापजहीतापजहीतवेत्या
 पस्तम्बेन पात्रधारणाधारणयोर्विकल्पविधानाद्यदा पात्रधारणपूर्वकं भोजनमारब्धं त
 दैवबोध्यम् ॥ वृद्धशातातपौ ॥ दधिक्षीरघृतैर्भुक्त्वा प्रभूतैर्व्यजनैस्तथा ॥ उष्णोदकैर्धान्य
 चूर्णैः करौडमश्रूणि शोधयेत् ॥ देवलः ॥ भुक्त्वा चामेद्यथोक्तेन विधानेन समाहितः ॥ शोध
 येन्मुखहस्तौ च मृद्धिः संघर्षणैरपि ॥ आचमनमुखादिशोधनयोरर्थात्पाठक्रमबाधः ॥
 बौधायनः ॥ नातिसुहितोऽमृतापिधानमसीत्युपरिष्ठादपः पीत्वा आचान्तः पुनराचम्य
 दक्षिणपादांगुष्ठे पाणिनिः स्त्रावयेत् ॥ अंगुष्ठमात्रः पुरुषो ह्यंगुष्ठञ्च समाश्रितः ॥ ईशः सर्व
 स्य जगतः प्रभुः प्रीणाति विश्वभुगिति ॥ सुहितस्तृप्तः ॥ हस्तद्वयेनावने जनं ब्रह्मपुराणा
 न्मतान्तरम् ॥ तथा ॥ मांसमत्स्यतिलमधुसंसृष्टम् प्राश्याप उपस्पृश्याग्निमभिस्पृशेत् ॥

दर्शः

७४

॥ ब्रह्मपुराणे ॥ सम्मार्ज्यबाहूजानूचगोप्रदानफलं लभेत् ॥ भुक्त्वा चैव प्रतिष्ठे तनचाप्या
 द्वेण पाणिना ॥ आचान्तोप्यशुचिस्तावद्यावत्पात्रमनुद्धृतम् ॥ उद्धृतेऽप्यशुचिस्तावद्याव
 न्नोन्मृज्यते मही ॥ दक्षः ॥ भुक्त्वा च सुखमास्थाय तदन्नं परिणामयेत् ॥ इति हासपुराणाद्यैः
 षष्ठसप्तमकौनयेत् ॥ अष्टमेलोकयात्रा च बहिः सन्ध्याततः पुनः ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ उपा
 स्य पश्चिमां सन्ध्यां हुत्वाग्नींस्तानुपास्य च ॥ भृत्यैः परिवृतो भुक्तानाति तृप्तोऽथ संविशेत् ॥
 ॥ दक्षः ॥ प्रदोषपश्चिमौ यामौ वेदाभ्यासेन तौ नयेत् ॥ यामद्वयेशयानश्च ब्रह्मभूयाय कल्प
 ते ॥ ध्रुवम् प्रकृत्य ब्रह्मपुराणे ॥ यदह्ना कुरुते पापं दृष्ट्वा तं निशि मुच्यते ॥ यावत्त्यश्चेहताराश्च
 शिशुमाराश्चितादिवि ॥ तावन्त्येव तु वर्षाणि जीवत्यभ्यधिकानितु ॥ अभ्यधिकानि शतात् ॥
 अथ शयनविधिः ॥ तत्र विष्णुपुराणे ॥ कृतपादादिशौचस्तु भुक्त्वा सायंततो गृही ॥ गच्छेद
 स्फुटितां शय्यामपि दारुमयीं नृपः ॥ नाविशालां न वा भग्नां न समामलिनां न च ॥ न च जंतु
 मयीं शय्यां त्वधितिष्ठेदनास्तृताम् ॥ प्राच्यां दिशिशिरः शस्तं याम्यायामथ वानृप ॥ स

आ.

७५

दैवस्वपतः पुंसो विपरीतं तुरोगदम् ॥ नन्दिपुराणे ॥ नमो नन्दीश्वरायेति यः प्रोक्त्वा सुप्य
 तेनरः ॥ तस्य कूष्माण्डराजेभ्यो न भविष्यति वैभयम् ॥ अत्र हारीतः ॥ नाश्मपीठोपधाने
 नतिर्यग्गुदकप्रत्यक्शिराः न नग्नाशुचिर्न चासने नोच्छिष्टो न प्रगे ॥ प्रगे प्रातः काले ॥
 अत्र शङ्खलिखितौ ॥ न विशीर्णायाम्बुद्वयां नान्यवर्णोपसेवितायामनभ्युक्ष्य न भूतयक्षग्रहा
 यतनेषु ॥ नश्मशानवल्मीकमहावृक्षच्छायासु न पर्वनभस्युत्सवे वा ॥ पर्वत्रात्र प्रतिपत्पञ्च
 दश्योः संधिः ॥ उशनाः ॥ न तैलेनाभ्यक्तशिराः स्वपेत् ॥ पैठीनसिः ॥ नादीक्षितः कृष्णचर्मणि
 सुप्यात् ॥ विष्णुः ॥ नार्द्रपादः सुप्यात् नोत्तरापराशिराः न नग्नाशुचिर्न चासने नोच्छिष्टो न प्रगे
 लाशेशयने न पंचदारुकृते न गजभग्नकृतौ न भिन्ने नाग्निप्लुष्टे न घटसिक्तद्रुमजे नश्मशा
 ने न शून्यालये ॥ न देवतायतनेषु न च जलमध्ये न धान्यगोगुरुहुताशनसुराणामुपरि नो
 च्छिष्टो न दिवा स्वपेन्न संध्यायां न भस्मनि देशे च नाशुचौ नार्हितः पर्वतमस्तके ॥ अनुवंशं
 गृहमूर्धन्यकृतकाष्ठदैर्घ्यानुगतः ॥ अथ दारोपगमः ॥ तत्रापस्तंबः सदानिशायां दारान्

दर्शः

७५

प्रत्यलंकुर्वीत ॥ विष्णुपुराणे ॥ स्नातः सुगंधिधृक् प्रीतो नाध्मातः क्षुधितोऽपि वा ॥ सका
 मः सानुरागश्च व्यवायं पुरुषो ब्रजेत् ॥ व्यवायो मैथुनम् ॥ बृहस्पतिः ॥ ऋतुकालाभिगमनं
 कुर्यात्पर्वाणि वर्जयेत् ॥ स्त्रियाः शुक्रेऽधिके स्त्री स्यात्पुमान्पुंसोऽधिके भवेत् ॥ तस्माच्छुक्रवि
 वृद्धयर्थं वृष्यं स्निग्धं च भक्षयेत् ॥ लेह्याहारां स्त्रियं कुर्यादेवं संजनयेत्सुतम् ॥ ऋतुकाला
 भिगमनं पुंसाकार्यं प्रयत्नतः ॥ सदैव वापर्ववर्जं स्त्रीणामपि मतं हितम् ॥ पराशरः ॥ ऋतु
 स्नातांतु यो भार्या सन्निधौ नोपगच्छति ॥ स गच्छेन्नरकं घोरं ब्रह्महेति तथोच्यते ॥ यमः ॥ ऋ
 तुस्नातांतु यो भार्या सन्निधौ नोपगच्छति ॥ घोरायां ब्रह्महत्यायां पच्यते नात्र संशयः ॥ भार्या
 मृतुमुखेयस्तु सन्निधौ नोपगच्छति ॥ पितरस्तस्य तं मासं तस्मिन् रेतसि शेरते ॥ देवलः ॥ य
 स्तुदारानृतुस्नातान् स्वस्थः सन्नोपसर्पति ॥ भ्रूणहत्यामवाप्नोति गर्भं प्राप्य विनाश्य सः ॥
 स्वस्थो रोगादिरहितः ॥ बौधायनः ॥ त्रीणि वर्षाण्यृतुमती यो भार्या नोपगच्छति ॥ स तुल्यं
 ब्रह्महत्यायादोषमृच्छत्यसंशयम् ॥ ऋतौ नोपैति यो भार्या मृतौ यश्च गच्छति ॥ तुल्यमाहु

आ.

७६

स्तयोर्दोषमयो नौयश्चसिञ्चति ॥ अथमनुः ॥ नोपगच्छेत्प्रमतोपिस्त्रियमार्त्तवदर्शने ॥ स
मानशयनेनैव न शयीत तया सह ॥ रजसाभिष्णुतां नारीं न रस्याभ्युपगच्छतः ॥ प्रज्ञाय शोब
लं वीर्यं विनाशमुपगच्छति ॥ नानास्मृतिसंवादाद्वतुकालगमन उभयनियमः ॥ ऋतौ ग
च्छेदेव ऋतावेव गच्छेदिति च ॥ सदैवेति अनृतावपीत्यर्थः ॥ पर्ववर्जमिति पर्वपदं निषिद्धका
लोपलक्षणम् ॥ स्त्रीणामभिमतं हितदिति हेतुनिर्देशात् ॥ स्त्रियाः सकामत्वेन रक्षणार्थमनृता
वपि गमनम् ॥ नोचैदृतावेवेति व्यवस्थितविकल्पः ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ स्वस्थ इन्दौ सकृत्पुत्रं
लक्षण्यं जनयेत्पुमान् ॥ तथा ॥ षोडशर्तुनिशाः स्त्रीणाम् ॥ तत्र मनुः ॥ तासामाद्याश्च तस्त्र
स्तुनिदितैकादशी च या ॥ त्रयोदशी च शेषास्तु प्रशस्ता दशरात्रयः ॥ युग्मासु पुत्रा जायंते
स्त्रियोऽयुग्मासुरात्रिषु ॥ आपस्तम्बः ॥ स्त्रीवाससैव सन्निपातः स्यात् यावत्सन्निपातं च
वै सह शय्यां भित्त्वा ततो नाना उदकोपस्पर्शनमपि वालेपान् प्रक्षाल्या च म्यप्रोक्षणमंगा
नाम् ॥ स्त्रीवासः स्त्रीसंभोगार्थं वासः ॥ सन्निपातोऽभिगमः नानाभिन्नाशय्येत्यन्वयः उद

दर्शः

७६

कोपस्पर्शनं स्नानम् ॥ एतच्च ऋतुगमने नोचेदित्यादिपक्षान्तरमनृतौ ॥ तथाच वृद्धशाता
तपः ॥ ऋतौ तु गर्भं शंकिता स्नानं मैथुनिनः स्मृतं ॥ अनृतौ तु सदाकार्यं शौचं मूत्रपुरीषवदि
ति ॥ गौतमः ॥ न मैथुनीभूय शौचं प्रतिविलंबेत् ॥ शौचमत्र लेपक्षालनाचमनमात्रम् ॥ ऋ
तुगमने च स्नानं तु पूर्वोक्तकर्माधिकारापादकं न तु चाण्डालादिस्पर्शवद्दुर्गमनेनाप्रायत्यंज
न्यते ॥ यच्च स्नानेनापनीयेत ॥ येन वारात्रावपि स्नानं स्यात् ॥ अतः स्नानं प्रातरेवेति वृद्धाः ॥ वृ
द्धशाता तपः ॥ द्वावेताव शुची स्यातां दम्पती शयनं गतौ ॥ शयनादुत्थितानारीशुचिः स्या
दशुचिः पुमान् ॥ शुचिः स्नानप्रोक्षणे विनापि न तु लेपक्षालनाचमनयोर्निवृत्तिरित्याहुः ॥
विष्णुपुराणे ॥ न स्नातां तु स्त्रियं गच्छेन्नातुरां न रजस्वलाम् ॥ नानिष्टां च प्रकुपितां न प्रशस्तां
न गुर्विणीम् ॥ नादक्षिणां नान्यकामां नान्ययोषितम् ॥ क्षुक्षामामतिभुक्तां च
स्वयंचैभिर्गुणैर्युतः ॥ नान्ययोनावयोनौवानोपभुक्तौषधस्तथा ॥ देवद्विजगुरूणां च
व्यवायीनाश्रमे भवेत् ॥ चैत्यचत्वरसीरेषु नैव नैव चतुष्पथे ॥ नैव श्मशानोपवने सलिलेषु म

आ.

७७

हीपते ॥ प्रोक्तपर्वस्वशेषेषु नैव भूपालसंध्ययोः ॥ गच्छेद्वयवायं मतिमान्नमूत्रोच्चारपीडितः
 प्रोक्तपर्वसु ॥ चतुर्दश्यष्टमी चैव अमावास्याथ पूर्णिमा ॥ पर्वान्येतानिराजेंद्ररविसंक्रां
 तिरेव च ॥ इति श्लोकोक्तेषु ॥ बामनपुराणे ॥ बुधे च योषां न समाचरेत् तथा पूर्णासु योषित्परि
 वर्जनीयाः ॥ तथा ॥ योषिन्मघाकृत्तिकोत्तरासु ॥ अत्र याज्ञवल्क्यः ॥ मघां पौष्णां च वर्जयेत् ॥
 वसिष्ठः ॥ मलिनवाससा सह न संवसेत् न रजस्वलया नायोग्यया ॥ संवासोऽत्र मैथुनं अ
 योग्या अप्राप्तयौवना ॥ विष्णुः ॥ न श्राद्धं दत्वा न भुक्तानां मंत्रितः श्राद्धे न व्रती न दीक्षितो
 न देवतायतनश्मशानशून्यालयेषु न वृक्षमूले न दिवा न संध्ययोर्न मलिनाङ्गीनाभ्यक्तः न
 रोगार्तान् रोगार्तः ॥ न हीनाङ्गीनाधिकाङ्गीतथैव च वयोधिकां ॥ नो पेयाद्गर्भिणीं नारीं दीर्घमा
 युर्जिवीविषुः ॥ वसिष्ठः ॥ अपि च काठके प्रवचने विज्ञायते ॥ अद्य श्वो विजनिष्यमाणाः प
 तिभिः सह शयीरन् इति स्त्रीणामिन्द्रदत्तो वरः ॥ समूलवचनो भोगो मीमांसान्यायनिर्मम
 लः ॥ श्रीदत्तेन सतामेष आचारे दर्पणः कृतः ॥ दुरुक्तमपि सूक्तं मे मन्वादि वचनाश्रितम् ॥

दर्शः

७७

अपिचर्मोदकंतीर्थसलिलांतर्गतं शुचि ॥ इत्युपाध्यायश्रीदत्तकृतआचारादर्शः समाप्तः ॥

इदं पुस्तकं भूसिन्धुनन्दभूमिते (१९४१) वैक्रमाब्दे ऋतुवियद्वसुभूमिते (१८०६)
शालिवाहनशके श्रीकृष्णदासतनूजाभ्याम् गङ्गाविष्णु, खेमराजगुप्ताभ्याम् स्वीय
“ श्रीवेङ्कटेश्वराख्य ” मुद्रणयन्त्रालये मुद्रितम् ॥ ॥६१॥ ॥६१॥

७४॥ गङ्गाविष्णु श्रीकृष्णदास “ श्रीवेङ्कटेश्वर ” (छापखाना)
(मुम्बई.)

BOMBAY.

अ.

७८

(विषयाः)		
अथ मूत्रपुरोषोत्सर्गविधिः	..	..
अथाचमनविधिः	..	..
अथाचमननिमित्तानि	..	..
अथ द्विराचमननिमित्तानि	..	..
अथाचमनानुकल्पविधिः	..	..
अथ दन्तधावनम्	..	..
अथ प्रातःस्नानादि	..	..
अथ स्नानविधिः	..	..
अथातो नित्यस्नानविधिः	..	..
स्नानानुकल्पमाह	..	..
अथातो नित्यस्नानम्	..	..
अथ कातीयस्नानप्रयोगः	..	..
अथ पद्मपुराणीयस्नानविधिः	..	..
अथ संध्योपासनम्	..	..
गणफलमाह	..	..
उपक्रमकालमाह	..	..
संध्योपक्रमे व्यासः	..	..

॥ अथाचारादर्शस्थविषयाणां निर्घण्टपत्रम् ॥

निरंकपृष्ठं	सांकम्	पंक्तिः
१	०	७
५	०	९
०	७	९
०	८	११
९	०	११
११	०	१
०	१२	८
१५	०	४
०	१५	९
०	२१	२
२२	०	२
२४	०	४
०	२६	५
०	२८	१
०	२९	४
०	२९	११
३१	०	७

संपूर्णम्

(विषयाः)		
गायत्रीजपे योगियाज्ञवल्क्यः	..	..
अथ जपविधिः	..	..
अथ संध्याप्रयोगः	..	..
अथ ब्रह्मयज्ञः	..	..
अथ तर्पणम्	..	..
अथ कातीयतर्पणप्रयोगः	..	..
अथ तर्पणोत्तरकर्म	..	..
अथ देवपूजा	..	..
अथ वैश्वदेववलिकर्मणी	..	..
अथ प्रयोगः	..	..
अथ नित्यश्राद्धम्	..	..
अथ प्रयोगः	..	..
अथ भिक्षादानम्	..	..
अथातिथिपूजा	..	..
अथ भोजनविधिः	..	..
अथ शयनविधिः	..	..
अथ दारोपगमः	..	..

निरंकपृष्ठं	सांकम्	पंक्तिः
०	३५	१
०	३६	७
४०	०	५
०	४२	९
४३	०	११
५०	०	९
५३	०	५
५५	०	६
५८	०	१०
०	६२	९
६४	०	५
०	६४	२
६५	०	१
०	६५	११
०	०	०
०	०	०
०	०	०

क.

७८

Acc 8002

॥ इत्याचारादर्शः संपूर्णः ॥